Rozšířené vánoční číslo

Chlumecké listy

časopis
chlumeckého regionu

ročník XLI ◆ Chlumec nad Cidlinou dne 22. 12. 2011 ◆ cena 14 Kč

12

VÁNOCE, VÁNOCE PŘICHÁZEJÍ...

SLOVO STAROSTY

Milý čtenáři,

dovoluji si Tě přivítat u posledního čísla našeho měsíčníku Chlumecké listy. Věřím, že náš časopis je trvale u Tebe v oblibě a opakovaně s ním strávíš příjemné chvíle. Uvař tedy čaj nebo dobrou kávu a zahryzni se do vánočního cukroví. Uchop časopis, rozval se do lenošky a pročítej. Prosincový časopis je jako obvykle protkán krásnými vánočními přáníčky od lidí a od firem a to je velmi milé. Chlumec nad Cidlinou je malý, většinou se lidé osobně znají a v adventní čas bychom k sobě měli být ještě milejší, než obvykle. Charakter Chlumeckých listů je v naprosté většině jeho obsahu informační a v první řadě vyslovuji poděkování za náročnou a dobrovolnou práci celému týmu redakční rady pod vedením paní Mgr. Mileny Komárkové.

Zmíním se nyní o jednom velkém úspěchu radnice. Město Chlumec nad Cidlinou obsadilo překrásné druhé místo v náročné soutěži Obec přátelská rodině, kterou vyhlašuje MPSV ČR, v kategorii obcí od 5.000 do 10.000 obyvatel. Získali jsme 400.000 korun a za tuto částku opět pomůžeme především maminkám s dětmi a seniorům. Z rukou pana ministra Drábka převzal ocenění pan místostarosta Ivo Kučera.

S vypětím sil a za relativní přízně počasí jsme dokončili první úsek silnice, chodníky a stání v Nádražní ulici a na jaře budeme pokračovat až k Zámecké ulici. Stavba je nyní takzvaně v předčasném užívání. Ulice to bude opravdu krásná a velmi vynikne rozdíl mezi tím, jak se město stará o majetek a jak České dráhy. Ty totiž při jednáních s městem slíbily opravu předpolí - chodníku před vchodem do nádraží, my jsme zpracovali projektovou dokumentaci a poté pan východočeský regionální ředitel Správy majetku ČD smutně oznámil, že mu peníze pan generální ředitel v Praze vzal. Celkově je stav nádražní budovy i její okolí velmi tristní a pouze dokladuje, jak naše dráhy dopadly. Nejprve byla odtržena nákladní doprava, která vydělávala, do soukromých pařátů a osobní doprava se uboze dotuje. Dráhy se zbavují postupně všeho. Jediné pozitivum zde je, že byly provedeny demolice starých a olejem kontaminovaných baráků (hradlo a děravé haly). Píši velmi důrazný dopis panu generálnímu řediteli ČD do Prahy v tom smyslu, aby naprosto nekompromisně příští jaro chodník opravili a vymezili nějakou částku na opravu vlastní budovy nádraží, která připomíná starý otřískaný chlév. Přitom vždycky Chlumec nad Cidlinou byl, je a také bude důležitým železničním uzlem. Chodník v ulici Pražská je hotov za 1.240.000 korun a současně byl upraven vstup do městského parku. V Pernštýnské ulici nás trápí památkáři z důvodu nálezů po chlumeckém hradu, ale snad se povede před Vánoci silnici zabalit. Případné nedodělky dokončíme na jaře.

V provozu je opravený sběrný dvůr v ulici Boženy Němcové a zvýšili jsme zde komfort pro jeho uživatele. Nový bezdrátový rozhlas na celém území města i jeho přilehlých částí již funguje, technici dolaďují hlasitost příjmu v jednotlivých ulicích a protipovodňové kamery již jsou napojeny do systému ochrany města. Investiční komise již navrhla další akce radě a zastupitelstvu pro rok 2012, kterým se budu věnovat v lednovém čísle našeho časopisu.

Adventní čas končí a gurmáni umění už strávili řadu krásných chvil na koncertech. Jeden z nejkrásnějších jsem zažil v zaplněném chrámu sv. Voršily, kdy jsem byl vyzván, abych se stal kmotrem nového CD dívčího pěveckého sdružení Blue Flowers. Děvčata zpívají skutečně na profesionální úrovni a popřejme jim další úspěchy v jejich tvorbě.

O půlnoci, kdy se po dvoutisící jedenácté narodí Ježíšek, bude zpívat pod vedením sbormistra Dobry Netíka chlumecký chrámový sbor, který úporně zkouší novou a velmi náročnou půlnoční mši. Já jsem jako jeho člen velmi komplikovaný pro velké absence, a proto musím samostudiem dohonit své manko, aby mi pan sbormistr nedal za uši. Prosím, přinuťte svoje zlenivělé tílko k pochodu z teploučka domova do kostela a zhodnoťte zpěv, ale hlavně vychutnejte celou půlnoční. Ono to Vánocům dodá jiný rozměr, než jenom rozdat dárky a přejíst se kapra a bramborového salátu. Již se těším na pozdravy a přání s vámi před nočním kostelem.

Co popřát závěrem, aby to nebylo stále stejné a formální? Mým největším přáním je snad jenom to, abyste byli na naše malé město náležitě hrdí jako zdraví patrioti, abyste jako rodiny držely co nejvíc při sobě, abyste přišli s napřaženou rukou ke smíru se sousedem jako první, pokud již mezi sebou máte nějaké „nevyvážené mezilidské vztahy“. Věřte mi, že o Vánocích nebudete odmítnuti. I v tom je tajemné kouzlo a zvláštní síla Vánoc, poselství od Boha. Jako překrásný příklad smíru mezi lidmi uvádím jeden svůj velký zážitek z mé životní dovolené v Austrálii: Při návratu domů jsme čekali na přestup do Prahy v Dubaji, v arabské nekřesťanské zemi. V obrovské letištní hale byly umístěny dva velké vánoční stromy, překrásně nazdobené. Nezměrná směsice národů se u nich zastavovala, fotila a meditovala. I toto je nádherný příklad smíru mezi národy bez stále někým živené nenávisti.

Za všechny zastupitele města vás všechny zdravím do rodin a přeji: „Pokoj vám“.

Miroslav Uchytil
starosta

Dotační a příspěvkový program města

Aktuální informace o dotačních a příspěvkových programech města získáte na webových stránkách města, kde najdete i příslušné formuláře žádostí ke stažení. Žádosti budou přijímány do 31. 1. 2012 na sekretariátu Městského úřadu v Chlumci nad Cidlinou nebo na odboru správy majetku a investic u paní Hudcové.

Vladan Kárník

INFORMACE MĚSTSKÉHO ÚŘADU

ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA A RADY MĚSTA

VÝPIS Z USNESENÍ 31. ZASEDÁNÍ RADY MĚSTA

konaného dne 7. 11. 2011

Rada města:

■ **Schvaluje** nákup elektrické škrabky brambor do školní jídelny.

■ **Schvaluje** vyřazení majetku Základní umělecké školy Chlumec nad Cidlinou na základě předloženého návrhu z 25. 10. 2011.

■ **Ukládá** finančnímu odboru oslovit firmu OK Group, a.s. ve věci předložení nabídky jednoletého pojištění majetku Města Chlumec nad Cidlinou.

■ **Schvaluje** úpravy ceníku pronájmu Domu dětí a mládeže Chlumec nad Cidlinou dle návrhu předloženého ředitelkou DDM.

■ **Schvaluje** Dohodu o provedení záchranného archeologického výzkumu (Rekonstrukce komunikace ulice Pernštýnská v Chlumci nad Cidlinou), která bude uzavřena s firmou Labrys o.p.s. Praha.

■ **Schvaluje** v návaznosti na usnesení 3/29/11 položení zámkové dlažby na chodnících k bazénu na koupališti z rozpočtu 2011 v ceně 142.000,- Kč.

■ **Doporučuje** zastupitelstvu ke schválení zhotovení plochy na koupališti před podiem a pod stanovým přístřeškem (cena 220.000,- Kč) ještě z rozpočtu roku 2011 v závislosti na klimatických podmínkách.

■ **Doporučuje** zastupitelstvu schválit pořízení územní studie (lokalita Z37, Z72).

■ **Schvaluje** záměr prodeje pozemku st. 208/2 v k.ú. Lučice u Chlumce nad Cidlinou a **ukládá** odboru správy majetku a investic záměr zveřejnit.

■ **Postupuje,** v návaznosti na usnesení rady 7/29/11, zastupitelstvu doplněnou dohodu o převodu práv a povinností (APOSO spol. s r.o.) se dvěma úpravami uvedenými v zápise.

■ **Schvaluje** ukončení nájem. smlouvy na část pozemku st. 935 v k.ú. Chlumec nad Cidlinou dohodou k 31. 12. 2011 a **ukládá** odboru správy majetku a investic zveřejnit záměr pronájmu.

■ **Bere na vědomí** informace o plnění smluv (restaurace na koupališti a další plochy v areálu koupaliště) a **schvaluje** uzavření Dodatku č. 2 k budoucí nájemní smlouvě ze dne 3. 3. 2011.

■ **Doporučuje** zastupitelstvu poskytnutí půjčky Občanskému sdružení Chlumecká zahradní železnice na předfinancování projektu „Zázemí a nákup modelů pro Chlumeckou zahradní železnici“, která bude jištěna avalovanou směnkou. **Ukládá** tajemníkovi v této věci jednat s právníkem a výsledek předložit do zastupitelstva.

■ **Schvaluje** plynofikaci bytu č. 1 v ul. 9. května č.p. 119/I na základě návrhu předloženého TS, která proběhne v roce 2012 (po schválení rozpočtu na rok 2012). **Ukládá** technickým službám zajistit vlastní realizaci.

■ **Schvaluje** navržené úpravy bytu č. 11 v ul. Pernštýnská č.p. 129/I dle předloženého návrhu ještě v letošním roce a **ukládá** technickým službám toto zajistit.

■ **Schvaluje** jako poskytovatele právního softwaru firmu ATLA software a.s. s účinností od 1. 1. 2012.

■ **Bere na vědomí** dramaturgický plán a rozpočet pro divadelní sezonu Klicperova domu 2011/2012.

■ **Schvaluje** slevu na vstupném pro studenty/důchodce/držitele ZTP v rámci divadelní sezony 2011/2012 dle předloženého návrhu.

■ **Neschvaluje** realizaci divadelního představení „Edith a Marlene“ na základě návrhu předloženého vedoucí Klicperova domu.

■ **Bere na vědomí** evidenci návštěvnosti předcházejících divadelních sezon Klicperova domu.

■ **Schvaluje** uzavření Smlouvy o pronájmu zařízení na měření rychlosti silničních vozidel mezi firmou LK-systém s.r.o. Jaroměř a Městem Chlumec nad Cidlinou.

■ **Bere na vědomí** výroční zprávu Základní školy Chlumec nad Cidlinou za školní rok 2010/2011.

VÝPIS Z USNESENÍ 32. ZASEDÁNÍ RADY MĚSTA

konaného dne 21. 11. 2011

Rada města:

■ **Ukládá** odboru správy majetku a investic připravit návrh smlouvy s Mendelovou univerzitou v Brně ohledně zpracování sadových či parkových úprav Klicperova náměstí.

■ **Doporučuje** zastupitelstvu ke schválení uzavření dodatku č. 3 ke Smlouvě o smlouvě budoucí kupní na základě žádosti firmy Stavoka Kosice, a.s.

■ **Doporučuje** zastupitelstvu ke schválení dohodu o převodu práv a povinností (APOSO spol. s r.o.) a dodatek č. 3 ke smlouvě o smlouvě budoucí ze dne 4. 5. 2006.

■ **Neschvaluje** záměr výpůjčky ani pronájmu části pozemku p.p.č. 1458/2 v k.ú. Chlumec nad Cidlinou.

■ **Nedoporučuje** zastupitelstvu ke schválení záměr prodeje části pozemku p.p.č. 1458/2 v k.ú. Chlumec n. C.

■ **Doporučuje** zastupitelstvu vyhovět žádosti VVISS a.s. o prodloužení termínů pro podání žádosti o územní rozhodnutí a zároveň **doporučuje** zastupitelstvu schválit uzavření dodatku ke Smlouvě o smlouvě budoucí kupní (Město Chlumec nad Cidlinou x VVISS a.s.) na prodloužení termínů pro podání žádosti o územní rozhodnutí do 29.2.2012 a získání pravomocného územního rozhodnutí do 30. 6. 2012 s tím, že pokuty za nedodržení termínů se zvýší na dvojnásobek.

■ **Doporučuje** zastupitelstvu ke schválení 4. úpravu rozpočtu města na rok 2011 dle předloženého návrhu.

■ **Doporučuje** zastupitelstvu ke schválení návrh rozpočtu na rok 2012 s úpravami uvedenými v zápise.

■ **Schvaluje** Smlouvu o poskytnutí účelové neinvestiční dotace v požární ochraně na výdaje jednotky sboru dobrovolných hasičů obce pro rok 2011 (Královéhradecký kraj x Město Chlumec nad Cidlinou).

■ **Bere na vědomí** ekonomickou bilanci Klicperova domu za měsíc říjen 2011.

■ **Bere na vědomí** evidenci návštěvnosti a tržeb Klicperova domu během Klicperova Chlumce 2011.

■ **Bere na vědomí** zprávu o digitalizaci kin.

■ **Schvaluje** uspořádání oblastního kola Národního šampionátu mažoretek v Chlumci nad Cidlinou v roce 2012 za finanční spoluúčasti Města Chlumec nad Cidlinou.

■ **Schvaluje** umístění kontejneru na separovaný odpad (papír) na parkoviště u Domova důchodců v Palackého ulici.

■ **Doporučuje** zastupitelstvu ke schválení poplatek za likvidaci komunálního odpadu na rok 2012 ve výši poplatku roku 2011 s tím, že zvýšená sazba DPH půjde na vrub Města Chlumec nad Cidlinou.

VÝPIS Z USNESENÍ 8. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA

konaného dne 30. 11. 2011

Zastupitelstvo města:

■ **Schvaluje** bezúplatný převod části pozemku p.p.č. 1572/2 v k.ú. Chlumec nad Cidlinou (dle geometrického plánu č. 2109-189/2011 se jedná o p.p.č. 1572/2 o výměře 1.155 m²) z majetku ČR – Pozemkový fond do vlastnictví Města Chlumec nad Cidlinou.

■ **Schvaluje** v návaznosti na usnesení zastupitelstva 8/7/11 prodej pozemku p.p.č. 812/2 v k.ú. Pamětník na základě předložených žádostí.

■ **Schvaluje** uzavření Dohody o převodu práv a povinností (Město Chlumec nad Cidlinou x APOSO spol. s r.o. a *****) a uzavření Dodatku č. 3 ke Smlouvě o smlouvě budoucí (Město Chlumec nad Cidlinou x *****).

■ **Schvaluje** pořízení územní studie na lokalitu Z37 a Z72 v souladu s Územním plánem Chlumec nad Cidlinou.

■ **Schvaluje** prodej pozemku st. 208/2 v k.ú. Lučice u Chlumce n. C. firmě Agro NEYRINCK s.r.o. za cenu 200,- Kč/m².

■ **Schvaluje** uzavření dodatku č. 3 ke Smlouvě o smlouvě budoucí kupní na základě žádosti firmy Stavoka Kosice, a.s.

■ **Neschvaluje** záměr prodeje části pozemku p.p.č. 1458/2 v k.ú. Chlumec nad Cidlinou.

■ **Schvaluje** prominutí smluvní pokuty uvedené v čl. III Smlouvy o smlouvě budoucí kupní na základě žádosti firmy VVISS a.s.

■ **Schvaluje** uzavření dodatku č. 1 ke Smlouvě o smlouvě budoucí kupní na základě žádosti firmy VVISS a.s.

■ **Bere na vědomí** zápis č. 6 z jednání kontrolního výboru včetně zápisu z kontroly hospodaření Slavíčkovy haly.

■ **Schvaluje** 4. úpravu rozpočtu města na rok 2011 dle předloženého návrhu.

■ **Bere na vědomí** zápis č. 4 z jednání finančního výboru.

■ **Schvaluje** poskytnutí bezúročné půjčky ve výši 116.080,- Kč jištěné avalovanou směnkou Občanskému sdružení Chlumecká zahradní železnice na předfinancování projektu: „Zázemí a nákup modelů pro Chlumeckou zahradní železnici“ s tím, že náklady spojené s poskytnutím půjčky ponese Občanské sdružení Chlumecká zahradní železnice.

■ **Neschvaluje** poskytnutí příspěvku Základní škole Chlumec nad Cidlinou na pedagogického asistenta.

■ **Ukládá** radě města zachovat v nové vyhlášce, kterou bude stanoven poplatek za likvidaci komunálního odpadu pro občany, bytové domy, SVJ a bytová družstva na rok 2012, ceny roku 2011 s tím, že zvýšená sazba DPH bude kompenzována z rozpočtu města.

■ **Neschvaluje** obnovu lipové aleje formou kácení v období vegetačního klidu 2011/2012 a **ukládá** radě města připravit příslušné podklady pro další rozhodování.

■ **Bere na vědomí** záznam o kontrole kontrolního výboru zaměřené na plnění rozpočtových příjmů z vybraných místních poplatků a poplatků za sběr komunálního odpadu.

■ **Schvaluje** výplatu odměn členům finančního a kontrolního výboru za rok 2011 tak, jak je uvedeno v návrhu, který je součástí materiálů zastupitelstva.

Jana Jelínková
sekretariát starosty

***** skrytá informace dle zákona číslo 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů

Redakční rada Chlumeckých listů přeje nejen našim čtenářům, ale všem lidem krásné a klidné prožití Vánoc v blízkosti vašich nejbližších a do nového roku hlavně zdraví, štěstí, spokojenost a plno elánu ve všem vašem činění.

Zároveň děkujeme všem inzerentům a stálým dopisovatelům za spolupráci a těšíme se na další.

Naše přání do nového roku je skromné: „Čtěte nás i v příštím roce.“

CHLUMEC NAD CIDLINOU – MĚSTO PŘÁTELSKÉ RODINĚ

Dne 25. 11. 2011 převzalo 17 zástupců obcí a měst z rukou ministra práce a sociálních věcí Dr. Ing. Jaromíra Drábka v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR ocenění v celostátní soutěži Obec přátelská rodině 2011. Vítězné obce získaly celkem 6 400 000 Kč ve formě neinvestičních dotací, díky nimž budou moci dále rozvíjet své aktivity na podporu rodin a realizovat nové projekty.

Čtvrtý ročník soutěže vyhlásilo Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR a Stálá komise pro rodinu a rovné příležitosti Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR ve spolupráci se Sítí mateřských center a Asociací center pro rodinu v červnu 2011.

Město Chlumec nad Cidlinou se v roce 2011 přihlásilo poprvé do této celostátní soutěže a umístilo se na krásném 2. místě v kategorii 5 001 – 10 000 obyvatel s obdrženou dotací ve výši 400 000 Kč.

Ocenění převzal od ministra práce a sociálních věcí Dr. Ing. Jaromíra Drábka a předsedkyně Stálé komise pro rodinu a rovné příležitosti Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR Mgr. Heleny Langšádlové místostarosta města pan Ivo Kučera

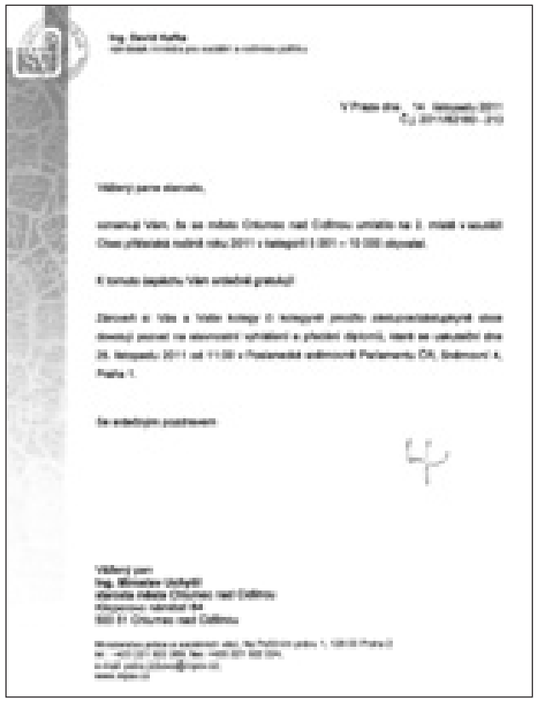

Inzerce

Slovo šéfredaktorky

Rok s rokem se sešel a opět je tu máme! Ty nejkrásnější a nejromantičtější svátky. Dnešní doba, alespoň co se týká té pravé pohody, jim příliš nepřeje, ale přece jen, zkusme všichni trošku zpomalit a rozjímat. Hlavně o tom jsou Vánoce, ne o stolech prohýbajících se pod tunami jídla a předražených dárkách, které nakonec třeba ani nepotěší.

Pokud se vám, milí čtenáři vybaví mé loňské vánoční povídání, slíbila jsem vám jeho pokračování. Letos si budeme povídat o betlémech.

Není třeba připomínat, že dnes je nejtypičtějším symbolem Vánoc ozdobený vánoční stromeček. U něj se schází na Štědrý den celá rodina a samozřejmě je to místo, kde, alespoň v našich končinách, nalézáme vytoužené dárky. V dřívějších dobách je děti hledaly u jesliček.

Jesličky mají připomínat narození Ježíše Krista, událost, která se stala před více než 2000 lety v palestinském městě Betlémě. A právě zde začíná známý vánoční příběh. V té době vydal císař Augustus příkaz o sčítání všeho lidu. Marie a Josef se proto vydali z Nazaretu do rodného Betléma. Když dorazili, bylo všude přeplněno a oni nalezli přístřeší jenom v jeskyni. Tam se Marii narodilo děťátko, Ježíšek, které položili do jeslí…

Více než 1700 let se četní umělci pokoušeli, v souladu s názory své doby, odpovídajícím způsobem zachytit na stěnu, plátno, papír či ve dřevě a kameni události zaznamenané v bibli. Zejména motiv Ježíšova narození byl odpradávna tajemnou záhadou, kterou se umělci snažili vyjádřit ve svých dílech. Náměty Madony s Ježíškem a zobrazení Krista jako malého dítěte se nejdříve objevily v Itálii.

V Čechách se výjevy této Svaté noci nacházejí nejdříve jako ilustrace v rukopisných knihách, z nichž je asi nejvýznamnější Kodex vyšehradský z roku 1085. V pozdější době, od 14. do 16. století, ho zpodobňují u nás malíři i na dřevěných deskách. Další biblické výjevy najdeme také na skleněných číších, liturgických výšivkách a reliéfech.

Pro budoucí tradici stavění jesliček byl jistě významný i živý obraz spojený se jménem františkánského mnicha Františka z Assisi. Dochovaly se záznamy o tom, že před osmi sty lety dal v italské Umbrii postavit symbolické jesle vystlané senem a vedle nich volka s oslíkem, aby napodobil místo Ježíšova narození. Na Štědrý večer tu sloužil mši. Těm, kdo se jí účastnili, chtěl názorně přiblížit událost, kterou znali z bible.

První opravdové jesle se Svatou rodinou se začaly stavět v italských chrámech a klášterech a odtud se pak tento zvyk pomalu šířil i do dalších evropských zemí. V průběhu 16. století se jesle objevily i v Čechách a na Moravě. Figury mnoha těchto barokních jeslí byly velké, někdy i v nadživotní velikosti, buď malované, nebo oblečené do skutečných šatů.

Stavění jeslí, které původně patřilo k slavnostním obřadům, lidé postupně přenesli do svých domovů nejdříve ve městech a v 19. století a počátkem 20. století i na venkově. Lišily se jak velikostí, tak i celkovým pojetím a postupně byly doplňovány o nejrůznější postavičky, v jejichž zpodobení se často odrážel osobní život jejich tvůrců. Právě ony se staly pro lidové jesličky, později nazývané betlémy, tak typické. Zejména za dlouhých zimních večerů řezbáři, ale i každý, kdo to trochu uměl, vyřezávali ve svých chaloupkách noži a dlátky pro sebe a pro své známé betlémové postavičky, které nakonec omalovali. K nejznámějším betlémářským oblastem u nás patřily zejména Krkonoše, Krušné a Orlické hory, Příbramsko a Třešť. Na trzích a poutích se prodávaly jednotlivé figurky i celé jesličky, ty s nejmenšími figurkami byly někdy vestavěny i s panoramaticky situovanou krajinou do přenosných zasklených skříněk.

Betlémy se staly neodmyslitelnou součástí vánočních svátků. Umísťovaly se na truhly, skříně, do výklenků nebo se zavěšovaly na dřevěné rámové konstrukci nad postele, někdy i přes celou stěnu. Při stavbě betléma nejprve upevnili nahoru, na pozadí „dáliny“, jak se říkalo krajině namalované na papír nebo plátno. Na konstrukci vyrobili betlemáři podložení a na ně začali ze silnějšího papíru nebo pytloviny stupňovitě modelovat krajinu s kopci a skalami. Její základ pokryli čerstvým mechem a terén doplnili různými větvičkami, které napodobovaly keře a stromy. Potom stavěli hrady, města s branami a paláci, domečky, salaše, mostky, mlýny, vše z překližky nebo barevně omalované lepenky. Do středu betléma umístili chlév nebo jeskyni s Pannou Marií, svatým Josefem a Jezulátkem v jesličkách. Nad jeskyni zavěsili anděla a nakonec zaplnili betlém pastýři s ovečkami a figurkami, kterým se říkalo betlémáčci nebo darovníci či daráčci, kteří přinášeli Jezulátku to nejlepší, co kdo mohl - husu, peřinu, vánočku, ošatku vajec, koláče či ovečku. Dále přicházeli i postavy v biblických oděvech, ale také malé děti, ponocný s lucernou a muzikanti. Jejich průvod se časem rozrůstal, až měl betlém i několik metrů do délky. V lednu na Tři krále se betlémská scéna měnila. Daráčky v popředí vystřídali Tři králové, doprovázení honosnou společností, pážaty a dvořany. Jejich koně, sloni a velbloudi přiváželi vzácné dary.

Oblíbení byli také betlémáčci hrubě vyřezaní ze dřeva a oblečení do šatů ze zbytků různých látek. Těmto figurkám jsou podobné ty, které se vyráběly v polovině 19. století za pomoci tzv. kašírování. Jednoduše vyřezané hlavičky domodelovali jejich výrobci sádrou nebo hlínou a na tělíčko oblékli šaty z látky nebo z papíru a napustili je klihovou vodou nebo sádrou. Dalším typem betlémů byly papírové, ručně malované. Stejně jako ty dřevěné se dědily z generace na generaci, byly postupně doplňovány a patřily k rodinným pokladům. Podstatně levnější, než malované, byly tištěné jesličkové archy. Arch se musel podlepit tužším papírem, potom se vystřihly figurky a ke každé se přilepil špalíček dřeva, potom se figurky vyztužily přilepeným a dole zašpičatělým dřívkem a zapíchly se do mechu. Tyto jesličky nosili malí chlapci často s sebou na vánoční koledu.

Bezesporu se tím nejznámějším a nejvýznamnějším v našem okolí stal Třebechovický betlém, nazývaný též Proboštův. Mechanický Třebechovický betlém je 7 m dlouhý, 3 m široký a 2 m vysoký. Celý je zhotoven z lipového dřeva a je starý téměř 120 let - lidový řezbář Josef Probošt ho s vydatnou pomocí Josefa Kapuciána vytvářel od roku 1885 více než 40 let, až do své smrti v roce 1926. Mechanismus, který uvádí betlém do pohybu, sestavil pomocí dřevěných ozubených koleček a hřídelí Josef Friml. Mechanismus byl původně poháněn ručně klikou, dnes ho rozhýbává elektrický motor. Třebechovický betlém zachycuje známé biblické výjevy zasazené do života českého městečka konce 19. století. V betlémské krajině s městskými domy, paláci, hradem a stromy jsou rozmístěny vyřezávané figurky, z nichž 51 provádí pohyb při práci a 120 se pohybuje na pásech. Betlém je netypický tím, že zobrazuje nejen Kristovo narození, ale i další fáze jeho života až po Zmrtvýchvstání. Středem betléma jsou jesličky, ve kterých jsou tradičně zastoupeny figury Svaté rodiny: sv. Josef kolébá Ježíška v kolíbce a Panna Marie klečíc přihlíží. V koutě stojí vůl a osel, z venku do jesliček nahlížejí klanící se pastýři. Od jesliček se po obou stranách rozvíjejí výjevy na osmi terasách, dole s postavami českých řemeslníků, muzikantů, horníků a pastevců, nahoře s královským průvodem a biblickými výjevy. Původně byl betlém postaven do pravého úhlu, ale na přelomu 19. a 20. století došlo k jeho přestavbě do roviny. Poprvé byl betlém vystaven ještě za Proboštova života v roce 1906 na výstavě Zemské jednoty řemeslnické v Chrasti u Chrudimi. Betlém byl vystavován ve 30. letech 20. století na celém území Československa, později i v zahraničí na světové výstavě v Montrealu (1967), v holandském miniaturním městečku Madurodam, v Haagu (1968) a na výstavě Ideal Home v Londýně (1970); všude sklidil obrovský úspěch. Vlastníkem betlému je město Třebechovice pod Orebem a je umístěn v Třebechovickém muzeu betlémů. Muzeum je od 2. května 2011 do poloviny roku 2013 uzavřeno z důvodu výstavby nové budovy.

Betlémy, jeden z nejmalebnějších symbolů Vánoc, dnes možná nemají v našich domácnostech výsadní postavení. A možná je to trošku škoda. Dodnes vzpomínám na Vánoce svého dětství. My jsme měli doma vždycky jen ty malé papírové jesličky. Ale jaká byla moje radost, když jsme přijeli k tatínkovým rodičům do malé roubené chaloupky do Horní Nové Vsi, kde na mě, kromě dárků, vždycky čekal nádherný obrovský betlém, který zabíral velkou část místnosti. Kam se poděl po smrti mých prarodičů, nevím, ale vím bezpečně, že patřil právě sem, do malé roubené chaloupky. A já se na něj každý rok těšila.

Vážení a milí čtenáři Chlumeckých listů, přeji vám klidné a pohodové vánoční svátky strávené pokud možno v kruhu lidí vám nejbližších a do nového roku splnění všech přání, která to s vámi myslí dobře.

Mgr. Milena Komárková

Upozornění Finančního úřadu Hradec Králové

Dovolujeme si vás seznámit se zajištěním mimořádných služeb na Městském úřadě v Chlumci nad Cidlinou v měsíci lednu a březnu 2012 pro podání daňových přiznání.

DAŇ Z NEMOVITOSTÍ:

termíny: **19. 1. 2012 od 8.00 do 17.00 hod.**
26. 1. 2012 od 8.00 do 17.00 hod.

DAŇ Z PŘÍJMŮ:

termíny: **21. 3. 2012 od 8.00 do 17.00 hod.**
28. 3. 2012 od 8.00 do 17.00 hod.

TERMÍN UZÁVĚREK A VYDÁNÍ VÝTISKŮ CHLUMECKÝCH LISTŮ

Číslo	Datum uzávěrky		Datum vydání	
1/12	čtvrtek	**5. 1.**	čtvrtek	**26. 1.**
2/12	čtvrtek	**2. 2.**	čtvrtek	**23. 2.**
3/12	čtvrtek	**8. 3.**	čtvrtek	**29. 3.**
4/12	čtvrtek	**5. 4.**	čtvrtek	**26. 4.**
5/12	čtvrtek	**3. 5.**	čtvrtek	**24. 5.**
6/12	čtvrtek	**7. 6.**	čtvrtek	**28. 6.**
7/12	středa	**4. 7.**	čtvrtek	**26. 7.**
8/12	čtvrtek	**2. 8.**	čtvrtek	**23. 8.**
9/12	čtvrtek	**6. 9.**	čtvrtek	**27. 9.**

Postřehy Pavla Seidla

Česká politika = jeden velký Kocourkov - Martin Kocourek, který musel v polovině listopadu opustit vládu ČR kvůli skandálu kolem podezřelého převodu 16 milionů na účet své matky, neodešel z vlády s prázdnou. Jako „výslužku“ dostal ještě odchodné ve výši 213 200 korun. To jsou dva základní měsíční platy ministra. Martin Kocourek byl od prosince 2006 do srpna 2010 šéfem dozorčí rady firmy ČEZ. Právě v době, kdy zastával tuto pozici - - v březnu 2008 - dorazily na účet jeho matky Jindřišky Kocourkové (od neprůhledné firmy Eton Ventures registrované v Novém Mexiku) cenné papíry, které po třech měsících prodala za 16 milionů korun. Na transakci se podílela finanční společnost Key Investments. Ta dostávala od ČEZ milionové zakázky. Nezapomenutelný bude asi komentář pana Kocourka o původu těchto peněz. Novinářům i národu se snažil vysvětlit, že jsou to jeho peníze, které „odklonil“ před rozvodem s manželkou. Přiznávám, že se mi tento český Kocourkov, ve kterém politikům snad vše projde a ještě dostanou „zlatý padák“, vůbec nelíbí. Smutné je, že v Parlamentu ČR nenajdete politickou stranu, ve které by se neobjevily skandály a korupce.

Pan ministr Josef Dobeš - pamatuji ho jako studenta teologie na fakultě v Litoměřicích. Byl o něco mladší než já. Již tehdy vynikal svým sebevědomím a rozdáváním rad druhým. Nakonec - bylo asi dobře, že odešel z kněžského semináře a nestal se katolickým duchovním, ale dobře určitě není, že se stal ministrem školství.

Setkání před kostelními dveřmi - Již jsem si zvykl, že mě navštěvují bezdomovci na faře. Před několika dny jsem ale ke svému údivu objevil ležícího člověka přede dveřmi děkanského kostela sv. Voršily. Přišel jsem k němu s tím, že se mi nezdá zrovna ideální v tomto chladném počasí přespávat právě tady. Bezdomovec se na mě smutně podíval a konstatoval: „Všichni mě vyhodili, šéfe! Kam mám jít? Aspoň mě nechte před kostelem. Tady je dobře.“ Těmito slovy mne umlčel. Hned jsem šel na faru pro jídlo a teplý čaj…

Šachy on-line - už několik let vím, že existuje internetový svět šachistů (www.chessfriends.com), ale teprve nedávno jsem se na těchto stránkách zaregistroval. Občas relaxuji hraním této královské hry s hráči z celého světa. Je tam možnost buď někoho na zápas vyzvat, nebo si nechat soupeře přidělit počítačem. Prakticky neexistuje žádná chvíle dne, kdy by někdo s někým právě nehrál. Je to zajímavé, když se spojujete s hráčem z Floridy nebo z Šalamounových ostrovů. Poměrně dost hráčů je z Rumunska, Německa či Ruska. Pochopitelně převažují mladí lidé, kteří si zálibou v šachu cvičí svoji paměť, kombinační schopnosti, předvídavost i schopnost strategie. Do jisté míry je internetový šach virtuální svět.

… V poslední době si více uvědomuji, že vlastně hraji svoji životní partii. Jsem jakýmsi pěšákem na pomyslné šachovnici světa. Mým králem jen TEN nahoře a já chci - v Jeho službách - splnit své poslání…☺

Děti patří domů - to je název občanského sdružení, které založila lékařka a pěstounka, MUDr. Dagmar Zezulová. S manželem vychovali nejen dvě své děti, ale také čtyři, které si osvojili. V úterý (29. 11. t.r.) byl s ní v pořadu „Před půlnocí“ (na ČT 24) rozhovor, který mne hodně oslovil. Paní Dagmar odpovídala klidně a věcně na všechny otázky redaktorky. Především jsem vnímal, že má všechno, co říká o dětech, sama prožité. Nejednalo se u ní jen o odbornost, ale o její konkrétní vztah k dětem. V té chvíli jsem si také uvědomil, jaké nádherné osobnosti typu paní Zezulové v naší společnosti žijí. A to je navzdory naší mizerné politické garnituře pro naši vlast dobrá zpráva.

Vánoce, Vánoce přicházejí, … - - a s nimi množství přání tuctových i netradičních. (Stojí za to přáním nejen naslouchat, ale také nad nimi přemýšlet.) Nespokojme se tedy s pouhým pozlátkem blikajících ozdob, zářivé reklamy a dárků z marketů a nenechme si sebrat podstatu nastávajících svátků, ono poselství, že tajemný Bůh se stal pro nás smrtelným člověkem, že věčné Boží slovo vstoupilo do našeho času a promluvilo naší lidskou řečí…

Vše přesahující Bůh se stal bezmocným dítětem a to vše jen proto, aby nám byl co nejblíže… Přeji vám, aby vás blízkost betlémského Dítěte povzbudila a vnesla do vašich životů odvahu, naději a radost!

Příjemné a radostné Vánoce vám všem…☺

Park za školou

Nebylo týdne, abych neprošla parkem za školou. Vždy na mě dýchnula oáza klidu a pohody uprostřed rušného města. Zvláště v letních dnech jsem poseděla v chládku na lavičce a pokračovala dále. Někdy bývalo obsazeno důchodci, turisty. Tento parčík byl oblíben také maminkami, které čekaly na konec vyučování svých ratolestí.

Nedávno jsem ale nevěřila vlastním očím. Vůbec nechápu, kdo mohl vymyslet a nechat postavit na tomto místě dětské hřiště. Tato oáza klidu se rázem změnila v arénu řvoucích a vulgárně křičících dětí. Není divu, že od té doby zůstávají lavičky prázdné a projít tímto hřištěm je o zdraví. Nemáme snad dost jiných míst, kde by se to i hodilo? Nezaslouží si tento starý park s kostelíkem, kaplí a bývalým pohřebištěm klid a určitou úctu? Měli bychom si takových míst v dnešní době vážit a ne je zastavovat a pomalu likvidovat.

Několikrát jsem opět procházela parkem a pozastavila se i nad tím, že tato stavbička slouží často „odrostlejším dětem“ k večerním dýchánkům. Smetiště druhý den je toho důkazem.

Tak si říkám: „Nebylo to zbytečné?“

Tento názor není jen můj, ale i dalších, stejně udivených lidí.

E. Bažantová

Inzerce

NAPSALI NÁM

Státní maturity - co vy na to, pane řediteli?

V posledních několika letech je velmi diskutabilním tématem „Státní maturita“. Zda je na ni české školství připravené, zda jsou učitelé dostatečně objektivní, jestli jsou finanční prostředky účelně využity, čím to je, že tak často slýcháme nejrůznější spory a stížnosti… Pro laika mohou být některé zprávy vycházející v mediálních prostředcích poněkud zavádějící, proto jsem se zeptala ředitele SŠTŘ Nový Bydžov Mgr. Vladimíra Blažeje, jak tuto záležitost hodnotí on, zainteresovaná osoba.

Co si myslíte o zavedení státních maturit? Řekl byste, že je naše školství připraveno na tento krok? Že máme dostatečné množství podkladů pro studium a přípravu žáků na tento styl maturit?

„Můj pohled na institut státní maturity má několik dimenzí. Určitě přispěl a přispěje k větší intenzitě a doufejme i kvalitě práce určité skupiny žáků v maturitních oborech i k větší pozornosti pedagogických pracovníků týkající se přípravy v předmětech, které jsou součástí společné části maturitní zkoušky. Určitě však nepřispěje k zvýšení intenzity přípravy a motivace žáků gymnaziálních oborů, pokud si nezvolí obtížnější variantu.

Na druhé straně vzniká určitá obava, že na odborných školách se sníží akcent na odborný profil absolventa a žáci budou programově připravováni především na systém státní části. K té druhé části otázky řeknu jen to, zcela správné systémové řešení spočívá v naprosto jednoduchém přístupu, který zní - žáci, kteří nastoupí do prvního ročníku maturitního oboru, budou vědět, jak budou maturovat, a učitelé je takto budou připravovat. Ideální možností bylo souznění zavedení Rámcových vzdělávacích programů a ukončení studia podle těchto programů společnou částí maturitní zkoušky. To se nestalo a jen ukázalo, jakými improvizátory dokážeme v českém školství být.

Když jsme nedávno položili otázku při stáži v Rakousku ústřední školské inspektorce zdejších obchodních akademií, zda si dokáže představit, že by žákům třetího ročníku vyhlásili systém státní maturity v závěrečném ročníku studia, chvíli se na nás nechápavě dívala a dodnes nám zní její zcela jasné „Nein“. V Rakousku budou poprvé maturovat žáci v rámci státem zadané maturity v roce 2014 a od školního roku 2010/2011 jsou žáci na tuto zkoušku připravováni. Možná by stálo za to se našimi jižními sousedy více inspirovat. Náš přístup bych přirovnal ke skutečnosti, že se v průběhu přestávky hokejového zápasu změní pravidla, podle nichž bude utkání pokračovat v následující třetině.“

Jak vnímáte současnou možnost všech středních škol volit si stejnou úroveň maturitní zkoušky? Myslíte, že by se měly testy odlišit podle typu školy?

„Možnost volit si shodnou úroveň společné části například u žáků gymnázií nebo u žáků nástavbového studia pokládám za nešťastnou. Už hlavně proto, že gymnázia připravují žáky zcela prioritně ke studiu na vysokých školách a odborné školství primárně pro trh práce. Podle mého názoru nedošlo v českém školství ke konsensu v tom smyslu, že by například vyšší stupeň společné části maturitní zkoušky byl programovou vstupenkou ke studiu na vysoké škole. Pro žáky gymnázií je základní stupeň obtížnosti vzhledem k intenzitě přípravy a počtu hodin daných předmětů společné části naprosto neadekvátní a z mého pohledu nepřispěje k zvýšení konkurenceschopnosti žáků tohoto typu škol.

Například žáci oboru Silniční doprava, který od školního roku 2007/2008 vyučoval podle tehdy platných učebních osnov, měli podle těchto osnov celkově dotaci na předmět český jazyk a literatura 320 hodin za studium. Studenti, například Gymnázia v Novém Bydžově 512 hodin za studium, nemluvím o další možnosti doplnění počtu hodin tohoto předmětu semináři nebo volitelnými vzdělávacími aktivitami. Tito studenti byli pak při maturitě v roce 2011 postaveni vedle sebe v rámci jedné úrovně společné části maturity, a to již nemluvím o odůvodněných předpokladech pro studium všeobecně vzdělávacích předmětů. Nikdo rovněž neakcentoval fakt, že řada studentů odborných škol dále koná další dvě profilové maturitní zkoušky z odborného segmentu, kvůli kterému řada z nich školu studuje, a vedle toho i praktickou maturitní zkoušku a vznikaly jakési žebříčky kvality škol s malou vypovídací hodnotou, což považuji zhruba za stejně validní srovnání jako porovnání výkonnosti profesionálního sportovce trénujícího každý den v několika fázích a amatérského vyznavače sportu, který se připravuje 2-3x týdně. V této souvislosti si dovolím jen malou úvahu na téma, jaký pedagogický výkon musí podat učitel, který dovede úspěšně k maturitě žáka například nástavbového studia, a srovnám tento výkon s učitelem, který pracuje s žákem s velkými studijními předpoklady v oblasti všeobecně vzdělávacích předmětů na příslušném typu školy, který nakonec koná maturitní zkoušku ve stejné úrovni. Odpověď si dejme každý sám. Navíc v roce 2011 někteří studenti některých gymnázií vykonali společnou část maturity z českého jazyka a literatury a třeba z cizího jazyka nebo matematiky a v profilové části maturitní zkoušky si tyto předměty zopakovali. Přál bych si sám konat tento model maturitní zkoušky.

Opět se vrátím ke stáži v Rakousku, podle odpovědi, kterou jsme dostali, budou například u státní maturity jiné testy z cizího jazyka pro žáky odborných škol a jiné pro žáky gymnázií. Má to svou logiku a přesvědčuje mne to o tom, že německy mluvící národy mají v krvi systém.“

Jaké inovace se v rámci státních maturit aktuálně chystají? Souhlasíte s nimi?

„Hlavní inovací je posunutí realizace písemných částí a didaktických testů na počátek května, což v konečném efektu znamená, že pro žáky maturitních ročníků končí výuka v tomto školním roce nejpozději 30. dubna. Celkově je to odebrání dalších týdnů výuky, což považuji za fakt, který jde za hranice možnosti škol splnit základní obsah výuky, který jim je dán osnovami nebo Školními vzdělávacími programy. Nemohu souhlasit, že se v tomto ohledu mají střední školy přizpůsobit termínům přijímacích zkoušek škol vysokých, tento systém by měl být nastaven právě naopak. Budu velmi nadšen, až mi bude kdokoliv kompetentní schopen vysvětlit, jakými mechanismy má střední škola zajistit v závěrečném ročníku plnění základního obsahu výuky. Zcela fatální je to například pro nástavbová studia, kterými se ale nikdo příliš v tomto směru nezabývá, maturity jsou připravovány optikou zcela jiného typu škol.

Novinka typu odebrání možnosti opravování písemných prací již vyškoleným hodnotitelům z vlastních škol - - pokouším se chápat důvod v podobě objektivity hodnocení. Pokud však tuto otázku zhodnotím v kontextu aktuálních stávajících pokynů včetně dalších nákladů na další školení, tak konstatuji, že za hodně dalších vynaložených finančních prostředků příliš nové kvalitní muziky nezískáme. Nemluvě o tom, že učitelům mateřského i cizího jazyka bylo tímto řečeno, nevěříme vám. Okolo nás běhá krize veřejných financí a institut maturity je dále finančně nepochopitelně prodražován.“

Řekl byste, že je kolem státních maturit přehnaná byrokracie?

„Pokud budu brát za bernou minci slova ministra školství Josefa Dobeše, tak doufám, že státní část maturit bude v budoucnu elektronická a jednoduchá. Stávající stav doslova odsává školám časové, prostorové i personální kapacity. Zejména odborné školy mají mnohdy velmi náročnou logistiku činnosti a neexistuje pro ně jen maturita. Ke cti Cermatu však musím říci, že jeho elektronický systém je poměrně sofistikovaný a ochota jeho pracovníků vysoká. Ale tuny papírů, tonerů při naprosto zbytečném tisku dále již nevyužitých písemných podkladů pro testy, písemné zkoušky nebo v podobě pracovních listů, to je skutečně na zamáčknutí slzy. Kdo uvažuje alespoň minimálně ekonomicky, musí vnitřně velmi intenzivně trpět.“

Myslíte, že by se daly finanční prostředky určené pro státní maturity využít i efektivněji?

„Víme všichni, že projekt státních maturit byl financován z naprosto převažující většiny z evropských zdrojů. Pokud cítíme v řadě případů podfinancování škol v řadě segmentů jejich činnosti, zejména investičních a provozních, tak jsem vám odpověděl. Pokud mám uvést příklad, určitě se domnívám, že prostředky, které se přidělily dopravcům při rozvážení beden nebo na nákup tiskárenského zařízení, které tiskne to, co je pak nutno rozvážet, tedy testy, mohly najít zcela jiný účel.“

Jak byste zhodnotil maturitní výsledky naší školy za minulý školní rok?

„Výsledky naší školy odpovídají problémům, které byly nastíněny v úvodních odpovědích, a samozřejmě i celkovému faktu, že nabídka přesahuje poptávku.

Celkově konalo maturitní zkoušku 66 žáků, celkově bylo úspěšných 45 žáků, což je 68 %. Nejlépe dopadlo nástavbové studium Dopravní provoz, které je určeno pro absolventy vybraných oborů středního vzdělání s výučním listem, tam bylo úspěšných 80 % z 15 maturujících, tedy 12. U oboru Silniční doprava z 22 žáků uspělo 16, tedy 72 %, zde nás nemile překvapily výsledky u opravných zkoušek z matematiky, u oboru Technické lyceum z 12 žáků uspělo 8, tedy 66 %, zde podotknu, že zde jsou žáci, kteří uspěli ve společné části a neuspěli u profilové maturity. Zklamáním pro nás byly bezesporu výsledky u dalšího nástavbového studia oboru Podnikání, kde ze 17 maturantů uspělo jen 9, což je 54 %.“

Chtěl byste celé téma „Státní maturity“ nějak shrnout?

„Zkusím už je stručně, státní maturity mohou mít pozitivní efekt v podobě daleko většího tlaku na přístup žáků ke studiu předmětů společné části maturity, ten je již patrný a ten považuji především za to pozitivní, zejména u matematiky. Už z tohoto důvodu bylo třeba je zavést a nadále realizovat. Nicméně, nemohu být ztotožněn se způsobem, jakým byly zavedeny, systémovost mi zde velmi chyběla. Tady jen ocituji jednu z odpovědí z rozhovoru s rakouským vzdělávacím expertem, profesorem Konrádem Paulem Liessmanem ze dne 16. října 2010 uveřejněném v Deníku: „V Rakousku se vychází z toho, že když se při centrální maturitě bude zkoušet látka za poslední čtyři roky, tak je to třeba zavést se čtyřletým předstihem. To znamená, když to zavedeme teď, tak první maturanti s centrální maturitou vyjdou ze škol za čtyři roky, protože na to musí být připraveni. A připravit se na to musí i učitelé.“

Pan profesor mi mluvil z duše a možná by bylo vhodné, aby ho doplnil některý z jeho rakouských kolegů, který se zabývá ekonomikou centrálních maturit.“

Děkuji za rozhovor a doufejme, že se české školství brzy srovná s touto výraznou změnou.

Mgr. Petra Hrnčířová

Moudra

- Láska je jediné bohatství, které se nedá ukrást.
  Seneca
- Žádný učený z nebe nespadl, ale blbce jako by shazoval.
  Seneca
- Nic se mezi lidmi nešíří rychleji než pomluva.
  Plautus
- K hlouposti patří, že cizí chyby vidí, na své zapomíná.
  Cicero

M. Permanová

Nový obor na SŠTŘ už v září 2012

Od září příštího školního roku vznikne na SŠTŘ Nový Bydžov zcela nový obor, a to Řidič nákladní a osobní dopravy, který tak rozšíří spektrum nabídky oborů na naší škole. Jedná se o tříleté studium, které je zakončeno závěrečnou zkouškou ve smyslu platných právních norem, dokladem o dosažení stupně vzdělání je vysvědčení o závěrečné zkoušce a výuční list. Úspěšní absolventi mohou dále pokračovat v nástavbovém studiu s možností vykonání maturitní zkoušky a získání maturitního vysvědčení.

Na bližší informace jsem se zeptala ředitele školy Mgr. Vladimíra Blažeje.

Co vás motivovalo k otevření tohoto oboru?

„Hlavní motivací byl fakt, že pro tak dynamické odvětví, jako je doprava, prozatím neexistuje specializovaný obor středního vzdělání s výučním listem. Vlastní profese je atraktivní, řízení špičkové dopravní techniky, poznávání nových zemí a destinací, časté kontakty s lidmi. Profese řidič je však na přípravu velmi náročná, řidičský průkaz je pouze základ, následuje průkaz profesní a další kvalifikace. Ty chceme v rámci výuky budoucím žákům nabídnout. Podobně jako my začínají uvažovat některé školy v jiných krajích, budu například jmenovat odbornou školu v Bruntále v Moravskoslezském kraji. Naše škola je pro výuku plně vybavena, navíc celý obor rovněž podpoří projekt v programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost pod názvem Doprava 21. století.“

Čím se tento obor liší od oboru Automechanik?

„Bude se lišit skladbou předmětů, v teoretickém vyučování se objeví předměty Technologie a řízení dopravy, Dopravní zeměpis, Dopravní psychologie, v odborném výcviku bude velká pasáž věnována výuce k získání Profesního průkazu řidiče. V odborném segmentu týkající se výuky problematiky silničních motorových vozidel však oba obory mají hodně společný profil.“

Jaké kurzy, certifikáty a oprávnění bude moct žák získat?

„V rámci výuky bude proveden kurz ADR, obsluhy digitálních tachografů, psychotestů, obsluhy vysokozdvižných vozíků. Žáci získají řidičské oprávnění C+E, absolvují odborné jazykové kurzy, seznámí se s právní problematikou dopravy a s celní problematikou. Samozřejmostí musí být profesní průkaz řidiče.“

Jaké bude uplatnění absolventa na trhu práce?

„Doprava je i nadále mimořádně frekventovaná záležitost, na trhu práce stále chybí kvalitní řidiči, vybavení nejen profesně, ale i jazykově a plně kvalifikačně. O uplatnění našich absolventů nemám obavy, o tom svědčí stálé konzultace s našimi partnery i sdružením dopravců Česmad Bohemia.“

Já děkuji za rozhovor a na závěr už jen několik informací…

Obor je vhodný pro dívky i chlapce.
Všichni žáci mají možnost ubytování v domově mládeže a stravování ve školní jídelně.
Přesné informace získáte na adrese: Střední škola technická a řemeslná, Nový Bydžov, Dr. M. Tyrše 112, 504 01, tel.: 495 490 328, 495 483 421-23, www.sstrnb.cz, e-mail sstrnb@seznam.cz.

Mgr. Petra Hrnčířová

Společná Cidlina a její úspěchy

Místní akční skupina Společná CIDLINA, o.s. je právě v polovině realizace Strategického plánu Leader s názvem **Nejen společná řeka**. Zda byla první polovina úspěšná, se pokusím shrnout v následujících řádcích a sami posuďte, zda je naše činnost přínosem pro region. Největší část naší práce zahrnuje přerozdělení finančních prostředků z Programu rozvoje venkova, které máme alokovány do roku 2013. Dosud bylo na naši místní akční skupinu podáno celkem 94 žádostí o finanční podporu v celkovém objemu 47 mil. Kč. Vybráno bylo 66 projektů o celkových nákladech 38 mil. Kč a rozdělené dotace činí 25 mil. Kč. Podpořeny jsou projekty především do občanské vybavenosti, kde jsou příjemcem dotace obce. Ale již i podnikatelé a zemědělci nezůstávají pozadu a finanční prostředky poputují i do jejich projektů, především na nákup technologií, rekonstrukcí a obnovu provozoven.

Abychom jen pasivně nerozdělovali, realizujeme i své projekty. Mezi prvními byl projekt financovaný 90 % z Regionálního operačního programu s názvem **Turistická informační síť Novobydžovska a Chlumecka**. V rámci tohoto projektu je vybudováno 52 odpočinkových míst v celém regionu, vyznačeny cyklotrasy na Chlumecku a vyznačena turistická trasa v Novém Bydžově. Ve spolupráci se sousední MAS Hradecký venkov se v rámci projektu **Dětem pro radost** v našem regionu vybudovalo celkem 18 dětských hřišť a projektem **Partnerství pro venkov** se nakoupily párty stany a vybavení pro konání různých kulturních akcí pod širým nebem. Tyto projekty jsou financovány z Programu rozvoje venkova.

Každoročně je naše MAS hodnocena Ministerstvem zemědělství ve spolupráci se Státním zemědělským intervenčním fondem. Letošní hodnocení probíhalo obhajobou naší činnosti před komisí v Praze. Hodnocení je bodováno, my jsme získali 156 bodů z maximálních 200 a jsme hodnoceni jako dobře fungující MAS, u které je prokazatelná nadstavba metody LEADER (tj. umí nejen rozdělovat peníze, ale mají jasnou strategii a distribuce finančních prostředků přes ně má přidanou hodnotu oproti centralizovanému rozdělování).

Na závěr mi dovolte, abych touto formou poděkovala za spolupráci nejen všem členům MAS, ale i našim partnerům a žadatelům, kteří i přes všechna úskalí dokážou své projekty úspěšně realizovat. Přeji všem prožití vánočních svátků v klidu a pohodě domova a v novém roce opět optimismus a vůli chtít náš region vytvořit místem, které je opravdu krajem pohody.

Jana Bitnerová, manažer

Regionální informační centrum Společná Cidlina „RICSC“

Na začátku měsíce listopadu byla odevzdána 3. monitorovací zpráva za realizaci projektu do kanceláří regionální rady. Internetový portál byl spuštěn na adrese www.portal-cidlina.cz, kde se na něj můžete podívat. Na úvodní straně je možné zhlédnout dvě videoprezentace k největším městům regionu, to znamená k Novému Bydžovu a Chlumci nad Cidlinou. Pro každou obec byla zpracována virtuální prohlídka, kterou naleznete po rozkliknutí jednotlivých obcí pod její mapkou. Velkou výhodou portálu je to, že se podařilo propojit redakční systémy Nového Bydžova a Chlumce nad Cidlinou a aktuality z jejich stránek se automaticky nahrávají do „Kalendáře akcí“ našeho portálu. V současné době byla po uskutečněném výběrovém řízení podepsána smlouva o dílo na dodávku 3D modelu.

Další informace o projektu naleznete na webových stránkách nositele projektu www.novybydzov.cz, kde byla zřízena sekce informačního centra s logem Společné Cidliny, kam byly vloženy základní informace o projektu.

Za projektový tým **Ing. Martin Kořínek**, korinek@novybydzov.cz

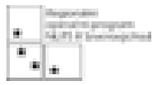

Toulavé tlapky

Občanské sdružení Toulavé tlapky bylo založeno v roce 2007 s cílem pomáhat a dát druhou šanci zvířatům, která byla odebrána z nevhodných podmínek, týraná nebo zanedbávaná. Veškerá činnost této nestátní neziskové organizace je hrazena pouze z darů lidí s dobrým srdcem, kterým není lhostejný osud těchto zvířat. Členové sdružení a dobrovolníci pracují ze všech sil, aby zvířatům zajistili důstojné podmínky.

Po poslední kauze v Nemoticích převzali do svého azylu nedaleko Poděbrad přes 80 zubožených psů, kteří do té doby žili v otřesných podmínkách. Nyní se v azylu nachází více než 150 psů a 60 koček. Je potřeba pro ně vytvořit plnohodnotné zázemí, proto bychom vás rádi požádali o pomoc těm, kteří si v „našem“ lidském světě sami pomoci nedokážou.

Uvítáme zejména:

- finanční dar na účet č.: 216955754/0300 u ČSOB
- krmivo - granule, konzervy, maso a jiné psí a kočičí dobroty
- spotřební materiál (deky, ložní prádlo, ručníky, koberce, velké plastové pelíšky - může být i použité, stelivo pro kočky, potřeby na čištění, pevné velké pytle na odpad, matrace…)
- stavební materiál (pletivo, dřevo - desky, prkna), krytiny na střechy kotců, hřebíky, šrouby, cement.

Dary je možné předat osobně v azylu u Poděbrad - návštěvu je nutné domluvit předem na tel. 776 083 090 nebo poslat balíček na adresu: P.O.Box 43, 158 00 Praha 5.

NEJVĚTŠÍ pomocí je ale poskytnutí milujícího a láskyplného domova některému z opuštěných zvířat:

MERIDI z Nemotic
2 roky - kastrovaná

Velmi přátelská a hodná fenečka, dobře chodí na vodítku, ke psům bezproblémová, vhodná i k dětem. Lepší spíše k domku.

BOREČEK z Nemotic
4 roky - kastrovaný

Moc hezký, velmi přítulný, milý, zvyklý na pejsky. Za plotem dobře hlídá a štěká. Vhodný k domku se zahrádkou i k dalšímu psovi.

Další pejsky k adopci i ostatní informace o sdružení naleznete na www.toulavetlapky.cz.

Denisa Zárybnická
předsedkyně OS „Toulavé tlapky“

Co se vleče, neuteče

Kdo přišel v letošním podzimu k nádraží, byl svědkem značného stavebního ruchu. Téměř po celý rok probíhala rekonstrukce Nádražní ulice včetně položení nové kanalizace a nakonec s vybudováním nové komunikace s chodníky a osvětlením. Uvnitř nádraží se zase naopak bouralo. Zmizely všechny nepotřebné stavby, když již o několik let dříve bylo zbouráno staré hradlo, vymontován kolotoč pro lokomotivy a další zařízení pro obsluhu parních lokomotiv, letos došlo na bývalé lokomotivní depo a na druhé straně na objekt vodárny, strážního domku a různé přístavky, které pamatují rozkvět zdejší železniční stanice. Že byly dnes nepotřebné a dosloužilé objekty zbourány, nemusíme litovat. Již dávno nebyly ozdobou nádraží. Jen aby na uvolněných plochách nevznikla nevzhledná skladiště, jak tomu bývá na některých jiných nádražích, když ČD tyto prostory začaly pronajímat různým podnikatelům a podnikavcům. Trochu nostalgie tu však přece jen zůstává. Po vzniku Československa ve dvacátých letech minulého století se Československé státní dráhy začaly velmi rozvíjet. Tehdejší manažeři přicházeli k tomu, že rozvoj je podmíněn sjednocením drážního provozu a jednotlivé drážní společnosti (u nás například lokální dráha do Městce Králové) byly zestátněny. A rozvoj opravdu nastal. Dnes se děje pravý opak, soudobí manažeři naopak tvrdí, že jedině privatizace může dráhu zachránit... V předválečném Československu byla zdejší železniční stanice největším zaměstnavatelem v celém novobydžovském okrese. Kolem dráhy zde pracovalo až 300 lidí. Být „u dráhy“ bylo terno. Nádražáci byli pod penzí, měli deputátní uhlí, dopravu a řadu dalších sociálních výhod, o kterých se jiným skupinám obyvatel mohlo jen zdát. Někteří se tak dostali i k bytu. V našem městečku bylo postaveno díky dráze několik nájemních domů. Drážní zaměstnanci zde měli od počátku století podpůrný spolek Ludmila, ale také svůj konzum. Prostě, kdo byl u dráhy, bylo mu hej. Ještě v sedmdesátých letech minulého století bylo uvažováno s dalším rozvojem zdejší železniční stanice, ale potom to již s ní šlo s kopce. Dnes víme, že nákladní doprava byla přesunuta na silnici a koleje jsou téměř nadbytečné. Za odstranění nepotřebných staveb, hyzdících zdejší železniční stanici, můžeme poděkovat. Vlastní výpravní budova také není v dobrém stavu a počet zdejších cestujících by si zasloužil, aby o ně současní představitelé dráhy projevili více zájmu. Při cestě vlakem nás vítá ušmudlané nádraží, které se uklízí jen velmi poskrovnu, a protože se zde nemá ani kdo věnovat dozoru, mají volné pole pro své choutky i různí vandalové. Na řadě různých zastávek mají zvýšená nástupiště, aby se cestující snadněji dostali do železničních vagónů. U nás je taková dnešní samozřejmost slibována již desítky let. Dnes se již na všechny sliby zapomnělo, a protože ke střídání odpovědných drážních zaměstnanců a různých koncepcí dochází až příliš často, není komu tyto přísliby připomínat.

Nádražní ulice před lety

V posledním čísle si starosta ve svém slovu posteskl, že se zatím České dráhy nechtějí připojit k probíhající úpravě Nádražní ulice obnovou chodníku před výpravní budovou, který patří dráze. Připomeňme, že už to zde také jednou bylo a situace se jen opakuje. Cesta od bývalého Liverpoolu k nádraží byla ještě ve třicátých letech blátivá a bez kanalizace a osvětlení. Tento stav byl místními občany, ale také příchozími velmi kritizován. V polovině třicátých let došlo k její částečné úpravě, ale stále ještě byla bez kanalizace a zpevnění chodníků. Na žádost dráhy, která je v té době rozvíjela a chtěla v této části rozšířit, město cestu posunulo blíže k zástavbě a chodníky posulo přímo k patě zástavby tak, jak již zůstaly. K vybudování kanalizace a vydláždění ulice a chodníků došlo až na počátku války. Každý rok v druhé polovině třicátých let se šířily zvěsti, že již to bude, ale nebylo. Jednou se čekalo na peníze, podruhé dokonce na rozhodnutí o stavbě podjezdu na novobydžovské silnici. Ještěže právě na tuto zprávu nechtěli čekat déle, to bychom čekali dodnes. Ale peníze, to byl platný argument stejně jako doposud. Nebyly. Město je hledalo také, kde se dalo. Na okrese, v Praze, ale také u dráhy. A také tehdy dráha slibovala, že se na úpravě přednádražního prostoru bude podílet, ale nějak se to zadrhovalo. Pan redaktor Klemens v roce 1940 v Chlumeckých listech napsal v krátké správě: Co se vleče, neuteče. Současně však s radostí sdělil, že ředitelství drah rozhodlo, že uvolní na stavbu 100 000 Kč. Tenkrát tato částka platila více než dnes, kdy se na každé stavbě pohybují náklady pouze v milionech. Také město shromáždilo peníze k naplnění svého mimořádného rozpočtu a mohlo být vypsáno výběrové řízení na dodavatele stavby. Nejlevnější nabídkou zvítězil cizí dodavatel, ale stavba byla zadána místnímu staviteli arch. Václavu Petrovickému. Po celá třicátá léta byl řešen spor, zda obecní zakázky mají být zadávány nejnižším nabídkám, s kterými obvykle přicházely cizí velké stavební firmy, nebo místním stavitelům, kteří zaměstnávali zdejší dělníky. Tentokrát to dopadlo ve prospěch místního dodavatele. Stavba byla ukončena v roce 1942, ale na kolaudaci si vzhledem k válečným událostem několik let počkala. Dráha svůj závazek dodržela. V druhé polovině osmdesátých let byla dlažba pokryta asfaltem a ulice sloužila až do letošního jara. Dráha je, jak si pan starosta postěžoval, zatím neústupná a pro cestující připraví překvapení v podobě rozbitého chodníku před vlastní budovou, zatímco okolo bude vše nové. Že by tak pečovala o zvyšování počtu cestujících? Zřejmě to bude ještě nějaké úsilí stát, aby i zde byl nový, bezpečný chodník. Můžeme doufat s Chlumeckými listy před šedesáti lety, že co se vleče...

Jen pro úplnost sdělení: dodavateli rekonstrukce Nádražní ulice byly v roce 2011 u kanalizace Stavoka Kosice, a.s. a vrchní stavby Dlažba Vysoké Mýto, s.r.o.. Veřejnost se dočká od stejného dodavatele nového osvětlení po celé délce ulice, na které čekala také již téměř po celé minulé století. V příštím roce bude rekonstrukce kanalizace pokračovat až ke křižovatce se Zámeckou ulicí.

-ijv-

Čtvrtý sloupek pojišťováka

Milé čtenářky, vážení čtenáři,

povím vám příběh jednoho mladého muže. Říkejme mu třeba Lidumil Úspěšný. Jednoho dne dostal Lidumil lukrativní nabídku stát se dobře placeným zástupcem nejmenované finanční společnosti, jež prý zastupuje všechny pojišťovny a různé finanční ústavy. Stane se tudíž téměř vizionářem, který dokáže svým klientům vybrat vždy to nejvýhodnější, nejlepší a nejen to. Dokáže sestavit klientům finanční plán, bez kterého do budoucna prakticky nemohou existovat. Že podobné plány často slouží spíše k tomu, aby klient nakoupil co nejvíce finančních produktů, Lidumil ještě neví. Poté, co absolvoval několikadenní intenzivní školení, zahořel Lidumil jako pochodeň. Ve svátečním obleku vyrazil do ulic a dařilo se mu náramně. Nadšeně, dle instrukcí, pojistil rodinu a známé, vydělal si první a velmi slušné peníze, dokonce mu nabídli auto s firemní slevou a vidinu luxusní dovolené. Kromě toho ovšem přišel i tlak ze strany nadřízených. Několikrát týdně se zpovídal z toho, co udělal a neudělal, jak se hodlá zlepšit. Zjistil také, že nemá až tak na výběr ze všech pojišťoven, jak původně předpokládal. „Máme projekt s touto pojišťovnou na tento produkt, ten budeš prodávat. Neptej se proč, prostě prodávej! „ A Lidumil se snaží. Je nadšený, má charisma, lidé mu důvěřují. Jenom už trochu pozapomněl, proč tu práci vlastně vzal a co mu slibovali. Nějak není prostor myslet na blaho klienta. Vše mu splývá do několika vět. „Zastupuji všechny pojišťovny. Ukažte mi vaše pojistky, já vám je překontroluji. Aha! Hm! To máte špatně, já vám to předělám.“

V tuto chvíli bych opustil příběh Lidumila. Myslím, že mnoho z vás se setkalo s podobným, ne-li stejným človíčkem, stejnými větami. Zde je na místě obezřetnost. Pokud vám kdokoliv z jakýchkoliv příčin chce předělávat pojistky, ptejte se, proč. Chtějte srovnání černé na bílém. V čem je vaše pojistka „taková“ a v čem jiná „maková“. Vaše stávající pojistka opravdu může být špatně nastavena. To však nemusí být důvod ji hned rušit, může být pro vás v leccems výhodnější než nová a lze ji pouze „přenastavit“, případně dopojistit jinou pojistkou. Chtějte vždy vědět, co se stane s vaší starou pojistkou, pokud ji zrušíte. Co přesně bude s vašimi penězi, které na ní střádáte. Ono se totiž může stát, a pokud máte pojistku jen několik let, tak se také velmi pravděpodobně stane, že přijdete o dost peněz a nedostanete ani to, co jste vložili. Zde bych znovu opakoval, co píšu vždy. Poraďte se s někým, komu důvěřujete. S tím svým pojišťovákem, ať už na přepážce některé z pojišťoven nebo obchodníkem. Ono není úplně snadné orientovat se v nabídce kapitálových či investičních životních pojistek, někdy pojmenovaných lehce zavádějícím způsobem, jako důchodové apod. V tomto případě je opravdu lepší poradit se s někým, komu můžete důvěřovat, než se nechat zmanipulovat někým, koho vidíte poprvé a možná i naposled. A pokud už se vám stane, že vás někdo „ukecal“ a podepsali jste něco, z čeho nemáte dobrý pocit, stále ještě se můžete poradit a pokud je třeba, leccos napravit.

Jindřich Šafránek

OBLASTNÍ CHARITA HRADEC KRÁLOVÉ
pořádá tradiční
TŘÍKRÁLOVOU SBÍRKU

Sbírka v Chlumci nad Cidlinou se uskuteční v pátek 6. ledna 2012

Výtěžek sbírky je určen na Středisko rané péče **Sluníčko**, na **domácí hospicovou péči** a na poradenství pro **lidi v nouzi** a oběti domácího násilí.

Děkujeme za vaši pomoc lidem v nouzi

Oblastní charita HK, Komenského 266, 500 03 Hradec Králové
Kontaktní osoba za OCH HK - koordinátor Tříkrálové sbírky: Petra Zíková,
dobro@hk.caritas.cz, tel.: **774 836 276**, **www.charitahk.cz**

Tříkrálová sbírka v Chlumci n. C.

Pomozte druhým, udělejte radost dětem

V pátek 6. ledna 2012 proběhne opět v našem městě Tříkrálová sbírka.

Pořádá ji Oblastní charita Hradec Králové a výtěžek sbírky je určen pro Středisko rané péče Sluníčko, domácí hospicovou péči a na poradenství pro lidi v nouzi a oběti domácího násilí.

Tři králové 2011
foto ZŠ Chlumec n. C.

Zkušenost z minulých let je tato: děti koledování velmi baví, lidé jsou štědří, ale co se nám daří hůře, je zajistit doprovod starší patnácti let. Dospělí prostě mají, na rozdíl od dětí, určité zábrany. Přínos sbírky však není jen v penězích, ale také (a to rozhodně ne v poslední řadě) v tom, že se děti učí myslet na druhé. A věřme, že se tahle jejich zkušenost lety zúročí. Bylo by hezké, kdyby dokázaly pokračovat v pomoci druhým i v budoucnu.

Přípravě této akce se již nyní věnuje paní učitelka Řezáčová se svými žáky při hodinách výtvarné výchovy. Chystají se čtyři skupinky dětí, které bude doprovázet zodpovědná osoba ve věku nad 15 let vybavená průkazem koledníka.

Dětí by rádo chodilo více, chybí však dospělý doprovod. **Pokud by někdo z vás chtěl pomoci a mohl 6. ledna dopoledne tři krále doprovodit, ozvěte se, prosím, na telefonní číslo koordinátora sbírky nebo na telefon 495 545 375 (paní Křepelová).**

Na Tři krále vás koledníci poprosí o finanční příspěvek do úředně zapečetěné kulaté kasičky opatřené logem Charity. Pokud by k vám přišel někdo bez tohoto vybavení, buďte opatrní, nejspíše jde koledovat sám pro sebe.

Chcete-li projekty Charity podpořit zasláním dárcovské SMS, můžete ve tvaru DSM KOLEDA na tel. č. 87777. Cena jedné SMS je 30,- Kč.

Koordinátorem sbírky
je Petra Zíková, oblastní charita Hradec Králové,
tel. 774 836 276, dobro@hk.caritas.cz
www.charita.cz

- Marie Křepelová -

Inzerce

JAK TO BYLO PŘED PADESÁTI LETY?

Byla jsem pozvána na veřejnou diskusi k událostem 50. let, která proběhla 28. 11. v Klicperově domě. Tak to bylo uváděno. Konkrétně se však jednalo o dění kolem bratří Mašínů.

Zajímá mne to proto, že se to neblaze dotklo i naší rodiny.

Začnu trochu zeširoka. Můj strýc byl v roce 1949 zatčen za „protistátní činnost“ - kvůli šíření letáků. Bylo mu tehdy devatenáct let a možná byl i nějak ovlivněn historií, podobně jako Mašínové. V jeho rodině měl totiž kořeny i Alois Rašín, první ministr financí vznikající Československé republiky, který, jak známo, byl předtím odsouzen z politických důvodů v Rakousko - Uhersku k trestu smrti, nakonec však dostal milost. Násilné smrti neunikl, později na něj byl, bohužel, spáchán atentát.

Strýček utekl z vazby, skrýval se, pak s pomocí tatínkových kontaktů tajně utekl za hranice. Jelikož nikdo nevěděl, kde je, při vyšetřování oné vraždy na zdejší služebně SNB patřil samozřejmě k podezřelým. Zatkli oba jeho rodiče. On naštěstí předtím poslal jednomu ze spolužáků ze zahraničí pohlednici. Ten ji ze strachu okamžitě spálil, přesto tajně informoval jeho rodiče. Ten člověk byl tak charakterní, že když se rodiče při výslechu odvolali na jeho svědectví, existenci toho pohledu nezapřel. Dnes to tak nevypadá, ale v té době i to bylo velké hrdinství.

Chápu, že dnešní mladí chtějí mít své hrdiny. Ona doba těch viditelných moc neměla a ani mít nemohla. Když však byl v Chlumeckých listech uveřejněn článek o bratřích Mašínech, považovala bych za správné otisknout i reakci majitelů domu bývalé stanice SNB, kteří o to žádali. Tak by měla dle mého soudu vypadat demokracie.

Naštěstí zareagoval pan děkan Seidl. Tím, že mu řečeno ne jeho, ale mými slovy, vadí jistý cynismus, jistá absence lítosti nad zmařenými lidskými životy ze strany bratří Mašínů. Za toto veřejné vyjádření jsem mu poděkovala.

Na diskusi v Klicperově domě jsem šla s vědomím, že budu nejspíše se svým názorem, že deska na domě je i svým zněním svědectvím své doby, a proto není důvod ji dnes odstraňovat, i s názorem, že není nezbytné stavět další pomník, v opozici.

S sebou jsem měla pro jistotu i výtah ze své korespondence, kde mi osoba, která zde v té době žila, poté utekla před komunismem a v zahraničí něco dokázala, napsala:

„Celá ta akce je velmi nešťastná. Mašínové zabili člověka, ani ne v sebeobraně. Bylo mladí a hráli si na vojáky. Co prožili potom, bylo obdivuhodné, ale co platno, na začátku byla vražda…“ Musím se přiznat, že jsem ho nakonec ani veřejně necitovala.

A tak jsem šla do Klicperova domu s vědomím, že tam bude pár lidí. K mému překvapení bylo dosti plno. Jak se později ukázalo, většinu však tvořil doprovod paní Mašínové. Lidé, kteří mají Mašíny za veliké hrdiny - spisovatelka, historik, písničkář.

U řečnického stolku seděla paní Adamcová a ještě jedna drobná dáma. Jak se později ukázalo, byla to paní Mašínová, sestra bratří Mašínů.

Obě dvě paní mluvily velmi poutavě. Paní Mašínová o svém nelehkém dětství. Narodila se s vrozenou vadou dolních končetin a lékaři nedávali naději, že ještě někdy bude chodit. Strávila dětství prakticky v nemocnici. Podstoupila mnoho operací. V pražské nemocnici se jí ujal židovský lékař a staral se o ni i celou válku. Mohl zůstat, protože Němci ho potřebovali pro léčení svých raněných vojáků. A nebál se léčit i dítě politických vězňů, ač ho to mohlo stát život.

Tatínek se zapojil do odboje, byl uvězněn a Němci, aby ho měli jak zastrašit, uvěznili i maminku. Ta byla v cele s Miladou Horákovou a po brutálních výsleších o ni pečovala.

Děti měly být dány do výchovy do německých rodin. Babička, aby je zachránila, podepsala prohlášení, že bude děti vychovávat v německém duchu, čímž hrozbu oddálila.

Bratří Mašínové to babičce nijak neulehčili. Někde u železniční trati v Poděbradech našli rusky mluvící zběhy a přivedli je domů. Babička, i když k nim neustále chodily kontroly gestapa, ty zběhy ukryla. Pro mě nepochopitelné hrdinství.

Pak byl tatínek popraven a Němci již neměli důvod maminku dál věznit. Vrátila se domů a těšila se, jak nás osvobodí Rudá armáda. A v té době jí ruský zběh začal vyprávět, jak to vypadá v Sovětském svazu. Nevěřila mu ani slovo. Teprve po konzultaci se svými přáteli pochopila.

Toto drastické vyprávění vždy odlehčila svým vyprávěním o životě na vsi v té době paní Adamcová.

A já jsem z toho pochopila, jak asi bylo lidem po válce. Co měli za sebou. První světová válka, velká hospodářská krize, druhá světová válka. Mrtví, těžce zmrzačení, nezaměstnanost, hlad, bída. Rodiny zůstaly bez otců, mámy bez synů. To vše v období dvaceti let. To je jako doba od sametové revoluce dodnes. Není divu, že stačila mediální kampaň a lidé, alespoň někteří, se radostně a dobrovolně přiklonili i ideám komunismu. Co následovalo pak, už mohl jedinec těžko ovlivnit. To už bylo jen v režii mocností.

O událostech v Chlumci se pak rozpoutala velká debata. Mezi těmi několika místními přítomnými se našel člověk, který nahlas vyjádřil svůj názor. Že tady přišel zbytečně o život člověk. Ne policajt, ale prostě člověk. Člověk, který nikomu neublížil. Nesdíleli jsme názor, že to bylo v rámci třídního boje a ten člověk byl komunista a milicionář k tomu. A už vůbec ne argument, že podepsal přísahu, že bude se zbraní v ruce bránit vlast. Bylo dojemné, že se na stranu svého doprovodu nepřidala paní Mašínová. Prožila zde celou tu dobu až do sametové revoluce. Její maminka byla po útěku bratří opět vězněna. A tahle paní Mašínová náš postoj chápala.

Paní Adamcová pak cizím, nejspíše pražským návštěvníkům nabídla nezištně své knihy. A ti lidé s nepřehlédnutelným sebevědomím na ni koukali dost nechápavě. Asi takto: Tahle prostá vesnická žena píše knihy? Vy, kdo ji znáte, víte, že ona vypadá velice neokázale. Ona nepotřebuje dávat najevo, co ona znamená. A tak jsem ji představila: „To je paní Adamcová, akademická malířka a sochařka, navíc vynikající spisovatelka.“ Nevím, jestli mi uvěřili. Ale pokud si vůbec přečtou její knihy, tak mi uvěří.

Debata začala v šest hodin a nám se v devět ještě nechtělo domů. Ani nám, ani paní Mašínové a paní Adamcové. Ještě, že spěchal ten její doprovod.

Marie Křepelová

DEBATA O 50. LETECH,
ANEB CO PŘEDCHÁZELO A CO NÁSLEDOVALO

Předcházející události: Více jak rok práce několika lidí na návrhu doplňující pamětní desky k událostem 13. září 1951 - odbojová akce bratří Mašínů a Milana Paumera. Dík si především zaslouží akademický sochař Aleš John.

Následující události: Jednání zastupitelstva dne 30. listopadu 2011, kde náš návrh neprošel. Zde patří velké díky panu architektovi Jiřímu Bučinovi a panu inženýrovi Jiřímu Žabkovi, kteří jako jediní podpořili náš záměr instalovat doplňující pamětní desku k výše uvedeným událostem.

Závěrem mi dovolte zopakovat slova Zdeny Mašínové z pondělní debaty (28. 11. 2011): *„Já to dost těžko snáším, ten název „hrdinové“. Prostě povinnost. A my jsme si pouze naivně mysleli, že tato povinnost se přenese do celé společnosti, která bude pociťovat ten teror. To bylo z mého hlediska naivní, protože jak jsem se zmínila, ta atmosféra strachu většinu národa zahnala úplně někam jinam. My jsme byli ovlivněni hlavně naším otcem a také jsme měli informace. A já jsem za to dneska vděčná, protože mám čisté svědomí a měla jsem vždycky pocit svobodného člověka. Jen opakuji, že vůbec o hrdinství nešlo, ale byla to povinnost.“*

I já jsem svoji činnost bral jako povinnost k městu, ve kterém bydlím, a doufal jsem, že se najde co nejvíc lidí, kteří náš záměr pochopí.

„Virescit vilnere virtus“ – „Udatnost ranami vzrůstá“

Catulus

Odpověď na článek v Chlumeckých listech – prezentace pamětní desky

V úvodu chci uvést, že nesouhlasíme, jak s návrhem na památník, tak ani s pozměněním nápisové části desky mladšího strážmistra SNB Oldřicha Kašíka v Chlumci nad Cidlinou, a zdůvodníme proč.

V každé společnosti, dokonce v každém režimu byli a jsou a budou lidé nespokojeni s daným stavem, který vznikl z řady objektivních a subjektivních podmínek, příčin a podnětů. Nelze se proto divit, že lidé po roce 1945 chtěli něco jiného, než byl kapitalismus. Pro kapitalismus se rozhodli bratři Mašínové, za kterými lidé ale masově nestáli. Jejich snaha vyvolat občanskou válku jim nevyšla. Nespokojení jsou lidé i dnes a je jich daleko více než v padesátých letech, kdy neexistovali bezdomovci a nezaměstnaní. Proto se ptáme: Cožpak stačí prohlásit, že nesouhlasíme s režimem a tím získáme právo vraždit? Stačí k tomu ještě podotknout, že Mašín o sobě prohlásil „Jsem představitelem třetího odboje.“ Chceme připomenout slova Ctirada Mašína, uveřejněná v MF Dnes 16. 8. 2011, cituji: „To, jak se píše, že jsme chtěli zbraně a nikomu nic neudělat, tak to je hloupost. Na co potřebujeme zbraně. Ty jsou od toho, aby se s nimi stříleli lidé, tak můžeme začít hned s těmi, kterým zbraně bereme.“ To se také stalo, pokladník Rošický byl po prohraném zápase zastřelen vlastní zbraní. Vysvětlující slova Ctirada Mašína, že pokladník dělal na obranu víc, než musel, a tím se připojil na stranu režimu, nelze akceptovat. Zdalipak si Ctirad Mašín v poslední hodině svého života vzpomněl, kdy se poprvé stal vrahem? Kdo viděl, alespoň na fotografii, obličej mladšího strážmistra Kašíka k nepoznání zohavený od úderů železnou trubkou, nemohl toto hodnotit jinak, než jako úkladnou vraždu. Nejotřesnější případ se stal v Čelákovicích, kdy spoutaného a omámeného příslušníka SNB Jaroslava Honzátka podřízli jako ovci. Myslí si snad někdo, že podřezáním hrdla a umlácením příslušníka železnou tyčí, a když okamžitě nezemřel, jeho zastřelení, je správné? Střelbou do hasiče a krádežemi peněz lze znovu vybudovat kapitalismus? Česká extrémní pravice si bude muset za vzor vlastního chování vyhledat jiné hrdiny. Nebudou to Mašínové. V naší vládě jsou však politici, kteří obhajovali vraždění bratří Mašínů, dokonce je vyznamenali s tvrzením, že pokud nesouhlasili s tehdejší politickou situací, měli právo použít zbraně na protest proti socialistickému zřízení. Tím dali najevo, že pokud se někomu současný režim znelíbí a má pocit, že je nutné proti němu pozvednout zbraň, má na to právo.

Máme obavu, aby v zemi, která se nachází v hluboké krizi, nevznikl čtvrtý ozbrojený odboj. Fašizující tendence jsou varující. Podle mezinárodního práva jsou bratři Mašínové, vrah z Norska i letecké továrny Kunovice hodnoceni jako teroristé a je zvrhlé je oslavovat. Proto nás pobouřilo vyjádření Aleše Johna při ukázce modelu památníku bratří Mašínů, tříbokého jehlanu, kde každý z nich má jednu stranu s vyrytými iniciály Josefa a Ctirada Mašínů a Milana Paumera: „Kašík byl bohužel jejich oběť, ale pro mě jako autora nemá na památníku místo, byl v uniformě na druhé straně.“ Komu má být památník postaven? Kašík byl příslušník lidové strany, lidová strana byla členem národní fronty. Druhý zavražděný příslušník SNB byl evangelík a třetí zavražděný byl příslušníkem legionářského sboru, veden v lize proti bolševismu. Čeho nakonec bratří Mašíni dosáhli? Socialismus neohrozili, spíše naopak. Za to zkazili život slušným rodinám, ženám, okradli děti o táty, živitele rodin,

a o kus šťastného dětství. Proto nás zaráží, že vy, občanské sdružení kulturně smýšlejících, chcete postavit památník vrahům.

Bohužel, život se už nikomu nevrátí. Otevřením problematiky se rozjitřily různé vášně a o to šlo kulturně smýšlejícím občanům? To je ale, podle našeho soudu, kultura velmi zvrácená, která omlouvá omámení chloroformem, vraždu či zabití. K doplnění nápisu v části desky je třeba uveřejnit: „Vražda i po 60 letech, pokud žijeme v právním státě, je nepromlčitelná, tedy zůstává vraždou.“ Teroristé jsou přece ti, co chtějí zastrašit společnost, a to se Mašínům podařilo.

Za komunisty
Chlumecka a Novobydžovska
Josef Hrabík a **Jiří Česák**

Inzerce

Inzerce

Inzerce

CHLUMECKÝ KULTURNÍ KALENDÁŘ

Klicperův dům - rezervace vstupenek na tel.: 495 433 140, 602 717 410

LEDEN 2012

Klicperův dům - rezervace vstupenek e-mail: klicperuvdum@chlumecnc.cz

Předprodej vstupenek každý čtvrtek v době od 15.00 do 19.00 hod. nebo před každým představením dle programu

Klicperův dům

4. ledna
středa
18.00 hod.

Johnny English se vrací

kino - komedie USA

Kdo zachrání Její veličenstvo britskou královnu, když agent 007 James Bond zrovna leží u ledu? Jeden muž před lety dokázal, že je na něj spolehnutí a že raději Britské ostrovy zbourá, než by je vydal nepříteli všanc. Jmenuje se Johnny English, nosí tvář Rowana Atkinsona, alias Mr. Beana, disponuje mimořádným rejstříkem grimas a silným magnetem na katastrofy všeho druhu.

96 minut Vstupné: 70,-/50,- Kč mládeži přístupný
titulky

---

5. ledna
čtvrtek
19.00 hod.

Anonym

kino - drama UK

Příběh filmu se odehrává v Anglii za období vlády královny Alžběty a spekuluje o otázce, která už po staletí vrtá hlavami akademiků a géniů jako Mark Twain, Charles Dickens a Sigmund Freud: kdo je doopravdy autorem díla, připisovaného Williamu Shakespearovi?
Hrají: Rhys Ifans, Vanessa Redgrave, Joely Richardson, David Thewlis, Xavier Samuel

130 minut Vstupné: 70,-/50,- Kč mládeži přístupný
titulky od 12 let

---

7. ledna
sobota
17.00 hod.

Krtkova pohádková dobrodružství

kino - pásmo krátkých filmů pro děti

Krtek a zápalky, Krtek a medicína, Krtek hodinářem, Krtek a muzika, Krtek a karneval, Krtek a koberec, Krtek a buldozer

62 minut Vstupné: 25,- Kč

---

11. ledna
středa
19.00 hod.

Mistrovský plán

kino - komedie USA

Nejsou to žádní Dannyho parťáci, ale obyčejní zaměstnanci luxusního hotelu. Přesto dali dohromady plán loupeže, který by pro svou genialitu mohl vstoupit do učebnic zločinu. Režisér Brett Ratner natočil hvězdně obsazenou kriminální komedii, jejímuž hvězdnému obsazení vévodí komici Ben Stiller a Ediie Murphy.

105 minut Vstupné: 70,-/50,- Kč mládeži přístupný
titulky od 12 let

---

12. ledna
čtvrtek
18.00 hod.

Velká vánoční jízda

kino - animovaná komedie USA

Velká vánoční jízda konečně nabízí odpověď na otázku, která nedá spát žádnému dítěti: Jak jen to Santa dělá, že dokáže během jedné noci nadělit všechny dárky? Odpovědí na ni je existence Santovy provozní základny ukryté pod Severním pólem, která je plná veselí a té nejmodernější techniky.
V českém znění: Matouš Ruml, Bohuslav Kalva, Lukáš Hlavica, Jiří Hromada, Jana Altmanová, Radka Stupková, Pavel Tesař, Anička Jarkovská, Blanka Koutská

98 minut Vstupné: 70,-/50,- Kč mládeži přístupný

---

17. ledna
úterý
18.00

Vernisáž výstavy - Miroslav Pangrác

Malý sál
Vstupné: zdarma

---

18. ledna
středa
19.00 hod.

Užívej si, co to jde

kino - komedie USA/Francie

Výstřední Newyorčan Boris Yellnikoff odkládá život vyšší společenské třídy k ledu, aby se mohl oddávat svobodnějšímu životu. Nejraději však svou nekompromisní kritikou čehokoli a kohokoli krmí své kavárenské přátele, studenty šachu, obyčejné kolemjdoucí i samotné diváky. Odmítá se řídit jakýmikoli konvencemi a jeho životním krédem je: Užívej si, co to jde. A tak, když se shodou náhod potká s mladou dívkou Melody, obrátí znovu celý svůj život naruby. A nejen sobě...
Hrají: Larry David, Patricia Clarkson, Ed Begley Jr., Henry Cavill

92 minut Vstupné: 70,-/50,- Kč mládeži přístupný
titulky od 10 let

---

19. ledna
čtvrtek
19.00 hod.

Perfect Days - I ženy mají své dny

kino - komedie ČR

„Nechápu, jak mi za rok může být pětačtyřicet, když pořád ještě nevím, čím chci být, až vyrostu". Celý příběh začíná čtyřiačtyřicátými narozeninami Eriky, která sice nedostane největší kytici, jakou si dovede představit, zato ale pěkné přáníčko od své bývalé švagrové, trapný vzkaz v rozhlasovém pořadu od bývalého manžela, krém na vrásky od homosexuálního kamaráda Richarda a dárkový striptýz od své nevyzpytatelné matky.

Hrají: Ivana Chýlková, Vojta Kotek, Ondřej Sokol, Bob Klepl, Zuzana Bydžovská, Zuzana Kronerová, Igor Chmela

108 minut Vstupné: 70,-/50,- Kč mládeži přístupný
od 12 let

---

20. ledna
pátek
19.00 hod.

„Ze dvou se to lépe táhne"

Zábavný program populárního imitátora a baviče Zdeňka Izera a jeho hosta, zpěvačky Šárky Vaňkové.
Vstupné: 230,-/190,- Kč

---

21. ledna
sobota
17.00 hod.

Mikeš vypráví pohádku

kino - pásmo krátkých filmů pro děti

O Mikešově kouzelné holi, Cvrček a stroj, Jak Žofka odhalila zloděje, Káťa a Škubánek - tajemný host, Krtek chemikem, Oběť pro kamaráda, Broučci - jak profesor Chrobák vyléčil Medáka

63 minut Vstupné: 25,- Kč

---

25. ledna
středa
19.00 hod.

Rodina je základ státu

kino - drama ČR

Když vám hoří půda pod nohama, není nad rodinný výlet. Libor, bývalý učitel dějepisu, který dosáhl vysokého manažerského postu ve významném finančním ústavu, si řadu let spokojeně žije společně se svou rodinou v luxusní vile na okraji Prahy. Bezstarostný život ale netrvá věčně a na povrch začnou vyplouvat machinace s penězi klientů, týkající se celého vedení banky. Libor se následně ocitá v dohledu policejních vyšetřovatelů, kteří mu začnou tvrdě šlapat na paty.
Hrají: Igor Chmela, Eva Vrbková, Martin Finger, Monika A. Fingerová, Albert Mikšík, Kristýna Slámová, Simona Babčáková

106 minut Vstupné: 70,-/50,- Kč mládeži přístupný
od 12 let

---

26. ledna
čtvrtek
19.00 hod.

Poupata

kino - drama ČR

Příběh Poupat vypráví o těžké zkoušce rodiny, žijící v kraji drsných pravidel. Postavy žijí velkými ideály v kontrastu s malostí svých činů. Rodina Jardy žije v zapadákově. Jarda pracuje jako hradlař na dráze. Jeho koníčkem je lepení modelů ze sirek, jeho slabostí je závislost na automatech. Jardova žena uklízí nádražní toalety a sní o tom, že spolu s vrstevnicemi secvičí spartakiádní skladbu Poupata po pětadvaceti letech a předvedou ji celému městu.
Hrají: Vladimír Javorský, Malgorzata Pikus, Marika Šoposká, Josef Láska, Nguyen Thi Minh

90 minut Vstupné: 70,-/50,- Kč mládeži přístupný
od 12 let

---

28. ledna
sobota
19.00 hod.

Charleyova teta

DS Klicpera Chlumec nad Cidlinou

Hrají: Petr Pokorný, Luboš Suchánek, Milan Hanyš, Dagmar Dvořáčková, Radka Pokorná, Lenka Müllerová, Alena Kvasničková, Martin Mišík, Jaroslav Hlídek, Jaroslav Málek
Vstupné: 90,- Kč

TJ Sokol sokolovna

7. ledna
sobota
20.00 hod.
Předprodej:

Společenský open ples

Hraje: **J + M Band**
Vstupné: 100,- Kč
sokolovna, kancelář TJ

---

27. ledna
pátek
20.00 hod.
Předprodej:

Sportovní ples

Hraje: **Taneční orchestr TOX**
Vstupné: 150,- Kč
Prodejna Landsman, Klicperovo nám. 68, Chlumec n. C.

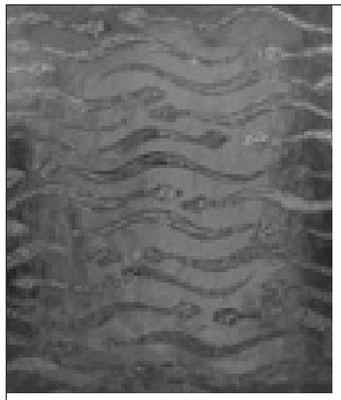

Pozvánka na vernisáž a výstavu

GRÁC 2012

výběr z díla Miroslava Pangráce ml.

Kde: Výstavní prostory - Městské kulturní středisko Klicperův dům, Chlumec nad Cidlinou Riegrova ul.

Zahájení: 17. 1. 2012 od 18.00 hodin

Ukončení výstavy: 28. 2. 2012

www.grac-gallery.cz

Agentura AURA-PONT
uvádí

zábavný program populárního imitátora a baviče Zdeňka Izera

„Ze dvou se to lépe táhne“

*Pořad, ve kterém se diváci budou moci opět setkat s jedinečným a nezaměnitelným humorem Zdeňka Izera. Jako vždy přijdou na řadu oblíbené parodie televizních pořadů, zábavných soutěží a imitování celé řady populárních českých i zahraničních zpěváků a zpěvaček. Vystoupení je obohaceno o nejrůznější zábavné kostýmy a převleky. Partnerkou Zdeňka Izera je zpěvačka **Šárka Vaňková**.*

Klicperův dům, 20. ledna 2012 - pátek od 19.00 hod.
Vstupné: 230,- Kč/190,- Kč

Předprodej: pokladna Klicperova domu každý čtvrtek od 15.00 - 19.00 hod., nebo před každým představením dle programu.
Rezervace tel.: 602 717 410, 495 433 140. Rezervace e-mail: klicperuvdum@chlumecnc.cz.

Odpověď na článek v Chlumeckých listech č. 11

„Pokažený zážitek aneb Klicperův Chlumec z pohledu diváka“

Rozdílná teplota v budově

Budova Klicperův dům má pro zimní měsíce nastavenou temperující teplotu na 19 °C. Podle druhu představení začínáme vytápět cca 3 - 4 hodiny před začátkem představení dle pokynů dodavatele vzduchotechniky. Tato vzduchotechnika je řízena počítačovou jednotkou, která vytopí velký sál před začátkem každého představení na 22 °C.

Rozdílný tepelný vjem je z několika důvodů. Pokud má divák zakoupeno sedadlo v rozmezí řad č. 9/11, které jsou přesně mezi vstupními dveřmi vedoucími z přísálí a z malého sálu, může pociťovat chladnější proudění vzduchu mezi těmito dveřmi.

Ohřívaný vzduch je dopravován do velkého sálu průduchy umístěnými pod stropem. Rozmístění průduchů a z nich proudící vzduch způsobuje v některých částech sálu pocit tepla u diváků, kteří mají zakoupena sedadla umístěna pod těmito průduchy.

Všechny výše citované skutečnosti tak ovlivňují teplotu uvnitř sálu a u citlivějších jedinců mohou navozovat pocit chladu nebo tepla.

Zdvojení prodaných vstupenek

V minulém čísle Chlumeckých listů byl připomínkován také problém s prodejem vstupenek - dvakrát či třikrát prodaná vstupenka na stejné sedadlo. Problém vznikl v pokladním systému Diskino, který díky chybě softwaru umožnil znovu prodat již prodaná sedadla. Pokladní o této chybě nevěděla a nemohla tomu zabránit. Vzniklá situace byla řešena na místě tak, že si diváci sedli na jiné volné místo v dané řadě. Pokud již volné místo nebylo, divák dostal vráceno vstupné. Vše bylo doprovázeno omluvou a žádostí o pochopení.

Omlouvám se tímto divákům Klicperova domu, kterých se výše citované problémy týkají. Nejde o selhání lidského faktoru, nýbrž o techniku, která, jak sami vidíte, je někdy nedokonalá.

Marcela Přerovská
vedoucí MěKS Klicperův dům

Vernisáž Jany Zimové aneb i cesta může být cíl...

Jana Zimová, chlumecká rodačka, narozena 22. prosince 1987, absolventka Ústavu umění a designu v Plzni, v našem městě vystavovala svá díla již podruhé. Poprvé to bylo v Klicperově domě v roce 2009, kdy jsme měli možnost zhlédnout výstavu výtvarných děl pod názvem „Prostor“.

Nyní, na sklonku roku 2011, se Jana se svými pracemi objevuje znovu a nutno podotknout, že ve zcela novém světle. Výstava jejích výtvarných děl s názvem Bizarrerie, která byla zahájena vernisáží v malém sále Klicperova domu 15. listopadu, má dvě části. První vychází z tématu bakalářské její práce a druhá zachytila vlastní zkušenost z cestování po Rusku v lednu letošního roku.

Autorka o své výstavě sama říká: „Jako téma bakalářské práce jsem zvolila možnost navrhnout si vlastní téma a pracovně ho nazvala Tady a teď - - reálné příběhy bytostí ve 21. století. Konečným výstupem bakalářské práce je autorská kniha s jednadvaceti barevnými ilustracemi, grafickou úpravou a vlastním textem.

Mojí prioritou bylo to, aby se lidé, kterým se mé celoroční snažení dostane do rukou, nejen dobře pobavili, ale aby se i něco zajímavého dozvěděli a zamysleli se nad světem kolem sebe a nad tím, jak ho sami vnímají. Měla to být práce atraktivní nejen pro oči, ale i pro mysl. Umělecká práce, která by zaujala natolik, aby se člověk na okamžik zastavil, nechal ji na sebe přirozeně působit a odnesl si silný zážitek.

Vznikl tak rozsáhlý projekt, který se zabývá skutečnými příběhy, které se dějí dnes a denně po celém světě. Tyto příběhy, nalezené v mediích, mají něco společného. Jsou bizarní, šílené, často neuvěřitelné nebo jsou na naše skvělé poměry v Evropě prostě nepředstavitelné. Díky těmto vlastnostem jsem knihu pojmenovala „Bizarrerie.“ Škála témat, která se v ní objevují, je tak pestrá, jako barevnost ilustrací, doprovázející text. V knize najdeme lehčí, bizarní témata, neobvyklé situace, dobrodružství, exotiku, sny, mystiku a šťastné konce, ale i silné příběhy, ve kterých se bojuje o život, a hluboké aktuální problémy, týkající se lidských práv a svobod.

Texty v autorské knize jsem nejprve vyhledávala v mediích a poté jsem je sama přepsala do formy vyprávění. Autenticita příběhů všemu dodává zcela nový rozměr. Nejsou to jen smyšlené báchorky, ale příběhy, které mají svoji vlastní historii a patinu. Příběhy, které se skutečně staly. Líčí zcela jedinečné podivné události, se kterými se nesetkáváme běžně každý den, ačkoli jsou všude kolem nás. Je to kniha, dodávající čtenáři pocit bezprostřední

zvědavosti, která se v nás ukrývá již od dětství. Kniha, která navodí slavnostní atmosféru ze setkání s něčím neobyčejným.

Knihu jsem koncipovala tak, že každou jednu povídku ilustruje jedna malba na protilehlé straně. Každá ilustrace je navíc doplněna barevným rámečkem s dekorem, který uzavírá obraz a podbarvuje jeho atmosféru.

Ilustrace jsem malovala výraznými temperovými barvami, ve stylu jihoamerického umění, kterým jsem již od dětství ovlivněna. Barvy jsem použila tak pestré, aby umocnily dojem z bizarních příběhů a zvýraznily jejich příchuť a jedinečnou atmosféru absurdna. Jednotlivé ilustrace jsou výrazně stylizovány a vždy je v nich výtvarný přesah, množství detailů, skryté významy a vazby, které dávají prostor pro divákovy pocity a imaginaci.

Svět je prostorem, ve kterém se neustále mění podmínky, kde lidé prožívají své životy a musejí se často vyrovnat s těžkými situacemi, každou vteřinou tak vznikají nové a nové životní příběhy. A právě toto mne zajímalo. „Bizarrerie“ je nahlédnutím do divokého světa, jak ho neznáme. Je to bláznivá džungle, ve které se život podobá jízdě na divoké šelmě.“

Druhá, neméně zajímavá část výstavy, je reakcí Jany na osobní zkušenost z cestování po Rusku. Je to tedy transformace dojmů do umělecké podoby. Pro své vyjádření autorka použila malbu akrylem na plátno. V jednotlivých obrazech je použito několika témat, která pro ni byla stěžejní - například meditace ve vlaku, skok do Bajkalu či spící dívka s krajinou.

Opět jsem si vypůjčila citaci autorky, protože, vzhledem k tomu, že mi chybí vlastní zkušenost, tak výstižně bych to sama asi nenapsala. V úvodu ve své autorské knize o Ruské zimní tour Jana napsala: „Cestovat s Lamou. Tři týdny strávit s 300 kamarády z celého světa. Vydat se společně do mrazivého Ruska. Transsbiřskou magistrálou. Cesta je cíl. Dobrovolně se vystavit nekonformním podmínkám. Mráz, sníh, vítr. Špinavé turecké záchody. Těžké batohy. Horší stravování. Nosit jedno oblečení několik dní a někdy se i nemoct umýt. Ztratit veškeré soukromí. Být v prostoru menším než je váš byt se stovkou jiných lidí. Každou noc na jiném místě, v jiné posteli. Často to vydržet jen s minimem spánku. Být 24 hodin denně součástí párty, soustředit se na přednáškách nebo meditovat, i když se vám chce zrovna spát. Proč? Protože nic jiného nedává smysl. Vítejte na vzrušující Ruské tour.“

Závěrem snad dodám jen to, že Jana zraje jako víno. A letošní ročník je velice kvalitní…

Mgr. Milena Komárková

Krásný adventní čas opět nastal

Zahájení adventu se stalo v našem městě krásnou tradicí. V neděli 27. listopadu se již podvanácté sešlo na prostranství před Majorátem opět takové množství lidí, které tu můžete vidět každý rok právě jen v tento předvánoční čas.

Již v 15 hodin se v Husově sboru konal koncert skupiny Pouta z Pardubic a pěveckého sboru Poslední šance s programem Takové rodinné Vánoce. A nezklamali. Všichni zpívali a hráli s plným nasazením a nejkrásnější na tomto vystoupení bylo to, že se v něm společně představily celé rodiny, rodiče i děti různého věku. Po skončení koncertu byla na jejich tvářích i na tvářích všech posluchačů vidět pohoda a spokojenost. Děkujeme a doufáme, že vás v našem městě zase někdy uvidíme a hlavně uslyšíme!

Úderem 17. hodiny se Klicperovo náměstí proměnilo v pohádkově nasvícenou nádheru. Tento slavnostní okamžik odstartovali trubači ZUŠ důvěrně známými melodiemi, všechna světla a světýlka se rozzářila, a tak jsme se všichni uvědomili, že rok utekl jako voda a Vánoce že už na sebe nenechají dlouho čekat. Za nás za všechny popřál všem klidnou dobu adventní, krásné Vánoce a požehnaný rok 2011 farář Církve československé husitské Mgr. Rostislav Kotrč.

O kulturní program pod širým nebem se postaraly, stejně jako každý rok, děti ze ZUŠ. Letos si jako dárek připravily pro Chlumečáky komponovaný program s názvem „Vánoce, Vánoce přicházejí“. Žáci školní družiny vyrobili vánoční keramiku, kterou se mohli zájemci zakoupit. I oni letos příjemně překvapili, a to prodejem teplých lívanců a vaflí vlastní výroby. A připravili i vánoční výstavu výrobků v prostorách chrámu Husova sboru. Po celý podvečer bylo možné zhlédnout výstavu obrazů žáků ZUŠ a prodejní výstavu vánočních floristických výrobků - to vše v budově Majorátu. Dalším překvapením pro obyvatele našeho města, o které se postaral pan Malý, byl prodej různých českých kulinářských specialit. V čase adventním přišla místní základní škola s nápadem uspořádat charitativní akci. Koupí keramických výrobků žáků školy mohli občané našeho města přispět, stejně jako v loňském roce, na projekt adopce na dálku pro indickou holčičku Ruby.

Čerti vylezli ze svého úkrytu opět o pár dní dříve, aby společně s Mikulášem potěšili naše nejmenší a rozdali jim sladkosti. Ani dospělí nebyli ochuzeni o svůj drobný dáreček pro zahřátí, který jako vždy krásně voněl. Čaj byl samozřejmě připraven i pro děti. Celkem jsme ho vypili 100 litrů! Myslím, že náš chlumecký obřad čaje, (jak o něm psala v minulém čísle Chlumeckých listů moje manželka), byl naplněn.

Poděkování za příjemně strávený podvečer patří nejen všem účinkujícím a sponzorům, ale i řadě dalších lidí, kteří nám velmi pomohli. Za sponzory to jsou: Město Chlumec nad Cidlinou a Závodní stravování - pan Malý. Rovněž děkujeme za výborné ozvučení celého prostoru panu Hamplovi, za osvětlení panu Hlídkovi, panu Panchartkovi a jeho čertovské družině a Církvi československé husitské za poskytnutí prostor na adventní koncert v Husově sboru.

Děkujeme i vám všem, kteří jste přišli v tak hojném počtu (myslíme si, že vás letos bylo opět hodně přes 2 tisíce), a věříme, že jste byli spokojeni. Snažili jsme se připravit tento začátek vánočního období k vaší radosti a pohodě a doufáme, že se nám to alespoň částečně podařilo. A zároveň se těšíme a zveme vás již nyní na 13. zahájení adventu v našem městě v příštím roce.

MĚJTE KRÁSNÉ VÁNOCE A VŠECHNO DOBRÉ V ROCE PŘÍŠTÍM.

Josef Komárek
předseda občanského sdružení „Město v zahradách“

Vánoční zvyky, které jsou pro nás samozřejmé, mají pozoruhodnou minulost

Věčně zelený je vánoční stromek. Bez něj si Vánoce neumíme ani představit. Přitom je to jeden z nejmladších symbolů těchto svátků. U nás se stal samozřejmostí ani ne před sto lety. První veřejný stromek na českém území byl podle dochovaných zpráv postaven v Plzni až roku 1925.

Dávnou půlnoční oslavou narození Ježíška jsou jesličky. První v českých zemích postavili jezuité v pražském Klementinu kolem roku 1560. Tím k nám přinesli tradici, kterou po světě šířili především františkáni. Podnět ke stavbě betlému dal o Vánocích v roce 1223 František z Assisi. Stalo se tak v italské Umbrii. V lesní jeskyni postavil jednoduché jesle, k nimž přivedl i živého oslíka. Přesně o půlnoci z 24. na 25. prosince u nich sloužil mši, kterou přivítal narození Páně. Toto velkolepé divadlo všechny přítomné nadchlo. A tak se jesličky a půlnoční mše rozšířily do celého křesťanského světa.

Kristovo narození podle bible oznamovala tak zvaná betlémská hvězda. Poprvé ji namaloval pastýř ovcí Giotto di Bondone v roce 1301. Od té chvíle se bez ní neobejde žádný betlém. Ten také až do začátku dvacátého století v domácnostech plnil funkci tehdy neznámého vánočního stromku.

Zpívání koled je další vánoční tradice. Často je mylně považujeme výhradně za zpěvy vánoční. Původně to jsou však zpěvy pohanské, které byly součástí magického obřadu, při němž zpěvák přál štěstí, zdraví, dobrou úrodu, a dostal za to odměnu.

Koledování v dnešní podobě pochází až ze středověku, kdy od domu k domu chodili studenti, žáci a jejich učitelé. O vánočních zpěvech se poprvé zmínil mnich z Břevnovského kláštera benediktinů Jan z Holešova v roce 1426, když psal o koledě Narodil se Emanuel, což byla obdoba známější Narodil se Kristus Pán. Dnes známe přes čtyři tisíce koled. Ne každá vánoční píseň ale musí být koleda. Jedna z nejkrásnějších - TICHÁ NOC - dokonce ani nepochází z Čech. I když u nás zdomácněla, má svůj původ v Rakousku. Složil ji a o vánočních svátcích roku 1818 poprvé uvedl venkovský učitel a varhaník Franz Gruber v hornorakouském městečku Oberndorfu.

Jiný venkovský učitel, Jan Jakub Ryba z Rožmitálu pod Třemšínem, zkomponoval na přelomu 18. a 19. stol. českou vánoční mši HEJ, MISTŘE, jejíž začátek patří stále k nejznámějším vánočním melodiím.

AV

BLUE FLOWERS V CHLUMCI OPĚT ROZKVETLY I V ZIMĚ

Kdo si naplánoval v čase adventním na neděli 4. prosince 2011 návštěvu chrámu svaté Voršily, určitě nelitoval. A že takových hudbychtivých nadšenců bylo dost, o tom nás přesvědčily doslova nabité prostory tohoto duchovního stánku. Občanské sdružení „Město v zahradách“, Město Chlumec nad Cidlinou a farnost církve římskokatolické v našem městě pořádaly vánoční koncert pěveckého uskupení Blue Flowers. Poděkování patří všem, kdo se podíleli na jeho organizaci a zajištění, zejména všem účinkujícím a dále panu děkanovi Pavlu Seidlovi, členům občanského sdružení a panu Jaroslavu Hlídkovi.

Druhá svíce na adventním věnci je zapálena a úderem 18. hodiny se obrovským prostorem kostela začaly majestátně nést zvuky varhan a vzápětí jsme se mohli zaposlouchat do překrásných melodií v podání skvěle znějících hlasů ženského vokálního uskupení Blue Flowers z kůru chlumeckého kostela. V tomto duchu se nesla první část koncertu. Druhá část se odehrávala přímo před zraky posluchačů, když se celé seskupení přesunulo i se svým dirigentem dolů před kněžiště. Výkon všech byl strhující, přednesené písně různých žánrů z různých světadílů, od netradičně upravené české koledy až po černošské spirituály a gospely, zněly skvěle.

V rámci koncertu se konala i malá slavnost - požehnání prvnímu CD s názvem Jak je nádherné žít, které provedl chlumecký děkan Pavel Seidl a krátký blahopřejný proslov pronesl i starosta našeho města Miroslav Uchytil. CD obsahuje 12 skladeb a bylo natočeno letos v létě.

A protože jsme vám toto ženské vokální seskupení podrobně představili v Chlumeckých listech 1/2011, dnes jen dodáme, že se děvčata skutečně „vyzpívala“ do profesionální úrovně, že na sobě stále pracují a hlavně, že dělají ve svém volném čase něco, co je baví a co přináší potěšení nejen jim, ale především širokému publiku, které si za několik let poctivé práce získaly nejen na Chlumecku a Novobydžovsku, ale daleko za hranicemi našeho regionu. Je přece krásné dělat radost sobě i druhým.

manželé Komárkovi

Taneční kurz společenské výchovy 2011

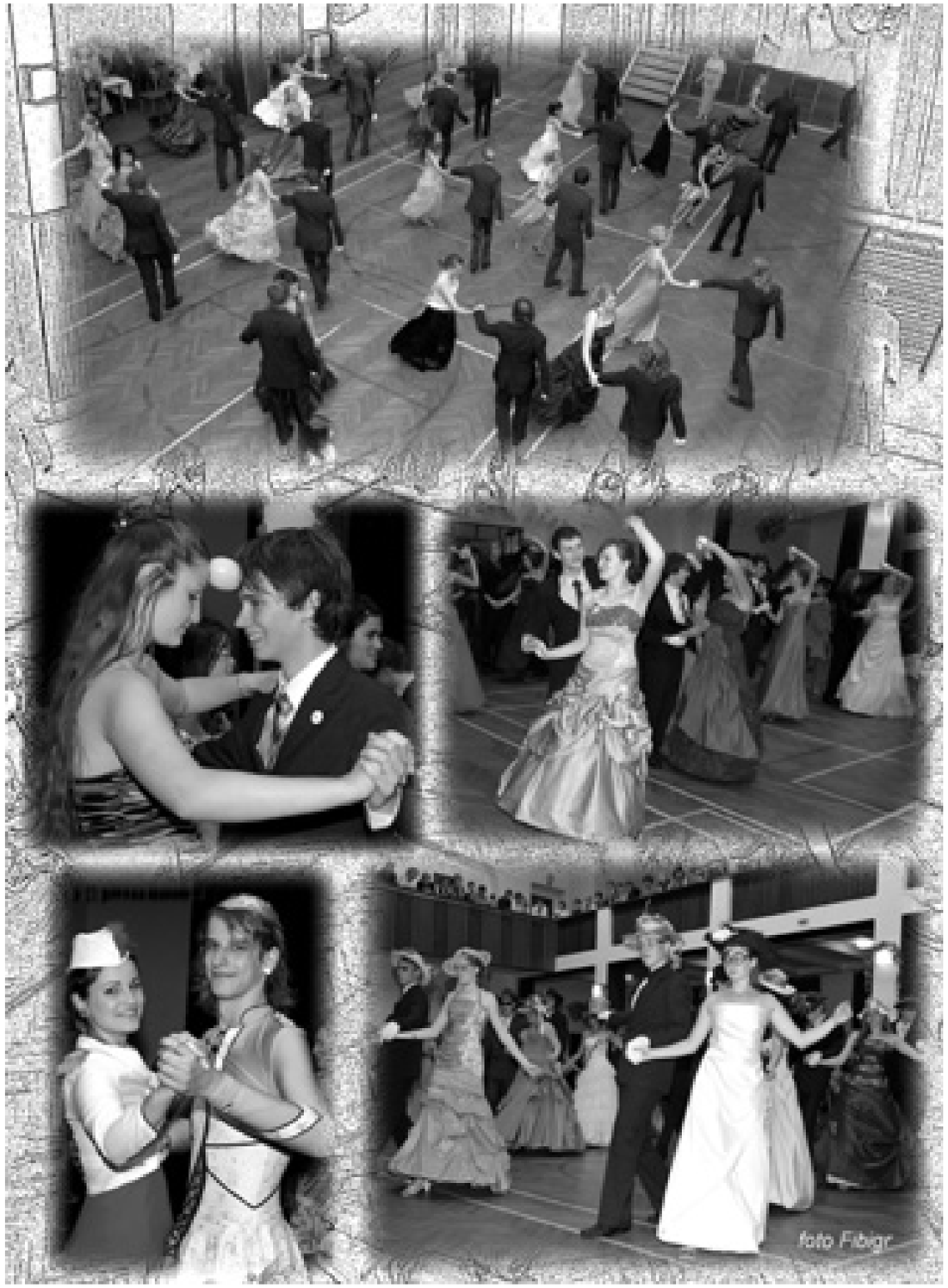

Stalo se již tradicí, že vždy se začátkem školního roku začíná společenský život města Chlumce n. C. tanečním kurzem společenské výchovy, který vedeme již dvanáctou sezonu s cílem ukázat mladým lidem, jak se pohybovat po tanečním parketu v souladu s hudbou.

Je velmi příjemné vědět, že mladé lidi i v dnešní době přivádí do tanečních kurzů upřímný zájem osvojit si taneční umění. Ve čtrnácti lekcích zvládli všichni žáci základní kroky i otočky. V letošním roce jsme se setkali s velmi šikovnými žáky, které bylo možné naučit i některé další taneční figury, jež se běžně učí až v pokračovacích tanečních kurzech.

I letošní taneční kurzy měly tři prodloužené s podtextem (Podzimní, Sportovní v bačkorách a nakonec Mikulášská). Dvě prodloužené byly doplněny krásně ozdobenými stoly na téma čaj o páté na podzim a o vánočních svátcích. Děvčata upekla něco z jablíček a nějaké cukroví, chlapci zdobili stoly k danému tématu. Valčík a českou polku s jablky mezi čely zvládli všichni stejně dobře, také taneční novinky, country tanečky, ale především základy společenského chování.

Závěrečná, patnáctá lekce, se nesla ve slavnostním duchu věnečku, kdy opět plný sál diváků zhlédl překrásný nástup čerstvých absolventů tanečních v rytmu Passo doble. Pohled na taneční parket připomínal hromadnou svatbu. Zájem o tanec je v současnosti velký, o čemž svědčí fakt, že sokolovna byla zcela zaplněna až do pozdních hodin. Zaplněný parket patřil nejen čerstvým absolventům tanečních, ale i všem tancechtivým hostům, kteří tak přispěli k příjemnému vyznění celého večera, jenž opět končil až v ranních hodinách.

Novinkou pro všechny účastníky podzimních tanečních kurzů je soutěž, které se zúčastní všichni absolventi. Soutěž se koná dne **7. 1. 2012** v dopoledních hodinách a bude to již V. ročník tanečního klání s názvem **„O Chlumecký střevíc“**. Všichni jste srdečně zváni.

Také letošní základní kurzy tance a společenské výchovy doplnily taneční kurzy pro manželské a přátelské dvojice, kterých se sešlo na tři desítky tanečních párů. Závěrečnou, osmou lekcí pro tyto páry bude **IX. Společenský ples + + Open**, který se koná dne **7. 1. 2012**. Srdečně vás zveme.

Na závěr nám dovolte, abychom vám všem popřáli krásné a klidné vánoční svátky a v roce 2012 hodně zdraví, lásky a splnění všech přání.

manželé Prouzovi
taneční mistři

TJ Sokol Chlumec nad Cidlinou
pořádá

V. ročník otevřené taneční soutěže

„O Chlumecký střevíc“

pro páry všech základních tanečních kurzů 2011

dne 7. 1. 2012 od 10.00 hod.
v sokolovně v Chlumci nad Cidlinou

Prezence párů:	8.30 - 9.15 hod.
Roztančení párů:	9.15 - 9.45 hod.
Zahájení soutěže:	**10.00 hod.**
startovné:	50,- Kč za pár
vstupné pro diváky:	30,- Kč

Informace **v sokolovně v Chlumci nad Cidlinou** nebo tel.: **606 381 285**

Přihlásit se můžete na výše uvedeném telefonním čísle, u tanečních mistrů, manželů Prouzových nebo v den soutěže.

Těšíme se na Vás a přijďte povzbudit taneční páry!!!

Sokolovna 7. 1. 2012 od 20.00 hod.
IX. Společenský ples + Open

Silvestrovský smích

Dvě dámy sedí v kavárně: „Představ si, včera večer jsme byli na podnikovém večírku a můj manžel se jako první ujal slova. Měl neobyčejný úspěch,“ říká nadšeně první.
„Co řekl?“ ptá se druhá.
„Chopil se láhve a požádal o vývrtku.“

Ptá se vnučka svého dědečka: „Dědečku, co to je důchod?“
„Důchod, holčičko? To je vzpomínka na plat.“

Podomní obchodník: „Zaplatíte hotově jen malou částku a pak šest měsíců nebudete platit nic.“ Zákazník: „Kdo vám to o nás prozradil?“ (Pokračování má dvě řešení…?)

Námořní loď kotvila delší dobu ve velkém přístavu. Mužstvo odešlo na propustky do města. Na lodi zůstal jen jeden námořník. Kapitán se ho ptá: „A proč vy nejdete na vycházku? Vy jediný tu nemáte ženu?“
„Právě naopak. Já jsem jediný, kdo tu ženu má.“

„Tak co, Karle, kdy mě přijdeš navštívit v novém bytě?“
„Rád bych, Fando, ale nevím, kde teď bydlíš.“
„No přece v Koňkolské ulici, ke konci je taková hezká vilka, má zelená vrátka, otevřeš si je kolenem.“
„No, snad bys ke mně nechtěl přijít s prázdnýma rukama!“

V osobním oddělení se ptají zájemce o místo, zda má doporučení od svého posledního zaměstnavatele.
„Pravdaže mám. On sám mi doporučil, abych si hledal práci jinde.“

AV

Inzerce

Inzerce

TRENÉR PSÍCH ŠAMPIONŮ

Je to zřejmě člověk, kterému se v mozku rodí spousta báječných nápadů a který má zároveň dostatek vůle, důsledné odhodlanosti a nelenující, vytrvalé pracovitosti, aby každý ze svých nápadů dokázal proměnit v potěšující skutečnost. A také má po svém boku neobyčejnou ženu, s níž si zřejmě velmi dobře rozumí a která je s ním spjata pevnou citovou i zájmovou vazbou, zajišťující, že při realizaci svých plánů není nikdy sám a jejich zátěž je díky tomu nejméně o polovinu menší. Mluvím o dynamickém podnikateli Ivo Rödlovi.

Rodák z Moravské Třebové, kterého rozmarné povětří životních náhod na nějakou dobu zaválo spolu s rodiči do Mělníka a posléze, na prahu dospělosti, do lázeňských Poděbrad, kde strávil předepsaná léta nabýváním odborných vědomostí a dovedností na tamější proslulé hotelové škole. Po jejím ukončení začal střádat kuchařské a pohostinské zkušenosti v oblíbené pražské restauraci U Medvídků, nějakou dobu působil poté v Hradci Králové, odkud byl už jenom krůček do Chlumce nad Cidlinou. Tady převzal v roce 1986 vedení zámecké restaurace, která se tehdy nacházela v majetnictví úspěšně hospodařícího Státního statku vedeného ředitelem G. Nývltem. Hojně navštěvovaný a utěšeně prosperující restaurační podnik v zámeckém areálu se mu stal na tři roky zdrojem cenných poznatků a ještě cennějších zkušeností nejenom z náročné kuchařské a číšnické praxe, ale i z řízení provozu pohostinského zařízení doplněného hotelovými službami. Po tak zvané sametové revoluci, kdy se otevřely hraniční závory, se rozhodl porozhlédnout se, jak se daří jeho řemeslu v donedávna nedostupné cizině.

Bez nesnází nalezl zaměstnání v bavorském Feldkirchenu. Zdatný český absolvent hotelové školy s nemalými zkušenostmi z praxe byl tam vítanou pracovní silou. Německo tehdy ještě oslňovalo svět svou zázračnou hospodářskou prosperitou, kterou ještě spojení se zbankrotovalou NDR nestačilo zlikvidovat, takže si každý měsíc vydělal v hodnotných markách nejméně dvacetkrát tolik, kolik by pobíral v korunách doma. Za čtyři roky pilné práce si tak přišel na slušné peníze. Jenže Ivo Rödl nepatří k lidem, kteří hromadí peníze pro peníze. Proto se rozhodl dopřát si nějakou chvíli přestávku ve výdělečné činnosti a věnovat se jako rentiér naplno své zálibě, o níž věděli a pro niž měli a mají plné pochopení jen jeho nejbližší, především manželka Martina a dnes už dvě děti, chlapci, kteří rostou jako z vody, aby převzali štafetu svých rodičů. Ivo Rödl totiž kromě své ženy a dětí i svého nadšeně provozovaného povolání miluje psy. Ve svých dvanácti letech dostal od rodičů svého prvního pejska, chrtíka vipeta. Tehdy ještě netušil, jak velkou roli v jeho životě je osudem předurčeno hrát chrtům. „Vždycky jsme měli v rodině psy, miloval jsem je od dětství. Četl jsem si o nich. Když jsme bydleli v Mělníku, jezdívali jsme do zámeckého parku v Libochovicích na dostihy chrtů. V roce 1976 se tam konalo mistrovství Evropy a já viděl první velký dostih."

Chrti Ivo Rödlovi učarovali. Je to nádherné, ušlechtilé psí plemeno. Snažil se co nejvíce se o nich dozvědět, aby jim dokonale porozuměl. Uchvátily ho jejich výjimečné vlastnosti a dispozice, k nimž kromě příznačné psí oddanosti pánovi, hravosti a citové přilnavosti zejména k dětem náleží zcela mimořádná schopnost rychlého a zároveň vytrvalého běhu a zvlášť vyvinutý smysl pro závodění v tomto fyzickém výkonu, který by se dal nazvat projevem sportovního ducha.

Ivo Rödl se po skončení své čtyřleté praxe v Německu vrátil do Chlumce nad Cidlinou, kde se po předchozím působení cítil být doma. V půvabném lesním zákoutí si v nejzazším cípu chatové kolonie zvané Amerika postavil domek, v němž si jeho manželka Martina, veterinární lékařka, s níž mezitím spojil svůj život v harmonickém manželském souznění, zřídila ordinaci. Paní Martina kromě ženského půvabu a vynikající profesní kvalifikace je také mimořádně zdatnou a úspěšnou sportovkyní, kajakářkou, která devětkrát dobyla titulu mistryně světa masters, šestkrát získala zlatou medaili na pravidelných závodech v polské Bytomi a třikrát stála na stupních vítězů v maďarském Czepelu. Při pěstování a tréninku chrtů, jemuž se její manžel začal na profesionální úrovni věnovat, stanula se stejně vášnivým zaujetím jako on po jeho boku. Trenérská práce začala pilným hledáním vhodného chrtího objektu.

Konečně se panu Rödlovi podařilo objevit černého grejhaunda pokřtěného jménem Alwin. „V roce 1996 jsem se dozvěděl, že do Basileje přivezli z Ameriky fenku, která má úžasnou genetickou linii. Tak jsem se tam vypravil. Tři dny jsem si vybíral z deseti štěňat. Alwin byl úžasný pejsek, strašně hodný, citlivý, zranitelný. Ihned jsem ho začal vnímat jako kamaráda." Pan Rödl těmito slovy zároveň bezděky potvrzuje své lidské předpoklady pro činnost, které se hodlal věnovat. Schopnost vnímat psa jako kamaráda je základní podmínka její úspěšnosti. Už jako malé, hravé štěně začal Alwina nenásilně učit nezbytným návykům pro budoucí sportovní výkony. Vycítil totiž Alwinovy zcela mimořádné dispozice. „Takhle rychlý pes se narodí jednou za sto let," vypráví pan Rödl zasvěceně. „Chodili jsme na společné procházky a postupně jsem ho začal připravovat na licenční zkoušky opravňující psa k závodění. Využil jsem i svých zkušeností z atletiky, kterou jsem v mládí aktivně pěstoval. Na našem pozemku u nepoliského lesa jsem vytvořil 250 metrů dlouhou svažitou náběhovou dráhu. Kousek od našeho domku je také v lese skvělý prostor pro cvičení. Třikrát týdně jsme sprintovali. Jezdil jsem s Alwinem také do Praskačky zaběhat si na oválné dráze. V zimě jsme dvakrát týdně vyráželi na hory a trénovali výšlap na vrchol sjezdovek, aby si pejsek posílil nohy. Třeba desetkrát jsme vystoupali do svahu až na vrchol, zpátky jsem ho nesl, aby se mu nezatěžovala páteř." Při tréninku se muselo samozřejmě také pamatovat na náležitý odpočinek. „Chrt je sprinter, nesmí se přetrénovat. Takže jsem mu v rámci odpočinku pro uvolnění svalstva také masíroval celé tělo. Musel přitom dostatečně dlouho spát a dostával velice kvalitní stravu." I v tomto případě se potvrdilo, že chce-li se dosáhnout úspěchu, nesmí se litovat cílevědomé námahy, která jeho dosažení podmiňuje. Když bylo Alwinovi již téměř 18 měsíců, vypravil se s ním pan Rödl do německého Sachsenheimu, kde se konaly licenční zkoušky. Jelikož mu do psí plnoletosti chybělo ještě deset dní, nemohl se zúčastnit samotných závodů, ale zkusil si alespoň samostatně proběhnout dráhu. Jeho výkon byl obdivuhodný. Svému pánovi udělal velikou radost. „Už tam běžel rychleji než vítěz, který běžel asi za hodinu po Alwinovi. Trumfl ho o čtyři desetiny."

I když nadějný Alwin v období psího dospívání utrpěl při nešťastném pádu lehký úraz páteře, která potom nějaký čas při běhání viditelně pobolívala, což mu ztěžovalo nástup do vrcholového psího sportovního soutěžení, vedl si skvěle. Prokázal výkonnost opravňující k získání certifikátu licenčních zkoušek, který umožňoval, aby se účastnil běžeckých soutěží chrtů, které mu působily očividné potěšení. „První závod běžel v Maďarsku. Byl to mezinárodní dostih, tak zvané Puppy Derby pro začínající mladé psy. Tady startují mladé psí talenty, z nichž mohou vyrůst budoucí hvězdy. Alwin okamžitě zaběhl čas, který byl rekordem dráhy. Po jeho rozběhu rozhodčí nevěřili svým očím. Přerušili závod, sestoupili z tribuny, aby se přesvědčili, že běh se konal za naprosto regulérních podmínek. Byli z dosaženého času u vytržení. To je fantastické, prohlašovali, tady se zrodila hvězda!" Pan Rödl byl jako majitel a trenér nového rekordmana na svého kamaráda, který se mu takto odměnil za všechnu péči a starostlivost, náležitě hrdý.

Pro manžele Rödlovy začalo nádherné údobí radostných prožitků, kdy projezdili s šampionem Alwinem bezmála celou Evropu a sklízeli v jeho zastoupení úspěch za úspěchem: 1997 Gyál, 1998 Kreglbach, Hindelsheim, Münster, Westerloo, Landstuhl, Sachsenheim, 1999 Gelsen-kirchen. Celkem během dvou ročních sezon absolvoval Alwin osm dostihů. Sedmkrát zvítězil, jednou po nešťastné kolizi doběhl až třetí. Na dráze vytvořil šest rychlostních rekordů. Dvakrát získal titul CACIL, což je trofej mezinárodní organizace psích dostihů. Zvlášť ceněným úspěchem byla jeho účast na mezinárodním rakouském derby v roce 1998, v němž porazil třiatřicet psů z celé Evropy. Z Německa Rödlovi přivezli jeho zásluhou cennou trofej, tak zvaný Stříbrný obojek. „Když jsem Alwina pořizoval," svěřuje se pan Rödl, stál mě dva tisíce franků. Poté, co vyhrál Mistrovství Německa, nabízel mi za něj jeden Maďar čtvrt milionu. Ještě teď vidím, jak mě na parkovišti přemlouvá, abych mu ho prodal." Byl to skutečně fenomenální pes. Rychlostní rekordy překonával ne o desetiny, ale rovnou o půl sekundy. V amatérské lize byl podle statistik vyhodnocen jako nejrychlejší grejhaund za celé čtvrtstoletí. Pan Rödl dostal dokonce nabídku, aby s ním závodil v profesionálních soutěžích, kde by se bezpochyby velmi dobře uplatnil, ale odmítl to. Tyto soutěže se konaly v Americe, kam se mu nechtělo za tím účelem zajíždět. „Kromě toho se mi nelíbily podmínky tohoto sportu. Jsou strašné. Jakmile pes už není schopný soutěžit, tak ho jednoduše utratí. Navíc je to tam velice neosobní. Před startem musí majitel odevzdat psa handlerovi, který s ním pak jde na start. Už to není zábava. A to jsem nechtěl dopustit." Takhle měli Rödlovi svého milovaného pejska doma a užívali si příjemností, které mohli připravovat jemu a které naopak zase on připravoval jim. „Navíc se říká," dodává pan Rödl, „že jedině šťastný grejhaund vítězí. A myslím si, že to je pravda. Spal se mnou v posteli. Přirostli jsme k sobě. Byl to psí krasavec. Člověk ho musel mít rád." Pan Rödl se rozzářil. On a Alwin jako by byli bytostmi téhož druhu. Oba závodili pro radost. A ten pes zcela jistě cítil, že pán, jeho lidský kamarád, běží s ním. „Vidět chrta, jak tryskem běží do zatáčky, to je úžasné, dokonalý estetický i pocitový zážitek. Pro psa i pána je to ohromné vzrušení, Alwin dokázal vyvinout neskutečnou rychlost. V zatáčce mu naměřili 84 km/hod. To je cestovní rychlost automobilu." Ivo Rödl si ovšem byl a je vědom, že taková rychlost je pro samotného chrta velice nebezpečná. „Stačí malé škobrtnutí a dojde k tragedii. Chrt má tu rychlost v krvi. Je proto vždycky riskantní pouštět ho například venku na volno. Uvidí zajíce a vyletí jako vystřelený z praku. Běží jako blesk lhostejno jakým terénem, při letu přes oranici si snadno může zlomit nohu. Ke všemu je schopen běžet tak dlouho, až padne. Nezastaví se. Není s to si uvědomit, že už nemůže. Kyselina mléčná, která mu vniká do krve při únavě, ho otráví. Je to pud, který je silnější než on."

Stát se majitelem tak výjimečného psího talentu je ovšem velká zodpovědnost. Člověk nemá právo nechat jeho schopnosti zakrnět a zplanět. Musí se mu věnovat celé dny, aby ho zabavil, vytrénoval a zdravě unavil. Ivo Rödl si to mohl dovolit díky svým úsporám z výdělečné činnosti, které takto velmi účelně a smysluplně investoval. „Trávil jsem s ním čtyřiadvacet hodin denně, stále jsem na něj myslel." Jak vypadal každý z oněch dnů, kdy byl Alwin v Rödlově trenérské péči? Ráno se vzbudili, pán i jeho kamarád pes, a vyrazili spolu na dlouhou, přibližně pětikilometrovou procházku pomalou chůzí, beze spěchu. Pak byla pejskovi dopřána vydatná, kaloricky hodnotná snídaně, jehněčí maso, kozí kysané mléko. Alwin svého pána doprovázel na každém kroku. Jez-

dil s ním v autě. V létě trénovali ve vodě. Šampion dokázal bez nesnází uplavat kilometry. S chutí si pak zaběhal na dráze. Měl bezpochyby nádherný život. Jeho výkony byly tak ohromující, že za Rödlovými do Chlumce přijížděli chovatelé snad z celé Evropy. Snažili se odkoukat jejich tréninkové metody. Dívali se, jak Alwina trénují. Kdekdo chtěl mít tak rychlého psa, takže Iwo Rödl se stal vyhledávaným rádcem a učitelem tréninku chrtů.

Svou náročnou a fyzicky vyčerpávající a vpravdě oslnivou běžeckou dráhu zakončil Alwin v roce 1999 svým nejrychlejším rekordním během na klasické 480 metrové dráze v čase 28,30 sec. Nelze opominout ani skutečnost, že na mezinárodní výstavě psů v Mladé Boleslavi získal titul nejkrásnějšího psa své rasy. Rödlovi ho už nechtěli vystavovat tělesné námaze a vyčerpání přihlašováním do dalších závodů. Chtěli mu poskytnout zasloužený odpočinek, aby si trochu užil poklidných procházek. Bohužel i psi, stejně jako lidé, mohou být v nejméně očekávané chvíli postiženi zákeřnou nemocí. Alwin onemocněl rakovinou kolena. „To byl konec. Vypadalo to na amputaci nohy, protézu. Dělali jsme naprosto všechno pro jeho záchranu, ale nakonec jsme ho museli uspat. Trápil se. Patrně se tito špičkoví psí běžci brzy opotřebují, jako se opotřebuje výkonné, ale nadměrně namáhané auto. Znamenal pro mě i pro celou naši rodinu víc než moc. Byl to pro nás pes psů. Nejlepší a nejmilejší. Byl to člen rodiny, úžasný společník a kamarád. Byla s ním i legrace. Nikdy na něj nemůžeme zapomenout. Však taky penzion, který jsme před dvěma lety s manželkou vybudovali vedle svého domku, je pojmenován po něm. Je to pomník našemu psímu šampionovi.“ Alwinovi jsou manželé ostatně vděčni i za své manželské štěstí. Ivo Rödl, který starostlivě dbal o jeho zdraví, docházel s ním často do ordinace mladé veterinární lékařky. Dozvídali se přitom jeden o druhém tolik zajímavostí, že začali čím dál intenzívněji pociťovat vzájemnou blízkost a touhu být spolu častěji, než bylo pro Alwinovo zdraví nezbytné. Ivo ji ochotně přizval k svému pobíhání s chrtem po kopcích, až se začali bez rozpaků oslovovat křestními jmény a jezdit spolu na závody po celé Evropě, přičemž zjistili, že jim je úplně nejlíp, když jsou spolu všichni tři stále ve dne i v noci pod jednou střechou, a dokonce pod jedním stropem. Uvědomují si své štěstí rozmnožené o dvě zdravé děti, nadějné dědice jejich zálib.

Pokud jde o nezapomenutelného Alwina, je jim útěchou, že Ivo Rödl na nesčetné žádosti desítek majitelů chrtích fen dychtících po Alwinových štěněcích potomcích asi v sedmi pečlivě uvážených případech, kdy manželé uznali psí nevěstu za hodnou kopulace, dopřáli Alwinovi potěšení stát se psím otcem. V důsledku toho se šampion stal dokonce zasloužilým otcem, který se úspěšně přičinil o narození přibližně padesáti chrtích štěňat, u nichž lze doufat, že zdědila jeho rychlostní geny. Jedno z nich, pejska Arhura, si Rödlovi ponechali. Zkusili ho trénovat, aby se stal pokračovatelem svého otce Alwina, který ho zplodil v sedmém roce svého věku. Arhur je však přece jenom trochu jiný pejsek. Jeho trenér Ivo Rödl o něm říká: „Není tak rychlý, ale je s ním jednodušší život. Je praktičtější. Na všech závodech je o tři čtvrtě vteřiny pomalejší. Ale zase nemusím mít při dostihu takový strach, že mu něco stane.“ Arthur, kterému je dnes devět let, se nicméně ubírá v Alwinových stopách. Během dvou let běžeckého závodění se zúčastnil přibližně čtyřiceti dostihů. Nedosáhl tak ohromujících výsledků jako kdysi jeho otec, ale i on prokázal mimořádné běžecké schopnosti, když na mistrovství Evropy vybojoval 2. místo a titul vicemistra Evropy. Předstižen byl jen svým bráškou ze stejného vrhu, takže Alwin se v psím nebíčku mohl radovat ze zdárných potomků.

Ivo Rödl je obdivuhodně činorodý a obětavý chovatel pejsků. Kromě již zmiňovaného Arthura se v současné době spolu s manželkou stará ještě o čtyři teriéry plemena Parson Russel, ale také o stádo oveček, dva oslíky a nejméně jednoho koníka. Pravidelně pořádá chrtí závody i jiné atrakce. „U penzionu pořádáme přibližně šestkrát do roka soutěže v corsingu. Teď zrovna plánujeme uspořádání psí olympiády, které se může zúčastnit každý, kdo něco umí s pejskem. Bude to takové psí odpoledne...“ Zřejmě už bylo.

Na závody po celém světě s Ivem jezdila i jeho žena Martina, známá chlumecká veterinářka

Výsostně ušlechtilá záliba v chovu a sportovním tréninku psů není jedinou náplní každodennosti v životě podnikatele Ivo Rödla. Hodně času, pracovního úsilí, přemýšlení a patrně i nervů od něho i od ostatních příslušníků rodiny vyžaduje jistě provoz pohledného penzionu Alwin s šesti útulnými a pohodlně zařízenými pokoji, výkonnou kuchyní s bohatým výběrem lákavých pokrmů, které se dají v klidu a s neskonalým požitkem pojídat nejenom v pohostinském lokále, ale i na verandě s fortelnými selskými stoly a s líbivým výhledem na pohlednicové panorama města s překrásným zámkem zasazeným do svěže zelené pahorkatiny s efektními kulisami lesů. O hosty není nouze. Přijíždějí dokonce i výpravy z ciziny. Slunné léto není podmínkou. Rödlovi nabídnou hostům tlustý seznam nedlouhých vyjížděk do všech světových stran za památkami a pozoruhodnostmi. V zimě pro ně připraví běžecké lyžařské trasy. Pro budoucnost mají Rödlovi spoustu zajímavých záměrů, které zpříjemní klientům pobyt kočárovými nebo cyklistickými i pěšími výlety a rozličnými kontakty s pejsky a jinými zvířaty, která umějí lidi potěšit i příjemně zaměstnat. Je tu také k mání blízké koupaliště, k jehož výstavbě pan Rödl vydatně přispěl a jehož nápaditý provoz si zajistil na patnáct let dopředu. Mimochodem, kolik lidí byste, milí čtenáři, hádali, že během letošního nevlídného deštivého léta navštívilo nově upravené chlumecké koupaliště s křišťálovou vodou a bohatou nabídkou občerstvení i zábavních a sportovních akcí? Nebudeme vás napínat. Pětadvacet tisíc návštěvníků nejenom z Chlumce, ale i z blízkého a také vzdáleného okolí navzdory nepřízni počasí přišlo holdovat příjemnému koupání a pět tisíc Chlumečanů zde navštívilo koncerty i různé zábavní akce. To je slibný výsledek umožňující reálně doufat, že příští sezona bude s přispěním nebeské povětrnostní blahovůle ještě příznivější.

Rödlovi si rozhodně zaslouží plný zdar ve všem jejich podnikání. Šťastné město, které má mezi svými obyvateli podnikavé lidi tohoto druhu.

Karel Richter

Trocha humoru

O práci s úsměvem

Uchazeč: Poskytuje tato firma nějaké výhody v případě úmrtí?

Personalista: Jistě. Když zemřete, nemusíte už chodit do práce.

Víte, co to znamená, když přijdete do podniku a tam si vás váží jako člověka, dokážou ocenit váš názor a nadřízený s vámi jedná jako se sobě rovným? Že jste se ocitl v jiném podniku.

Proč důchodci počítají každou korunu? Protože jen oni na to mají čas.

Dcera končí školu a tatínek se ptá, co bude dělat dál. Ona: A kdo bere nejvíc peněz. Tatínek: No, politici, právníci a zločinci. Ona: A jaký je mezi nimi rozdíl?

M. Permanová

Inzerce

Základní škola Chlumec nad Cidlinou

vyhlašuje termín zápisu dětí do 1. tříd,
který bude probíhat v budově 1. stupně ZŠ

PONDĚLÍ 16. 1. 2012 14.30 hod. – 17.00 hod.
ÚTERÝ 17. 1. 2012 14.30 hod. – 17.00 hod.

Během zápisu do 1. ročníku bude proveden zápis dětí do školní družiny.
K zápisu s sebou zákonní zástupci přinesou rodný list dítěte.

Žáci, učitelé a všichni zaměstnanci školy přejí všem čtenářům Chlumeckých listů krásné Vánoce a úspěšný rok 2012.

LOUTKOBRANÍ 2011

Dalo by se říct, že pro nás, loutkáře chlumecké základní umělecké školy, je už skoro tradicí pořádat malý festiválek - - Loutkobraní. Letošní ročník byl již sedmý. Tradičně k nám přijeli i milí hosté, ale o tom až později.

Celou slavnost jsme zahájili již v pátek, 11. listopadu, vystoupením v Klicperově domě. Hráli jsme pro školky a první stupeň základní školy. Děti mohly vidět pohádky: Kabaret u černého kocoura, v podání nejstaršího souboru ZUŠ - - Kyselých rybiček, poté Kuřátko Tinku, kterou zahráli Pod čepicí a jako malý bonus vystoupily děti souboru Překvapený štrúdl se svými krátkými výstupy, kdy jim jako loutky posloužily polštáře. Malí diváci byli spokojeni a my také! Po vystoupení jsme ale rychle chvátali do „zušky“, kde nás ještě čekala spousta práce.

Vystoupení na následující den jsme dopilovali, a když bylo vše připraveno, rozešli jsme se do svých domovů, abychom se v sobotu ráno mohli s plnými silami vrátit na „místo činu“, tedy do základní umělecké školy u nás, v Chlumci.

Druhého dne jsme tedy nastoupili „v plné polní“, dochystali bar U Divokého kašpárka, kde jste se, jako každoročně, mohli posílit čajem, kávou, limonádou, nebo něčím na zub, zatemnili jsme sál, pořádně se rozmluvili a rozhýbali a mohlo se jít na to. Odpolední program, který byl určen pro naše nejmenší diváky, zahájily se svým vystoupením Tři pohádky a Malé milé moře děti z nejmladšího souboru Čtyřlístek. Někteří z nich měli dokonce i premiéru před diváky a sklidili velký potlesk. Hned ve dvě hodiny jsme pokračovali se souborem Štrúdl a jejich Bylo - nebylo, Malými pohádkami a Na hřišti. Také v tomto bloku vystoupili naši první milí hosté. Bylo to plzeňské loutkové divadlo V Boudě a všechny nás potěšilo výstupy s úžasnými marionetami - od klavíristy až po žongléra. Ve tři hodiny následovala další spousta skvělých vystoupení, tentokrát se nám představili hosté z Jaroměře, konkrétně soubor Maminy. Ty zahrály Malou indiánskou pohádku, se kterou sklízely velké úspěchy i na Národní loutkářské přehlídce v Chrudimi. A dokonce nás přijeli potěšit i Polehňovi z Hradce se svou pohádkou Kdo zachrání princeznu. Děti měly možnost vidět celkem 11 pohádek. Kdo stihl všechny, stal se dokonce naším nejpilnějším divákem a získal malou odměnu. Tradičně mohly děti vyrobit loutky nebo vyplnit kvízy, tajenky.

A jelikož každoročně přichází i spousta dospělých, od 17 hodin byl odstartován blok právě pro ně. Tam si zahrál soubor Překvapený štrúdl chlumeckou pověst, kterou jistě všichni znáte - Jan za chrta dán. S tou se jim podařilo letos postoupit až na národní přehlídku do Chrudimi, a dokonce získat cenu za inscenaci. Následoval velice příjemný, ale bohužel, pouze půlhodinový koncert libčanského flétnového souboru Berušky. To my, jejich velcí fanoušci, bychom je vydrželi poslouchat hodiny.

Přesně ve 20 hodin jsme odstartovali my, nejstarší, svůj PEL-MEL. V tomto kabaretu jsme zkombinovali dialogy z dramatických děl, vyzkoušeli si, co zvládne meotar, a to vše doprovázela na klavír Lucie Uchytilová. Všichni jsme byli moc zvědaví, jak to dopadne, ale nezklamal meotar, ani nikdo z nás, takže jsme s výborným pocitem ještě zvládli poslechnout koncert ZUŠ - bandu a už jen upalovali „odpočívat“ k Divokému kašpárkovi.

Samozřejmě také musíme poděkovat milým babičkám, maminkám, tetičkám…, které upekly něco dobrého. A především DĚKUJEME všem sponzorům a v první řadě firmě TPCA, která se stala dokonce generálním sponzorem.

Věřte, že nás všechny moc potěšilo, kolik se vás tu letos opět sešlo. Účast bylo výborná. A doufáme, že jste se bavili stejně výborně, jako my, loutkáři, a za rok se sejdeme v ještě hojnějším počtu. Za všechny herce „zušky“ se na vás moc těším a přeji hezké Vánoce a příjemné a klidné svátky.

Barbora Petrovická

Šťastná sedmička

Když jsme před více než sedmi lety dostali nápad pořádat „takové malé setkání příznivců alternativního divadla“, netušili jsme, že se z toho stane plnohodnotný festival, který trvá takřka 3 dny a na který se sjíždějí soubory z celé republiky. Téměř 600 diváků, kteří navštívili oba festivalové hrací dny, měli možnost vidět jak divadlo klasické loutkové (hrané marionetami, maňásky, papírovými či dřevěnými loutkami atd.), tak divadlo experimentální a alternativní (Jurský park odehrávající se na promítacím plátně, absurdní divadlo aj.), zároveň si mohli vyrobit své vlastní loutky, soutěžit a hlavně se seznámit s mnoha zajímavými soubory, které se tomuto specifickému typu divadla úspěšně věnují.

Je pro nás obrovskou výzvou a ctí pořádat tento festival a jsme si vědomi, že by se nemohl odehrát bez našich sponzorů. Tímto jim ještě jednou srdečně děkujeme.

Děkujeme ZUŠ Chlumec nad Cidlinou a Klicperovu domu za pronajaté prostory a jeho zaměstnancům za organizaci. Jmenovitě především panu MgA. Janu Molingerovi a paní Marcele Přerovské.

Děkujeme rodičům, prarodičům a dalším příznivcům za upečené dobroty a velkou podporu.

Děkujeme těmto sponzorům:

Hlavnímu sponzorovi TPCA Kolín, dále panu Milanu Jechovi - Autoškola Chlumec n. C., panu Liboru Šarounovi, panu Václavu Marešovi, panu Ing. Josefu Fiňkovi z Lukové, paní Monice Drábkové z Mlékosrb, Panu Michalu Bereščákovi - Rekostav, paní Olze Hlaváčové - Textil Chlumec n. C., panu Jiřímu Koubkovi - Zámečnictví, panu Josefu Křížovi z Chlumce n. C., panu Marku Mandátovi - Vázací prostředky Mlékosrby, paní Lucii Hýskové - Květinový ráj Chlumec n. C., Panu Daškovi - Cukrárna Chlumec n. C., Cafe bar Alegria Chlumec n. C., MC-PHARM s.r.o. Nový Bydžov, dále Lékárně s.r.o. Pražská 82 Chlumec n. C., Rybářství Chlumec n. C., České spořitelně HK, Landsmann s. r. o. Klicperovo nám. Chlumec n. C., Pekárně Luna Chlumec n. C., Elektro Omega Chlumec n. C., Papírnictví Chlumec n. C., paní Jitce Kateřině Přibylové z Libčan, Rybářství Chlumec n. C., Květinářství Chlumec n. C.

Tak zase za rok!

Romana Hlubučková a
Petra Hlubučková
učitelky literárně dramatického oboru
ZUŠ Chlumec nad Cidlinou

MATEŘSKÁ ŠKOLA BERUŠKA

www.msberuska-chlumec.cz

V Berušce se nenudíme, o zdraví si vyprávíme!

Vždy na konci kalendářního roku na nás čeká adventní období a na děti čas těšení se na Ježíška. Ale co předcházelo tomu letošnímu, kdy se už podzim za okny loučil a čekali jsme, jestli přijede Martin na bílém koni?

Protože se v naší školce nenudíme, využili jsme měsíc listopad k poznávání lidského těla a vlivu zdravé výživy na život člověka. Program se odrazil ve hrách, do kterých jsme vnášeli znalosti o tom, co se děje v našem těle. Kamarády se nám staly encyklopedie, obrázky a také kostra, která nám odhalila, z čeho se skládá naše tělo. Při hře „Na lékaře“ se stala kostra součástí postavené ordinace, kam děti chodily s různými nemocemi a úrazy, které se pokoušely ošetřit a vyléčit. Zároveň jsme si povídali o tom, jak jim předcházet.

Pěkné byly hry, ve kterých si děti vyzkoušely pět základních pomocníků člověka - hmat, čich, chuť, sluch, zrak. A tak jsme se zavázanýma očima hledali korálky v písku, poznávali kamaráda podle hlasu. Velice zvláštní dopoledne prožily děti, když zkoumaly čich a chuť - mohly si očichat, jak voní různé koření, a došlo i na ochutnávání. Úkolem bylo poznat, co je sladké, slané i kyselé.

Další den jsme zjišťovali, jak důležitý je pro nás zrak a sluch. Ouška musela rozlišit různé zvuky - cinkání zvonečku, trhání, stříhání papíru… A věřte, že to bylo pro některé děti dost těžké.

Další etapa vedla děti k poznávání smyslu slova ZDRAVÍ. Poučným příběhem „Jak ruce nechtěly pracovat“ jsme se dozvěděli, jak důležité je dodávat našemu tělu vitamíny - - zdravou potravu. Poznávali jsme zdravé potraviny, připravili si jablečný kompot a šípkový čaj.

Na konci tohoto projektu dostaly děti „zdravotní kartičky“, ve kterých měly natištěné obrázky za všechny splněné úkoly. Prožili jsme období plné her, překvapení i poučení.

A teď už se můžeme těšit na to, co nám přinese adventní čas. Čeká nás vánoční výlet na Staré Hrady, mikulášská nadílka, „čertovský den“, vánoční loutková dílna a mnoho dalšího. Ale o tom zase příště.

Děti a paní učitelky třídy „včeličky“

I DĚTI MOHOU POMÁHAT

Naše mateřská škola se mimo jiné snaží dětem přibližovat soužití lidí a přírody. A tak, po návštěvě soviček na školní zahradě, k nám v říjnu měli přijet ještě koníci, aby nás v kočáře povozili po zámeckém parku. Bohužel měl jeden z koníků den před plánovanou návštěvou úraz na noze a k velké lítosti všech nebylo možné akci uskutečnit. Tato nemilá skutečnost nám však nezabránila v tom, abychom koníkům dopravili všechna nasbíraná jablíčka, mrkvičky a tvrdé pečivo, což vydalo na plný kufr od auta. Jak můžete vidět, koníkům moc chutnalo. Dobroty jistě pomohly k rychlému zahojení bolístky a my už nedočkavě očekáváme jaro, kdy k nám koníci doklušou.

Vzhledem k tomu, s jakým nadšením se děti i celé rodiny zapojily do sbírání dobrot pro koníčky, jsme se rozhodli potěšit i další zvířátka. Uspořádali jsme sbírku pro pejsky a kočičky z útulku ve Skřivanech u Nového Bydžova. Toto zařízení téměř není podporováno z rozpočtu města a může takhle úžasně fungovat jen díky obětavosti, námaze, úsilí a finanční podpoře nejen paní majitelky, ale i dalších dobrovolníků a sponzorů.

S dětmi jsme si pověděli o tom, co to útulek je, k čemu slouží a jak se do něj zvířátka dostanou. Sbírka dobrůtek, hraček, obojků či vodítek a mnoha dalších věcí probíhala v naší školce od 14. října do 22. prosince. Vzhledem k velkému zájmu ze strany dětí, a samozřejmě rodičů, bychom ji určitě ještě rádi uskutečnili znovu, neboť na zvířátka v útulcích (a nejen tam) je třeba myslet po celý rok.

Tímto bychom chtěli moc poděkovat rodičům, prarodičům, známým či přátelům „našich dětiček“ za jejich zájem a podporu, protože bez nich by celá akce nemohla naplnit svůj cíl. Rádi bychom poděkovali paní Schilteové a všem, kteří se starají o opuštěná zvířátka, nejen za to, že jim věnují svůj čas, energii, lásku a v neposlední řádě i finanční prostředky! Díky nim mohou tato zvířátka žít spokojený život a my můžeme jen doufat, že akce podobného typu naučí nejen naše žáčky tomu, jak je důležité pomáhat těm, kteří si nemohou pomoci sami.

A snad i díky všem těmto dobrým skutkům, které jsme s dětmi vykonali, u nás proběhla bez problémů i návštěva Mikuláše s čertem a andělem. Nezbývá než doufat, že i Ježíšek ke všemu přihlédne a přinese nám spoustu zdraví, spokojenosti, pohody a samozřejmě i nějaké ty zabalené dárečky, ale o tom už se dočtete někdy příště...

Za celou mateřskou školu vám všem přejeme spokojené prožití svátků vánočních, klidný a úspěšný vstup do dalšího roku - dělejte dobré skutky a nezapomeňte vždy vykročit pravou!

kolektiv MŠ U Zámku

Silvestrovský smích

Pracuji jako dopravní policista a jsem zvyklý na všechny možné výmluvy, proč řidič překročil povolenou rychlost. Přesto mě jedna bezmála čtyřicetiletá žena vyvedla z míry. Když jsem jí chtěl dát pokutu, podala mi mobilní telefon a naštvaně řekla: „Tu máte. Moje matka si chce s vámi promluvit.“

Pod dojmem televizní reklamy si má žena na zkoušku objednala posilovací stroj. Za dva týdny se rozhodla, že ho vrátí, a zavolala kurýrní službu, aby ho odvezla. Když druhý den u nás objednaný řidič zazvonil, povzdechl si: „Ale ne, už zase tenhle krám. Teď nedělám nic jiného, než že odvážím tyhle stroje. Jediný člověk, kterému díky těmhle šmejdům narostou svaly, budu já!“

AV

DŮM DĚTÍ A MLÁDEŽE, Chlumec n. Cidl.

ul. 9. května 198, ☎ / fax: 495 485 357, www.ddmchlumec.net

NABÍDKA AKCÍ NA MĚSÍC LEDEN 2012

14. 1. *sobota*

5. ROČNÍK FLORBALOVÉ LIGY

Čas a místo: od 9.00 hod. v tělocvičně ZŠ Chlumec n. C.
Týmy: ZŠ Úprkova Hradec Králové, ZŠ Smiřice, ZŠ Třebechovice
Kategorie: 5.-7. třída, 8.-9. třída
Volně přístupné veřejnosti.

19. 1. *čtvrtek*

PRIMA PŘEDŠKOLÁK 2012

Místo a čas: sál DDM, budova Občanského centra, od 9.00 - 11.00 hodin, přístupné veřejnosti

- soutěž je určena dětem MŠ ve věku od 5ti do 6ti let, které mají rády soutěžení a nebojí se vystupovat před lidmi, rozhodně se nejedná o volbu miss(ák)
- soutěžit se bude v nenáročných disciplínách, které jsou přirozené dětem tohoto věku
- o vítězi rozhodne porota sestavená z chlumeckých dospěláků
- každé soutěžící dítě obdrží diplom a vítězové drobnou odměnu

V závěru si všichni společně zatancujeme a zazpíváme. Volně přístupné veřejnosti.

27. 1. *pátek*

VÝROBA PLOCHÉHO KOŠÍČKU NEBO OŠATKY TECHNIKOU PAPÍROVÉHO PEDIGU

Přijďte si vyrobit finančně nenáročnou dekoraci z papíru. Nácvik smotání a pletení ruliček z novinového papíru.
Čas a místo: 15.30-18.00 hod., klubovna DDM
Lektorka: Jitka Koulová
S sebou: přezůvky a pracovní oděv, nůžky, kolíčky na prádlo (20-30 kusů), nádobu na oplétání (umělý květináček, průměr asi 15 cm)
Poplatek: 30,- Kč
Přihlásit se můžete telefonicky nebo přímo v DDM do 26. 1. 2012.

9.-31. 1.

VÝTVARNÁ SOUTĚŽ NA TÉMA „ZIMNÍ KRÁLOVSTVÍ“

Pro děti z MŠ a ZŠ.
Kategorie: I. MŠ, II. 6-10 let, III. 11-15 let
Z okna zimu pozoruji, něco o ní namaluji.
Informace: Obrázek musí byt namalovaný na čtvrtce velikosti A4, můžete použít různé techniky malování. Na zadní straně obrázku uveďte tyto informace: jméno a příjmení, věk, jakou MŠ nebo ZŠ navštěvujete.
Namalovaný obrázek je potřeba donést přímo do DDM nebo zaslat poštou nejpozději do 31. 1. 2012. Z chlumeckých MŠ a ZŠ jej vyzvednou zaměstnanci DDM.
Výstava odevzdaných děl bude probíhat ve dnech 6.-7. 2. 2012 od 15.00 - 19.00 hodin v prostorách DDM, kde budete moci hlasovat i o nejhezčí obrázek z každé věkové kategorie. Na vítěze čekají drobné odměny.

Přihlášky na zájezdy, informace:

Pondělí, středa: 9.00 - 17.00 hodin - kancelář DDM (budova Občanského centra).
Přestávka 11.15 - 12.15 hodin.
Úřední hodiny ve škole: **středa 9.40 - 10.00 hodin**, sborovna 2. stupně ZŠ

OBČANSKÉ CENTRUM
Integrovaný operační program
Investice do vaší budoucnosti
Spolufinancováno Evropskou unií a Evropským fondem pro regionální rozvoj

Dům dětí a mládeže v Chlumci nad Cidlinou
pořádá pro širokou veřejnost

ZÁKLADNÍ KURZ POČÍTAČOVÉ GRAMOTNOSTI

Obsah kurzu:
- **Základní obsluha PC**
- **Práce s internetem**
- **Word**
- **Excel**

Rozsah:
30 hodin - 10 lekcí po 3 hodinách vždy v pátek od 16.00 do 19.00 hodin.
Výuka proběhne v PC učebně Občanského centra.

Cena: 1 250,- Kč
Lektor: Ing. Jan Fikejz

Přihlášky lze **vyzvednout** přímo v DDM nebo si je **vytisknout** z www.ddmchlumec.net. Přihlášky společně s poplatkem odevzdejte v DDM v době úředních hodin - pondělí a středa od 9.00 do 17.00 hodin (přestávka 11.15 až 12.15).
Uzávěrka přihlášek bude **18. 1. 2012**, kurz začne v pátek 20. 1. 2012 v případě minimálního počtu 10 přihlášených účastníků.

Kontakt: Dům dětí a mládeže (budova Občanského centra), 9. května 198
503 51, Chlumec nad Cidlinou
Telefon: 495 485 357, E-mail: koulova@ddmchlumec.net

Chlumecké judo vybojovalo 5 medailí na republikových soutěžích

V měsíci listopadu se každoročně pořádají republikové soutěže. Pro dorost a starší kategorie to je Mistrovství republiky, pro žactvo Přebory republiky. Tyto soutěže jsou vrcholem sezony. Soutěží se mohou zúčastnit jen ti judisté, kteří nasbírali dostatečný počet bodů v kvalifikačních soutěžích, o kterých jsme vás informovali v průběhu roku. Účast si vybojovalo 10 našich judistů, ale jeden se bohužel nemohl zúčastnit. Nyní vás seznámíme s výsledky jednotlivých judistů.

Jáchym Valenta

Jáchym nastoupil jako první z našich judistů v sobotu 29. 10. 2011 do bojů o titul Přeborníka ČR v kategorii starších žáků do 73 kg v Ostravě. Měli jsme naději na úspěch a snad i medaili, ale bohužel los Jáchymovi přidělil jako prvního nasazeného borce Bednaříka z Ostravy. Jáchym nezvládl svůj první start na republice a během 5 sekund prohrál. Bednařík byl nejlepší judista této sezony, a tak jsme doufali, že Jáchyma vytáhne do oprav. Podle předpokladů Bednařík nad svým dalším soupeřem od začátku vedl a měl jasnou převahu. Bohužel minutu před koncem udělal chybu na zemi, díky které prohrál, a Jáchym byl tak vyřazen z dalších bojů. Tato smůla nás mrzí o to víc, že soupeře, kteří uspěli na těchto závodech, dokáže Jáchym porazit.

Miloš Steklý

V Jičíně 5. 11. 2011 se konalo Mistrovství republiky mužů a žen. Milošovi do prvního zápasu mužů nad 100 kg přidělil los momentálně nejlepšího judistu republiky a mistra světa juniorů Lukáše Krpálka. Zápas skončil podle očekávání a Krpálek porazil našeho Miloše před časovým limitem. Miloš šel tedy do oprav, kde potvrdil svoji formu. Nastoupil proti Fáberovi z SKJ Týn nad Vltavou, kterého porazil před časovým limitem na ipon, a pak už se čekalo na finálové bloky, kde náš Miloš bojoval o bronzovou medaili. Jeho soupeřem byl obr Vitalij Bajkalov z Judo Sk Královo Pole Brno (obr není ani trošku přehnané, byl proti našemu Milošovi daleko větší a jeho ruce, připomínající lopaty, vypadaly opravdu brutálně), přesto si Miloš s obrem poradil, a během pár vteřin prvním chvatem vedl na wazari, což Vitalie dost překvapilo, ale to nebylo ani zdaleka poslední slovo našeho Miloše a nádherným hodem na ipon ukončil zápas před časovým limitem a zvedl tak ze židle nejen diváky... Miloš Steklý si odvezl za svůj krásný výkon bronzovou medaili.

Magdaléna Svobodová

Bohužel ani Magda neměla štěstí na los a hned v prvním zápase narazila na pozdější vítězku váhy do 57 kg Lenku Matějovskou z Nového Bydžova. Zápas před časovým limitem Majda prohrála a šla tak do oprav, kde bohužel neuspěla. Majda svůj největší úspěch v tomto roce měla na mistrovství republiky veteránů, kde po velmi vyrovnaných třech zápasech vybojovala výborné 3. místo.

Dne 12. 11. 2011 se konal Přebor republiky mladších žáků a žákyň, kde jsme měli hned 5 našich judistů.

Jakub Vidner

Jakub se pral v nejtěžší váhové kategorii mladších žáků nad 60 kg poměrně obstojně. V prvním zápase dostal nejvýše nasazeného Marka Nesvadbu z Kroměříže. Zápas byl velmi vyrovnaný, minutu před koncem Jakub využil soupeřovy chyby a ujal se tak vedení na wazari 7:0. Soupeř se do Jakuba pustil a snažil se zápas otočit, což se mu nepovedlo, a Jakub vyhrál svůj první zápas. Ve druhém nastoupil proti Kittlerovi z Chomutova, na kterého si věřil, a podle toho taky vypadal zápas. Jakub do soupeře šel s velkou snahou a byl jasně lepší, bohužel ale udělal malou chybu a dovolil soupeřovi lepší úchop, čehož soupeř hned využil a Jakuba porazil před časovým limitem. Jakub se při tomto zápasu lehce zranil. Nastoupil tak s bolavým loktem do zápasu o 3. místo s Michalem Raškou z Ostravy. Prát se s tímto zraněním už nešlo, a tak Jakub svůj poslední zápas prohrál a obsadil tak pěkné 5. místo.

Marika Vopálková

Marika se velmi zlepšila a ukázala to na předešlých závodech, ale na republice se jí prostě nedaří. Ve váze do 32 kg své dva zápasy prohrála a obsadila tak 7. místo. To sice není špatné, ale od Mariky jsme čekali medaili.

Andrea Burešová

Andrea nás na své první republice velmi mile překvapila. Ve váze do 44 kg musela vyhrát svůj první zápas, protože pokud by prohrála, byla by vyřazena ze soutěže. Naštěstí dostala poměrně snadnou soupeřku Bohmovou, kterou dokázala udržet v držení, a porazila ji tak před časovým limitem. Naopak ve druhém zápase narazila na velmi silnou soupeřku a pozdější vítězku této kategorie Karlíkovou Ivanu z Uherského Brodu. Překvapení se nekonalo a Andrea velmi rychle prohrála. V opravách tak nastoupila proti Tereze Kolínové z Nového Bydžova, kterou ještě nikdy neporazila. To se ale změnilo a ve velmi vyrovnaném zápase, kdy ani jedna nezískala žádné body, Andrea vyhrála verdiktem rozhodčích, kteří v těchto případech určí vítěze takzvaně na praporky (vítězem se stane aktivnější judista). V posledním zápase o třetí místo narazila Andrea na Šimáčkovou Barboru

ze Sparty Praha. Tento zápas bohužel prohrála a obsadila tak nečekané a velmi pěkné 5. místo.

Adéla Ludvíková

Adéla jako jediná z našich judistů měla pěkný los a byla nasazená jako čtyřka. Měla volný los, a tak svůj první zápas nastoupila až ve druhém kole proti Hánové Ivaně z Ústí nad Labem. Adéla se se soupeřkou moc nemazala a během pár sekund ji porazila na ipon. Další zápas měl být těžší a měl rozhodnout o první finalistce. Adéla nastoupila proti turnajové dvojce Lucii Gawliczke z Bohumína. Tento zápas byl velmi vyrovnaný a Adéla ho vyhrála tím nejtěsnějším výsledkem 1:0 (na praporky), a tak postoupila do finále. Tam se střetla s Věrou Zemanovou, turnajovou jedničkou. Adéla se sice snažila, ale soupeřka byla vždy rychlejší a Adéle nic nedovolila. Nakonec naše judistka prohrála před časovým limitem a obsadila tak krásné 2. místo.

Barbora Švecová

Hned první zápas ve váze nad 57 kg neměla Bára vůbec jednoduchý. Nastoupila proti Amálii Novotné z Mostu. Po vyrovnaném začátku Bára svoji soupeřku udolala a porazila ji díky držení, které soupeřce nasadila na zemi. Druhý zápas nastoupila proti turnajové jedničce Kristýně Poláškové z Ostravy, kterou se jí podařilo v dřívější době porazit. Bára šla do soupeřky tvrdě, jak je jejím zvykem, a soupeřce nedovolila vůbec zaútočit. Jen jednou Bára zaváhala, nechala se chytit na zádech, čehož soupeřka využila, a hodila Báru na wazari. Bára se sice snažila výsledek otočit, ale už to nestihla a prohrála. Další dvě soupeřky, Kateřinu Kornelovou z Rumburku a Nikolu Krumbholcovou z Brna Bára s přehledem porazila před časovým limitem. Bára tak obsadila na své první republice pěkné druhé místo.

Adam Švec

Poslední mistrovská individuální soutěž se uskutečnila 17. 11. v Jablonci nad Nisou pro dorostence. Za chlumecký oddíl se mistrovství zúčastnil Adam Švec v jedné z nejobsazenějších kategorií do 66 kg. Adam nyní trénuje v Novém Bydžově. Pro první zápas dostal Adam silného soupeře z Mělníka, který skončil nakonec na druhém místě. Ovšem po úvodní prohře již Adam nezaváhal a po dalších 4 ipponech se propracoval na třetí místo mezi 21 judisty, kteří se kvalifikovali.

Všem našim zúčastněným judistům a trenérům gratulujeme.

Začátkem listopadu se také konalo 5. kolo Polabské ligy v Poděbradech. Na toto kolo jsme vzali už vybrané nováčky, aby si vyzkoušeli závodní atmosféru. Jako družstvu se nám v celku dařilo a povedlo se nám i toto kolo vyhrát. Máme teď velkou šanci vyhrát celkově tento ročník Polabské ligy. První místa ve svých kategoriích obsadili: Jakub a Tereza Svobodovi, Zuzka a Marika Vopálkovy, Jakub Vidner, Barbora Švecová, Adéla Ludvíková, Andrea Burešová, Tereza Schovánková a Tereza Soukupová. Stříbro získal Jáchym Valenta a bronzové medaile vybojovali: Jan Věříš, Jiří Mareš, Natálka Janouchová, Michal Jadrný a Martina Motyčková.

Petr Černohorský
vedoucí JK DDM

JUDISTÉ MĚSÍCE LISTOPADU 2011

Barbora Švecová
1. místo 66 bodů
za 1. místo v Polabské lize
a 2. místo z Přeborů rep.

Adéla Ludvíková
2. místo 63 bodů
za 1. místo v Polabské lize
a 2. místo z Přeborů rep.

Jakub Vidner
3. místo 40 bodů
za 1. místo v Polabské lize
a 5. místo z Přeborů rep.

Příjemné prožití svátků vánočních
a v roce 2012 mnoho školních
a pracovních úspěchů
přeje dětem i dospělým
kolektiv pracovníků

DDM Chlumec nad Cidlinou

Inzerce

SKAUTSKOU STEZKOU

LEDEN
– „MĚSÍC SNĚHU“

Zima je krásná – sníh jiskří ve slunečních paprscích a les zdánlivě spí. Jen množství stop svědčí o životě na sněhu i pod sněhem - a skauti pečlivě zkoumají stopy, které jim toho tolik řeknou…

„SKAUTSKÝ MUZIKÁL“

– celostátní přehlídka skautských souborů

Úvodem trochu teorie – skauting vždy byl, je a bude výchovným hnutím. Již sto let vychovává ve světě i u nás celé generace slušných a poctivých lidí. Všechny jeho aktivity mají jediný cíl – vychovat všestranného člověka, který bude mít vysoké morální i etické hodnoty a zároveň dokáže přežít v civilizaci i přírodě. Proto jednou z kulturních oblastí výchovy je tradičně i divadlo…

Pilíře přehlídky

Organizace byla velká starost

Chlumecké středisko Junáka se již řadu let zúčastňuje celostátních přehlídek skautských divadelníků a vždy se umístilo na čestných místech. Proto bylo letos pověřeno ústředím Junáka uspořádáním této akce. Díky porozumění představitelů města proběhla vystoupení ve skvělém prostředí Klicperova domu v sobotu 19. listopadu 2011 – dopoledne zkoušky a odpoledne soutěžní představení.

Moderátorská dvojice

Přehlídka byla zahájena skautskou hymnou, obrazovým seznámením s Chlumcem nad Cidlinou a střediskem „Černého havrana“ místního Junáka.

Moderátorská dvojice sršela nápady a mnohá profesionální scéna by určitě byla ráda, kdyby ji měla ve svých řadách. Potom následovala v rychlém sledu soutěžní představení, jen pro oddech přerušená ladným vystoupením taneční skupiny „She-pot“ nebo „Ohnivou show“. Mimo soutěž, ale s obrovským úspěchem předvedly skautky z Třebechovic p. O. parodii na „Labutí jezero“.

Labutí jezero z Třebechovic

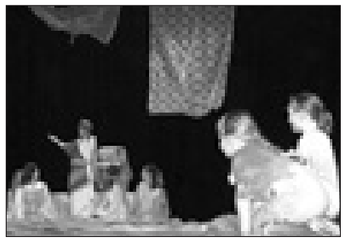

Cena diváků pro Chlumec

Porota i diváci jen těžko stanovovali pořadí nejlepších – všichni na jevišti hráli s nadšením a někteří i s neočekávanou profesionalitou. Převládala však děvčata, mužské plémě bylo málo zastoupeno.

Závěrečné pořadí stanovila porota následovně:

1. místo: Jindřichův Hradec s hrou „Školka“
2. místo: Chlumec n. C. s hrou „Co se děje v Cidlině“
3. místo: České Budějovice s hrou „Jeníček a Mařenka“

Cenu diváků získaly skautky z Chlumce n. C.

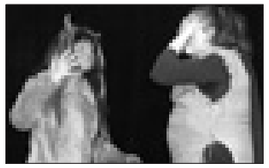

Čarodějnice!

Uznání poroty za umělecký výkon obdržela postava čarodějnice z Českých Budějovic.

Při závěrečném fotografování se účastníci ani nemohli vejít na jeviště. Je skvělým úspěchem organizátorů, že vše zvládli - a nebylo toho málo! Již v pátek se soubory sjížděly, byly ubytovány ve škole, napojeny a nasyceny, druhý den přehlídková sobota v Klicperově domě a večer ještě „ohnivá show“ a noční hra (do 21.30 hod.), jak se na skauty sluší. A v neděli odjezdy domů.

Na jeviště se málem nevešli

Byla to náročná akce, ale díky obětavosti členů chlumeckého střediska Junáka, pomoci Města, školy a rodičů byla zvládnuta na jedničku!

V soutěžní přehlídce dětských skautských muzikálů získali chlumečtí skauti 2. místo svým muzikálem „Co se děje v Cidlině“

SKAUTSKÉ OSOBNOSTI SOUČASNOSTI

Ve dnech 4. – 6. listopadu letošního roku proběhl v nymburské mezinárodní skautské základně Tortuga druhý seminář nazvaný „Skautské osobnosti současnosti“. Naše společnost a zejména mládež si životní vzory bere tam, kde jsou jí nezodpovědně vnucovány – v televizních seriálech, na stránkách bulvárního tisku i chováním našich politiků. Úkolem tohoto cyklu je seznámit skautskou i neskautskou veřejnost s osobnostmi veřejného života, vědy, sportu, které prošly skautskou výchovou a většinou ještě dnes jsou aktivními skauty.

V křesle pro hosta usedl v pátek navečer vodní skaut historického 5. vodního oddílu z Prahy **prof. MUDr. Jiří Zámečník, CSc. – Taote**.

Prof. MUDr. J. Zámečník CSc.

Byl skautem tělem i duší, a proto i po zákazu skautingu v padesátých letech minulého století vedl jako student svoje skauty dál pod hlavičkou Klubu českých turistů. Byl zatčen, odsouzen na řadu let, ale odseděl si jen 15 měsíců, protože na nátlak světové veřejnosti byl příslušný paragraf v zákoně zrušen a všichni na jeho základě odsouzení byli propuštěni. Se studiemi byl ovšem konec, ale bývalý vězeň zůstal v uranových dolech a po několika letech byl jako horník doporučen ke studiu na lékařské fakultě, kde dokončil chybějící semestry.

Za svého pestrého života se dostal až do daleké Chile, kde jako lékařský expert měl v šedesátých letech za vlády prezidenta Allenda z pověření československé vlády spolupracovat na reorganizaci chilského zdravotnictví. Zažil uchopení moci armádou, kdy konečně dle jeho slov skončilo v této zemi bezvládí a teror ozbrojených skupin. Doletěl si strávit dovolenou na Velikonoční ostrovy, kde získal od domorodců přezdívku Taote (Zaříkávač), za jejich léčení primitivními prostředky. Přivezl řadu fotografií, aby dokázal, že stěhování kamenných soch Moa na skalní hřebeny je nesmysl.

Ještě dnes, v osmdesáti letech, přednáší externě na vysoké škole a je aktivním skautem oddílu dospělých skautů v Praze.

MUDr. Jiří Vokněr

Druhý den v tutéž dobu usedl v křesle pro hosta rovněž vodní skaut, ale z Nymburku **MUDr. Jiří Vokněr – Šťoura**.

Před zahájením jsem se ho taktně zeptal, zda při představování mohu uvést i jeho nelibozvučné skautské jméno „Šťoura“ – nic nenamítal, protože je to seriozní, vyrovnaný člověk, jak se na lékaře několika atestací sluší (chirurg, gynekolog, porodník). Před několika dny oslavil osmdesáté narozeniny, ale mnozí mladíci by mu mohli jeho svalnatou vypracovanou postavu závidět. Ještě před několika lety zvítězil v Austrálii v závodech kanoistů – veteránů.

Při studiu na poděbradském gymnáziu měl malé nesrovnalosti s politikou, a proto (i jako bývalý skaut) po dokončení maturity nesměl dále studovat. Skauting byl zakázaný, a tak věnoval veškeré své úsilí kanoistickému sportu. Stal se pětinásobným mistrem ČSR na hladkých tratích, olympijským vítězem a teprve po těchto úspěších směl jít na vysokoškolské studie – republika se jím chlubila. Byl na olympiádě Melbourne, líčil atmosféru v naší výpravě a po návratu odešel do Německé demokratické republiky, kde byl veliký nedostatek lékařů, protože mnozí odešli v poslední chvíli před uzavřením hranic do západního Německa. V NDR se setkal se svojí budoucí ženou, kterou si přivedl i na naše setkání (umí perfektně česky).

MUDr. J. Vokněr s manželkou

Vrátil se v šedesátých letech do ČSR, ale v v roce 1968 definitivně odešel, tentokráte do Švýcarska. Byl přijat nedůvěřujícími Švýcary mezi sebe a do Čech se vrátil až po roce 1990.

V sobotu dopoledne jsme navštívili služebnu říční policie a kanoistický oddíl Lokomotiva Nymburk s jejich Dračími loděmi – ale o tom až příště.

SKAUTSKÝM SVĚTEM

VÝROČÍ:

8. 1. 1941 zemřel Robert Baden-Powell, zakladatel skautingu. Místem jeho skonu i hrobu manželů Roberta a Olav Baden-Powellových se stala africká Nairobi.

23. 1. 1999 zemřel Jaroslav Foglar – Jestřáb ve věku 91 let. Autor „Rychlých šípů“, „Hochů od Bobří řeky“, redaktor a vůdce legendárního skautského oddílu pražské Dvojky.

MOUDRO

„SECUNDAS RES SOLENDIDIORES FACIT AMICITIA ET ADVERSAS PARTIENS COMMUNICANSQUE LEVIORES“ – „Přátelství činí štěstí skvělejší a neštěstí spoluúčastí a sdílením lehčí“ *Cicero*

Cicero Marcus Tullius bude mít 3. ledna výročí narozenin – narodil se před 2 117 lety. Byl významným římským politikem a státníkem, proslulým řečníkem, filozofem a spisovatelem – jeho jazyk se stal vzorem klasické latiny.

A jeho moudro platí i dnes. Važme si přátelství, je jednou z nejcennějších lidských hodnot!

A nakonec několik řádek putujících v předvánočním času mezi skauty. Mají však platnost trvalou a jsou určeny všem slušným lidem:

Zapalte světélko lásky a přátelství!

Milé sestry a bratři,
v tomto předvánočním
adventním čase
se rozhlédněte
po svém okolí
a pokuste se osamělým
a potřebným lidem
trochu pomoci –
říci dobré slovo, povzbudit, zatelefonovat,
vymyslet malý dárek...

Skautskou stezku připravil **bratr Vlad. Köhler-Mika**

Inzerce

Modelářská dílna LGB-RhB-Albulabahn

Venku se vlády ujala paní Zima, vagónky i lokomotivy odpočívají řádně očištěné ve vitrínkách a celé venkovní kolejiště je zazimováno, výhybky přikryty a spadané listí posbíráno. Tunelový portál Albula tunelu ve stanici Spinas byl přenesen do domácí dílny, do které nahlédneme.

Již zmiňovaný portál se tady právě obkládá malými pískovcovými cihličkami o rozměrech 12 x 5 mm o síle 8 mm. Jsou lepeny lepidlem na betonový podklad. Znázorňuje se skutečná podoba jižního portálu Albula tunelu, dlouhého 5 865 metrů. Po nalepení několika set cihliček a vrchních i okrajových říms bude tunel opět zabudován na kolejiště již také s klenbou, ve které bude uchycené trolejové vedení. Součástí tunelu budou také vrata, která tam skutečně jsou, na malých pantících, pro které jsou již v odlitku hmoždinky. V horní části zdiva bude také zobrazen letopočet 1903, což je rok uvedení tunelu i celé Albulabahn do provozu. Připravuje se zde i další tunel, jeho název je Toua a délka v reálu je 677 metrů. Jedná se o spirálový tunel, ve kterém trať překonává převýšení 28 metrů, což je výška Albula viaduktu III, v jehož sousedství se Toua tunel nachází. Jeho spodní portál je pod viaduktem, trať ho tunelem po okraji podjíždí, aby se po 677 metrech jízdy levotočivým obloukem objevila po výjezdu z tunelu již v těsné blízkosti impozantního 137 m dlouhého viaduktu. Jak spodní, tak i vrchní portál bude zhotoven přesně podle skutečnosti, pomocí polystyrenových forem, které se právě chystají. Polystyren nám poslouží i na formu pro další viadukt Albula II, který bude dlouhý 1900 mm. Třetí stavba, která zde vzniká, je z dřevěné truhlářské překližky o síle 5 mm. Jedná se o model nádražní budovy stanice Preda. Bude autentický v tom, že celý plánek byl zhotoven přímo na RhB pomocí několika měření a desítek fotografií počínaje celou budovou ze všech stran a konče například detaily oken a okenic, ve kterých jsou vyřezány čtyřlístky. Všechny díly jsou již nařezány a nyní se pomocí lupenkové pilky vyřezávají okenní a dveřní otvory. Je to práce poměrně zdlouhavá a pracná, ale výsledek bude určitě stát za to! Po finálním slepení bude ještě vytvořena povrchová úprava nátěrem i obložením plastovými destičkami, které znázorňují dřevo a boční obklady budovy. Z plastu bude i střecha, a to červené barvy. Boky budovy budou hnědé a okenice tmavě žluté. Na závěr dnešního okénka do modelářské dílničky tradičně dvě fotografie. Na první obkládání jižního portálu Albula tunelu a na druhé skutečný Albula tunel ve stanici RhB Spinas. V příštím čísle nahlédneme do modelářského obchodu Rainer modellbahnen v tyrolském Innsbrucku.

Bohumil Špecinger
Chlumecká zahradní železnice

Inzerce

Adventní výstava v Domově V Podzámčí

Smyslem adventu je příprava na slavnost narození Ježíše Krista. Je to doba k zamyšlení, k rozjímání a zklidnění. Pro mnohé však znamená dobu překotného shánění, honu za senzačními dárky pod stromeček a pomyslného soutěžení o nejuklizenější domácnost. Pro ty, kdo utíkají životem šíleným tempem, i pro ty, kdo se alespoň čas od času zastaví, jsme V Domově V Podzámčí připravili **tradiční výstavu** výrobků klientů z řad **seniorů** i klientů **chráněného bydlení**. Dne 25. listopadu se tak otevřely dveře návštěvníkům v Říhově i v Palackého ulici a lákaly právě k „vypnutí“ a nabádaly k **malým radostem**, které nás den co den chrání před stresem, smutkem a špatnou náladou. Tyto radosti si však musíme uvědomovat a nebát se čas od času si nahlas říci, co nás potěšilo, co nás přimělo k úsměvu.

V čase adventním a vánočním nemůže mít výstava ani jiné téma než Vánoce. Jde ale o Vánoce, jak je ve svých dílech zpodobnili lidé, kteří nezahálí a svou šikovnost chtějí proměnit v radost. K vidění i dostání byly výrobky za tímto účelem dělané. Zvonečky z keramické hlíny, věnečky, vyšívané dečky, pletené i háčkované věci z rukou šikovných žen, které tento um jen tak nezapomínají. Z rukou mužů zase pletené košíky z pedigu a mnohé další. Velmi žádanou záležitostí je pletení z papírových ruliček, ze kterých jde vyrobit téměř vše jako z pedigu. Dále jsme tu měli vánoční stromečky, hvězdy, andílky, misky i věnce na vánoční výzdobu našich bytů. Bavila nás také výroba stromečků štěstí, které jsou z korálků, vykouzlí na tvářích úsměv a tím plní svůj účel. Tyto stromečky byly k vidění i dostání v různých barevných kombinacích. Kdo mezi nás zavítal, určitě nelitoval a vybral nějakou tu drobnost pro potěchu svou nebo někoho ze svých blízkých. V Říhově ulici byl nabízen i výborný punč, který v tomto sychravém počasí zahřál. Děkujeme všem, kteří nelitovali času a přišli, a samozřejmě všem, kteří přiložili ruce k dílu a tím umožnili tuto výstavu uspořádat. Nesmíme zapomenout ani na sponzory, kteří nám nezištně poskytli materiál k výrobě, nebo finanční hotovost. O to více si toho vážíme, protože v dnešní době ubývá solidarity, ochoty pomoci a zájmu o druhé.

Kdo nemohl přijít, nebo se k němu nedonesla informace o výstavě, může se potěšit alespoň **fotografiemi** a třeba příští rok na viděnou.

Monika Steklá, Soňa Chloupková

Domov V Podzámčí tentokrát trochu jinak

Vážení a milí čtenáři,

v tomto vánočním čase si vás dovolujeme oslovit ve věci **hledání motta pro Domov V Podzámčí**. Jak VY vnímáte sociální služby? Jaké heslo vám přijde trefné? Chráněné bydlení v Domově V Podzámčí už svoje **motto** nalezlo - *Šance pro všechny* a nyní je řada na službách určených **pro seniory** (tedy hledáme 1 společné motto pro služby: domov pro seniory, domov se zvláštním režimem, odlehčovací služby).

Ať už jste sami v seniorském věku, máte v seniorském věku rodiče nebo máte dědu či babičku, uvítáme vaše nápady a v případě, že některý z nich vybereme jako vítězný, odměníme vás dárkem z dílny našich klientů.

Pro přiblížení naší služby se můžete podívat na naše webové stránky: www.domov-podzamci.cz

Svoje nápady, prosím, zasílejte do **31. 1. 2012** buď:

- na adresu Domov V Podzámčí, Palackého 165, 503 51 Chlumec nad Cidlinou (na obálku, pohled apod., prosím, uveďte „motto“ a nezapomeňte na svou adresu)
- na e-mail: metodik@domov-podzamci.cz
- nebo nám napište na zeď na facebooku (do vyhledávání stačí zadat Domov V Podzámčí)

Děkujeme vám za váš čas, zájem a nápady

Váš Domov V Podzámčí

Podle jednoho anglického přísloví, kdo se chce dožít stáří, musí s tím začít už v mládí…

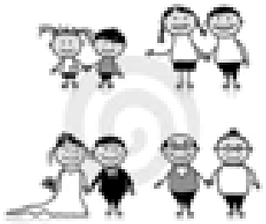

Zdroj obrázku: http://www.stockphotos.cz/image.php?img_id=17760567&img_type=1

… a Arthur Evelyn St. John Waugh pravil, že mládež dneška by měla občas uvážit, že bude stářím zítřka.

Domov V Podzámčí - seznamte se, prosím

aneb seriál o tom, jaké služby a jak poskytujeme

2. díl - poradenství v Domově V Podzámčí

Podle zákona o sociálních službách jsme povinni zajistit **základní sociální poradenství**. Proto se na sociální pracovnice Domova V Podzámčí neváhejte obrátit zejména v následujících oblastech:

- domníváte se, že vaši situaci (či situaci někoho blízkého) pomůže vyřešit sociální služba, ale nevíte, jaká konkrétně a co vše je potřeba udělat a vědět
- potřebujete poradit, na jaké sociální dávky byste mohli mít nárok a kde o ně lze zažádat (dávky pomoci v hmotné nouzi a dávky sociální péče)
- zajímá vás, jaká práva a povinnosti má člověk využívající sociální službu
- pečujete o svého blízkého a zajímá vás, můžete-li obdržet nějakou podporu, pomoc

Pokud nebudeme znát odpověď na vaše otázky okamžitě, budeme se snažit ji nalézt v co nejkratší době, abychom vám mohli pomoci.

… a na závěr…

za Domov V Podzámčí vám přeji pohodové Vánoce,
a je jedno, strávíte-li je v Chlumci či na Mallorce,
ať v každém případě celý ten čas plyne pomalu a beze spěchu,
Ježíšek ať nadělí vám něco praktického i něco pro potěchu,
do nového roku mnoho štěstí, lásky, optimismu, zdraví
a jak klasik praví:
„člověk by neměl čekat jenom na velké radosti,
kterých v životě mnoho není, ale dokázat se radovat
z drobných každodenních maličkostí. V tom je umění žít.“

Mgr. Soňa Chloupková

Inzerce

Pořad katolických bohoslužeb o Vánocích 2011 na Chlumecku

24. prosince - SOBOTA - ŠTĚDRÝ DEN

Babice	-	20.30 h. - půlnoční mše svatá
Mlékosrby	-	22.00 h. - půlnoční mše svatá
Chlumec n. Cidl.	-	24.00 h. - půlnoční mše svatá

25. prosince - NEDĚLE - Slavnost NAROZENÍ PÁNĚ

Kratonohy	-	8.00 h.
Chlumec n. Cidl.	-	9.30 h.
Mlékosrby	-	11.00 h.
Stará Voda	-	15.00 h.

26. prosince - PONDĚLÍ - Svátek sv. Štěpána, prvomučedníka

Chlumec n. Cidl.	-	9.30 h.
Nepolisy	-	11.00 h.
Lučice	-	15.00 h.

31. prosince - SOBOTA - SILVESTR, poslední den občanského roku

Chlumec n. Cidl.	-	8.30 h.

1. ledna 2012 - NEDĚLE - Slavnost MATKY BOŽÍ, NOVÝ ROK

Kratonohy	-	8.00 h.
Chlumec n. Cidl.	-	9.30 h.
Mlékosrby	-	11.00 h.
Stará Voda	-	15.00 h.

6. ledna - PÁTEK - Slavnost Zjevení Páně

Chlumec n. Cidl.	-	17.00 h.

7. ledna - SOBOTA - sobota po Zjevení Páně

Lučice	-	16.00 h.
Domov důchodců V Podzámčí	-	17.00 h.

8. ledna - NEDĚLE - Svátek Křtu Páně - končí vánoční doba

Kratonohy	-	8.00 h.
Chlumec n. Cidl.	-	9.30 h.
Mlékosrby	-	11.00 h.
Stará Voda	-	15.00 h.

Možnost prohlídky děkanského kostela sv. Voršily v Chlumci n. C. o Vánocích 2011

sobota	24. 12.:	od 13.00 h. - do 15.00 h.
neděle	25. 12.:	od 14.00 h. - do 16.00 h.

Všichni návštěvníci jsou srdečně vítáni! Přijďte se nechat oslovit vánoční atmosférou kostela. Vánoční stromky vyzdobili svými ozdobami žáci ze Základní školy v Chlumci nad Cidlinou.

Pozvánka na vánoční mši

Církev římskokatolická a Chrámový sbor svaté Voršily si dovolují pozvat občany našeho města a okolních obcí, ale i náhodné návštěvníky Chlumce nad Cidlinou na **zpívanou půlnoční vánoční mši**, která se koná **na Štědrý den, v sobotu 24. prosince, ve 24 hodin** v chrámu svaté Voršily. Na programu je Česká mše vánoční od Ignáce Händla s textem Vl. Hornofa. Těšíme se na vaši hojnou účast.

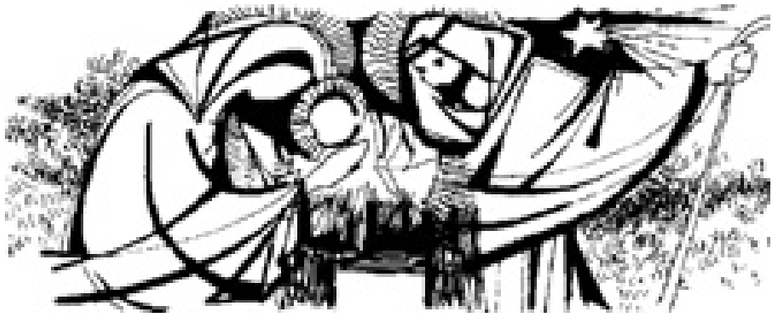

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBA

se koná v Husově sboru v Chlumci nad Cidlinou, Klicperovo nám. 75 v sobotu 24. prosince 2011 od 23.00 hod.

Při bohoslužbách je ke zhlédnutí výstava prací dětí z družiny a vyřezávaný Betlém!

Po Vánocích, Vánoce

Většina z nás oslaví vánoční svátky, tedy svátky narození Ježíše Krista, jako malého dítěte ve dnech 24. prosince a 25. prosince. Podíváme-li se trochu na východ, čekají nás Vánoce ještě 6. ledna, kdy je slaví většina pravoslavné církve, neboli křesťanů východní tradice. Tito ve svém církevním roce do dnešních dnů používají Juliánský kalendář, který je předchůdce dnes užívaného gregoriánského kalendáře, který vyhlásil papež Řehoř XIII. v roce 1582. Z pohledu dnešního „moderního“ člověka bychom mohli nalézt ve východní - - pravoslavné tradici mnoho věcí, které jsou jakoby zastaralé, nebo překonané. Tento jev je však způsoben tím, že východní část křesťanstva více myslí na jednotu a celistvost celé křesťanské církve. V 1. tisíciletí po narození Krista bylo pravidlem, že když se tvořilo nějaké učení, nějaký před-pis či norma, sešli se ke koncilu zástupci ze všech částí církve, myšleno jak oblastně, tak názorově. Na koncilu pak tak dlouho o věci hovořili, až došli k jednotnému názoru, konsensu. Tedy ne žádné hlasování, převaha většinového názoru nad menšinou. Prostě vzali v potaz všechny argumenty a shodli se. Tak vzniklo prvních 7 sněmů církve.

V 11. století se rozdělila křesťanská církev na západní a východní. Příčiny rozdělení byly vlastně zástupné, šlo o vymezení moci, kdy římský biskup měl pocit, že je vládcem nad všemi ostatními biskupy a patriarchy. Východní část církve již ve svém učení a projevech nepřijala žádnou významnou změnu, neboť se již na nich nemohla sjednotit jako celek křesťanské církve se svými západními bratry, tedy západní částí církve, kterou nazýváme katolická. Proto zachovává starokřesťanskou praxi tak, jak se ustálila v 8. století n. l., a nepřidává žádné pozdější změny, neboť je vnímá jako prohlubující se rozdělení křesťanské církve. Tím samozřejmě nechci apelovat na to, že Vánoce se mají slavit až v lednu, to jistě ne. Neboť v perspektivě Božího pohledu není tak důležité, kdy se Kristus skutečně narodil, jako to, že si na něj vzpomeneme a myslíme na Jeho narození a život. Neboť to bych musel psát o tom, že máme slavit Vánoce okolo září, tak jak Kristovo narození vychází z archeologických poznatků, a také v tomto termínu slaví Vánoce starobylé východní orientální církve (nestoriáni, koptové), které drží svou tradici takřka nezměněně od 4. století n. l. Své zamyšlení nepíši, abych měnil tradice naší doby, ale abychom si uvědomili, že to, co vnímáme jako odvěké a neměnné tradice a učení, o kterém je tvrzeno, že je zde od „nepaměti“, může být jen několik málo desítek či stovek let staré a je platné na daleko menším území, než si myslíme. Zároveň, že jiní lidé mají své tradice a zvyky, které jsou zde na zemi mnoho staletí a tisíciletí a pochází z doby, kdy se křesťané v jednotě dokázali sejít a shodnout se.

Budiž tedy pro nás 6. leden svátkem vzájemné úcty a tolerance k víře, myšlenkám a tradicím druhých!

Rostislav Kotrč

Co nás čeká v roce 2012?

Vstupujeme do nového roku 2012 a takový vstup je vždy plný očekávání. Očekávání a nadějí co bude nového? Jaké nastanou změny? Ve vztahu k roku 2012, vlivem celospolečenské, ekonomické a politické krize, také každý z nás prožívá určité obavy, jak budeme dál žít? Nesníží se náš životní standard? Budeme schopni vše finančně zvládnout? Jaké bude mít tato krize následky? Zkrátka s novým rokem většina z nás má mnoho a mnoho vnitřních otázek a obav, na které zatím nikdo z nás nezná odpověď. Také ještě když si vzpomeneme na předpovědi mayského kalendáře, že v roce 2012 má nastat konec světa, naše obavy ještě vzrostou. Nemusíme na tento datum věřit, nebo mu připisovat jakýkoliv význam. Přesto tato informace je zasunuta kdesi v našem podvědomí, a ať chceme, nebo nechceme, ovlivňuje nás. Nechci svým zamyšlením nikoho děsit a vytvářet katastrofické scénáře, na to jsou jistě jiní odborníci. Naopak bych rád psal o naději a pozitivních změnách.

Ve vztahu k roku 2012 mayský kalendář sděluje, že nastane změna, ale neměl by to být konec světa, jak jej známe z apokalyptických filmů, ale měla by nastat výrazná změna ve světě ve společnosti, která by měla být pozitivní. Pokud by však o této události hovořilo jen jedno svědectví, bylo by to jistě nedostatečné a mohli bychom to takzvaně hodit za hlavu. O velké změně však slyšíme z jiných míst různých náboženství. Židovská mystika hovoří o tom, že žijeme v konečném čase, kdy by svět měl přijít do vyšší dimenze bytí, zušlechtit se. Stejně tak podle křesťanského učení, které je zaznamenáno v Bibli v části, které říkáme Nový zákon, můžeme vidět, že se nějaká proměna blíží. O těchto změnách hovoří nejen Zjevení sv. Jana, ale i evangelia. Např. evangelium podle Matouše ve 24. kapitole, evangelium podle Marka 13. kapitola, evangelium podle Lukáše 21. kapitola a i na jiných místech se o této změně píše v Bibli. To, co je však důležité, že i když z počátku se budeme těchto událostí bát a budeme je vnímat negativně, přinesou nám, dobrý, pozitivní výsledek, protože stvořitel tohoto světa, nebo bychom také mohli říci nejvyšší architekt tohoto světa, nás má rád a nedopustí na nás víc, než co bychom dokázali snést pro naše poučení.

Nemusíme mít tedy obavy z roku 2012, ač je obestřen záhadou a je nad ním velký otazník, čekají nás pozitivní změny, které povedou k zušlechtění společnosti a celého světa. Na nás však zůstává, abychom se na tyto změny připravili a také svůj život začali kultivovat, abychom se i my stali ušlechtilí.

Rostislav Kotrč

ZPRÁVY FK CHLUMEC N. C.

PODZIMNÍ HODNOCENÍ PŘEDSEDY KLUBU

Chtěl bych na závěr podzimní sezony říci pár slov.

Všichni fandové mají před očima tabulku, já také. A také nejsem spokojen s bodovým ziskem, ale.

Všichni ve výboru jsme zaspali a přivedli trenéra dost pozdě. Mysleli jsme, že se tým dá dohromady a budeme hrát 1.A třídu s mužstvem, které máme. A potom jsme procitli i my, když se zranil Jirka Miške a někteří nenabrali dobrou formu, což se týká zálohy a útoku. Vstřelené branky to ukazují. Prostě je potřeba posílit mužstvo a trenér Švadlenka má podporu výboru do jarních bojů. Naším úkolem je zajistit dobrou zimní přípravu a posílení mužstva. Je to práce dost a dost, ale doufám, že si poradíme a na jaře budou výsledky lepší, abychom zachránili 1.A třídu. Klub je stabilizován, což je pozitivum, které vždy nebylo.

Děkuji za sebe všem fandům, kteří mi vyslovili důvěru k vedení klubu.

Antonín Branský - předseda FK Chlumec

PODZIMNÍ HODNOCENÍ MIROSLAVA ŠVADLENKY

Ohlédnutí za uplynulou podzimní částí ročníku 2011-2012

Při pohledu na bilanci třinácti odehraných zápasů (3 vítězství, 4 remízy a 6 porážek) nemůže v oddíle panovat velká spokojenost. Přitom je potřeba připomenout neskutečně špatný vstup do soutěže, neboť jsme prvních pět kol prohráli, a z toho čtyřikrát poměrem 1:0. Od šestého kola jsme sedm zápasů v řadě neprohráli a získali třináct bodů. Až poslední zápas v Roudnici tuto sérii přerušil.

Čím si vysvětlit tak špatný úvod? Velkou roli sehrálo, že jsem k týmu nastoupil vlastně těsně před soutěží a prostředí v Chlumci nad Cidlinou i tým jsem vlastně téměř neznal. Chvíli nám trvalo, než jsme si „sedli“. Kádr doznal oproti jaru minimálních změn a vnímám kvalitu kádru jako nedostatečnou. Během odehraných zápasů se postupně prostřídalo 23 hráčů, což svědčí o dlouhodobém procesu hledání optimální sestavy. Velkým problémem tohoto týmu je nízká produktivita, vždyť ve třinácti zápasech jsme dali pouhých dvanáct gólů. Naším nejlepším střelcem se stal Vojta Rusín se třemi góly z postu stopera.

S přístupem většiny hráčů k tréninkům jsem byl spokojen. Účast na nich, s ohledem na pracovní povinnosti hráčů, byla většinou dobrá a v průběhu podzimu jsme v utkáních kondičně nepropadli. Defenziva týmu byla jedna z nejlepších v soutěži a pouze Černilov dostal méně gólů. Obrana mužstva byla složena z nejzkušenějších hráčů a na jejich stabilní výkonnosti stála úspěšnost týmu. Zařazení Vojty Rusína do základní sestavy v průběhu soutěže se stala klíčovou pro zlepšení týmu a tím i vylepšení bilance v soutěži.

Při ohlédnutí za podzimní částí soutěže vnímám problém s kvalitou hry ve středu hřiště a v útoku. Brankové příležitosti si vytváříme těžko a jejich proměňování je ještě větší problém.V domácím prostředí, kdy hrajeme „do plných“, je to ještě markantnější. Jirka Miške, který by hru středu hřiště zvedl, odehrál pouhých 30 minut v Kunčicích a potom pro zranění citelně chyběl. Vysokou kvalitou hry se prezentoval Pavel Pilař, který doplnil kádr v průběhu soutěže. Toho bohužel limitují ve vyšší výkonnosti časté zdravotní problémy. Ostatní hráči střídali dobré okamžiky se slabšími. Lepší zápasy jsme odehráli spíše venku než doma. Je zajímavé, a pro mě nepochopitelné, že byli naši hráči v domácím prostředí tak psychicky labilní a výkonostně sotva průměrní. Necítil jsem proto domácí prostředí jako výhodu. Snad i proto byla účast domácích fanoušků tak nízká. Je pravda, že jsme jim toho ke koukání mnoho nenabídli.

Z hráčů nechci nikoho moc vyzdvihovat a chválit, protože si více cením kolektivního výkonu. Přesto mě jako trenéra mrzí, že jsem některé talentované hráče nedotlačil k lepším výkonům. Jsou to například Jakub Jelínek a Jirka Kučera, kteří v tréninku neskutečně válí, ale v zápasech to neprodají. Uvidíme, jestli se to po zimní přípravě zlepší.

V závěru chci poděkovat za sebe i kluky oddílu v čele s výborem za dobré podmínky pro sport. Chlumeckým fandům děkujeme za podporu, i když jsme jim mnoho radosti svými výkony neudělali. Hráčům áčka i béčka a některým dorostencům chci poděkovat za pracovitost v tréninku a věřím, že se společnými silami dokopeme k lepším časům chlumeckého fotbalu.

KLAMOŠSKÝ PODZIM

V několika řádcích bychom chtěli shrnout podzimní účinkování našeho fotbalového celku v Okresním přeboru Královéhradeckého kraje. Do nové sezony 2011/2012 vstoupil náš klub s novým vedením. Aleše Jerieho a Jindřišku Bastinovou nahradili J. Miške, D. Sedláček, J. Holas a K. Chavalková.

Co se týče změn po sportovní stránce, hned se objevil problém na postu trenéra. Po několika nezdařených pokusech se nám nakonec podařilo přivést Zdeňka Misára, za což mu děkujeme, a těšíme se na další spolupráci.

Vstup do soutěže se nám příliš nevydařil, když jsme, jako již tradičně, prohráli první kolo. Tentokrát to bylo doma s Červeněvsí a poté i následný zápas v Kunčicích. Po těchto nezdarech přece jen mužstvo našlo svou herní tvář a prokázalo vůli poprat se o výsledek, čímž přišla šestizápasová šňůra bez porážky (3 výhry - 3 remízy). V druhé polovině soutěže se nám nakupila zranění a vlivem toho se ne vždy hrálo v sestavě a kádr byl doplňován dorostenci z Chlumce a hráči, kteří již aktivně nehrají. Po těchto peripetiích se nám již v závěrečných zápasech nedařilo tolik bodovat. S těmito výkony skončilo naše mužstvo na devátém místě se šestnácti body (4 výhry - 4 remízy - 6 porážek) při skóre 30:36. Dále naše mužstvo nastupovalo v pohárových utkáních ČMFS, kde se nám podařilo probojovat do jarního semifinále přes celky Nového Města, Nového Bydžova C a Ohnišťan.

Ačkoli 9. místo není tak hrozivé, věříme, že má mužstvo na to, aby hrálo o několik příček výše. Jsme rádi, že se nám daří do týmu zapracovávat hráče ročníku 1995. Naproti tomu nás mrzí nestálé výkony některých zkušenějších hráčů z týmu. Nyní nás čeká neoblíbená zimní příprava, kde se bude nabírat fyzická kondice a stabilizovat kádr.

Touto cestou bychom také chtěli poděkovat naší obci Klamoš, která nám vychází maximálně vstříc.

HODNOCENÍ PODZIMU V KP U19 (STARŠÍ DOROST)

V červnu 2011 jsme přemýšleli, zdali vůbec tuto kategorii přihlásit, protože to vypadalo, že nebude dost „domácích“ kluků ročníků 93 a 94. Soutěž oddíl přihlásil a dobře udělal. S pomocí kluků na střídavý start, s pomocí mladších kolegů a též díky dvěma „navrátilcům“, jsme velmi důstojně odehráli podzimní část KP a přes zimu se „hřejeme“ na celkovém velmi pěkném 2. místě a z odehraných utkání máme bilanci 9 1 3 skóre 41:17 (nejlepší obrana v soutěži!) a 28 bodů. Větší počet utkání jsme odehráli bez Jiřího Kučery, kterého jsme „půjčovali“ mužům do A-týmu, a o to je naše radost vyšší - jednak, že se úspěšně zapojuje dorostenec do A-týmu, a za druhé, že i bez tak dobrého hráče dokážeme konkurovat dalším týmům v KP. Ale i další hráči si vyzkoušeli 1.A třídu i Okresní přebor mužů a též pohárová utkání a dokázali v nich i skórovat. A to je správné. Za naše modro-bílé barvy na podzim nastoupilo následujících 18 hráčů: Kukal, T. Steklý, Kofránek, Vacek, Suchánek, Kouba, Kučera Jiří a Kučera Míra, M. Steklý, Kycelt, Doseděl, Hartman, J. Synek, Gracík, Bránský, Ruta, Šusta, a jednou i Petr Synek.

Naše působení by mohlo být i lepší, nebýt některých nešvarů v kázni vedoucích až k vyloučením našich hráčů a oslabení týmu. Je znát přítomnost Ladislava Doseděla (musím napsat staršího!) na trénincích a i u některých zápasů, od kterého se mají naši kluci co učit.

Těšíme se, že se v zimní přípravě zapojí i „marodi“ z jara O. Kuchař a S. Lochman, kteří celý podzim rehabilitovali, že na jaře budeme pokračovat v dobré hře a že se snad podaří uspořádat i zimní „horské“ soustředění, a přáli bychom našim „klukům-plnoletým“ ročníku 1993 rozloučení s mládežnickými kategoriemi vítězstvím v KP U19. Na začátku sezony jsme též uvažovali o bližší spolupráci s týmem RMSK Cidlina, s nímž máme nadstandardní vztahy v kategoriích mladších žáků a elévů, ale tým RMSK se nakonec dohodl s Kunčicemi a hraje KP U19 s názvem Kunčice/ /N. Bydžov.

Trenéři - **P. Berger**, **L. Doseděl**,
vedoucí mužstva - **L. Vacek** a
„manager“ U19 - **Jaroslav Koza**

HODNOCENÍ PODZIMU ZA MLADŠÍ DOROST

Po velkých tahanicích, kdo bude trénovat dorost, jsem se vrátil na trenérskou lavičku sám. Skončil trenér Aleš Petr, i když měl vytvořeny všechny podmínky, šel asi za lepším do Bydžova. Budiž. Začal jsem s mužstvem pracovat, ale nedařilo se.

Až po několika zápasech si kluci začali říkat, že zkusí zabodovat, a ono to šlo. Udělali jsme dobrých 15 bodů. Myslím, že nebýt několika zranění, bylo možné mít kolem 20 bodů. Strašně mě mrzí špatná docházka na trenink i zápasy. To je důvod ztráty několika bodů. Doufám, že zimní přípravu absolvujeme všichni a jaro po uzdravení hráčů zahájíme lépe.

Děkuji všem klukům, kteří se o 15 bodů zasloužili.

Antonín Branský - trenér ml. dorostu

PODZIM STARŠÍCH ŽÁKŮ V SEZONĚ 2011-2012

Po letní přípravě jsme v neúplné sestavě odjížděli k prvnímu zápasu s lídrem loňského ročníku. Prohra 9:1 byla krutá k omlazenému týmu našich hráčů. V dalším zápase jsme vyhráli v Č. Kostelci 9:0 a tímto si kluci dokázali zvednout sebevědomí. První domácí utkání jsme nezvládli a brankou 4 minuty před koncem prohráli 2:1. Tato prohra zůstala v hlavách kluků a další zápasy už někteří hráli na sebe a ne na tým. Z tohoto důvodu ostatní hráči nenechávali na hřišti to, co mohli, protože se nedostávali příliš do hry. Také v některých momentech chybělo srdíčko a to mělo vliv na konečné výsledky. Po zapracování na psychice hráčů přece jenom došlo ke zlepšení obrazu hry. Toto se hlavně projevilo v domácím zápase s Broumovem a naši svěřenci po důrazné hře vyhráli 2:1. Celkově jsme na podzim získali pouhých 9 bodů, ale kluci chuť do fotbalu neztratili a už se opravdu těší na tvrdší zimní přípravu. Ta bude probíhat v tělocvičně, posilovně, bazénu a zámeckém parku.

Černý Milan - trenér st. žáků
Strnad Josef - vedoucí mužstva

PODZIM ST. PŘÍPRAVKY

Na podzim jsme v 24 zápasech získali 48 bodů, za 14 vítězství, 6 remíz a čtyřikrát jsme prohráli, při skóre 66:26. Obdržených 26 branek nás řadí mezi nejlépe bránící týmy. Jen FC Hradec, Jaroměř a Mladé Buky dostaly méně branek než my. Paradoxem je, že obrannou činnost vůbec netrénujeme a spíš se zaměřujeme na tu útočnou a na střelbu, protože proměňování šancí je naše největší slabina. Kdybychom proměnili všechny šance, které jsme si vytvořili, tak bychom asi byli o maličko výš, než na třetím místě, které je ale stejně obrovským úspěchem. Ale i tak můžeme říct, že jsme si získali respekt u všech soupeřů v Krajském přeboru. Určitě za zmínku stojí i série šesti zápasů v řadě, ve kterých jsme nedostali ani branku. Ta série vlastně ještě pokračuje a na jaře se ji pokusíme prodloužit.

Kdybychom měli zmínit nejtěžší zápas, tak asi ten na Olympii. Zhruba v sedmé minutě zápasu jsme měli pět zraněných, s jedním jsme jeli do nemocnice, a zápas museli dohrát bez střídání, protože nás domácí hráči neuvěřitelně pokopali, a nakonec jsme ten zápas prohráli 0:3. A nejlepší zápas? Asi znovu osudová Olympie, a to, když jsme ji doma fotbalově přehráli 3:2 a sportovně jim vrátili to jejich nesportovní chování.

Kluci ze starší přípravky šli fotbalově neuvěřitelně nahoru. Některé zápasy jsme odehráli takovým stylem, že jsme se na pár doteků s balonem dostali z naší poloviny až k zakončení k brance soupeře. Jedna krásná akce střídala druhou a to je pro nás, trenéry, to nejkrásnější, když kluci dokážou přenést do zápasu to, co neustále pilujeme a cvičíme na trénincích.

Hodně dlouho jsme přemýšleli, jestli máme někoho z kluků vyzdvihnout, jestli to bude fér vůči ostatním, protože kluci opravdu hráli přesně podle textu naší fotbalové hymny, kde se zpívá: „Jsme tým, musíme bojovat, chceme vyhrát.“ A my opravdu jeden tým byli a doufám, že pořád budeme.

Ale přece jedno jméno zaznít musí - Tomáš Podnecký. Tomáš odehrál podzim v hodně dobré formě a asi jsme mu našli post, který mu dokonale sedí. Pak ještě určitě kluci, z mladší přípravky, kteří byli vždycky oživením, a mezi o dva roky staršími kluky se rozhodně neztratili. A chtěli bychom se omluvit trenérům Michalu Jansovi, Tomáši Vlasákovi a Kamilu Mlynářovi z mladší přípravky, že jsme jim párkrát sebrali Martina Hegera, ale oni jsou tak zkušení trenéři, že si bez něj skvěle poradili, a nám naopak hodně moc pomohl.

A na závěr našeho hodnocení bychom chtěli poděkovat vedení chlumeckého fotbalu a domu dětí a mládeže, kteří nám vytvářejí perfektní podmínky k práci, rodičům za podporu a pak všem klukům z přípravky, protože ten jejich fotbalový růst a jejich zlepšování nám dává sílu a chuť do další práce.

Láďa Heger, Luboš Černý
- trenéři „A“ týmu starší přípravky

PODZIMNÍ OHLÉDNUTÍ TRENÉRŮ MLADŠÍ PŘÍPRAVKY

Mladší přípravka má za sebou velmi podařenou podzimní část. „A“ tým zakončil soutěž s bilancí 9 výher, 2 remízy a 5 proher. „B“ tým si vedl ještě lépe s bilancí 13 výher a pouhé 3 prohry. Nebýt špatné docházky některých hráčů „A“ týmu, mohlo to být ještě lepší. Alespoň je do jara čas vše dát do pořádku a na jaře nastoupit v plné sestavě a síle. Střelecky se v „A“ týmu dařilo jako již tradičně Matěji Šrejberovi, v „B“ týmu se gólově nejlépe vedlo Vítkovi Šimonovi. Musíme také uvést 6 statečných, kteří nevynechali jediný zápas podzimní sezony. Jsou to oba brankáři David Štěrba a Vojta Trojan, dále Robert Pizur, Jiří Fuxa, Radek Mrhal a Ondra Jansa. Všem hráčům děkujeme za předvedené výkony.

Trenéři mladší přípravky

MLADŠÍ ŽÁCI FK CHLUMEC/RMSK VYHRÁLI TEEKANNE CUP V PRAZE!

Fantastického úspěchu dosáhli mladší žáci (ročník 2000) FK Chlumec. Tým, který byl doplněn o tři fotbalisty RMSK Nový Bydžov, zvítězil na silně obsazeném turnaji, který se konal 17. 11. na umělé trávě Motorletu Praha.

CHLUMEC/RMSK -	**Motorlet Praha**	**4:1**
CHLUMEC/RMSK -	**FK Příbram**	**1:0**
CHLUMEC/RMSK -	**Benešov**	**1:0**
CHLUMEC/RMSK -	**AC Sparta Praha**	**0:3**
CHLUMEC/RMSK -	**Viktoria Plzeň**	**2:1**
CHLUMEC/RMSK -	**FK Tábor**	**3:0**
CHLUMEC/RMSK -	**Baník Most**	**2:1**
CHLUMEC/RMSK -	**SK Kladno**	**4:1**
CHLUMEC/RMSK -	**Viktoria Žižkov**	**2:1**

Střelci našeho týmu: Doležal V. 9, Kycelt 3, Doležal D. 2, Finěk, Cholasta, Novotný, Suchánek, Žahourek

Konečné pořadí:	1.	**FK CHLUMEC/RMSK**	24 b
	2.	FK Příbram	19 b
	3.	Sparta Praha	18 b
	4.	FK Motorlet	13 b
	5.	SK Kladno	13 b
	6.	Viktoria Plzeň	12 b
	7.	SK Benešov	12 b
	8.	Viktoria Žižkov	8 b
	9.	FK Baník Most	7 b
	10.	FK Tábor	4 b

Nejlepší hráč turnaje: VOJTA DOLEŽAL (FK CHLUMEC/ /RMSK)

Sestava: Dominik Šoltys - David Doležal, Oliver Žahourek, Dan Finěk, Martin Pilný, Adam Suchánek, Vojta Kycelt, Honza Novotný, Vojta Doležal, Honza Mahr, Adam Macháček, Vilda Gallamb, David Strnad, Vojta Cholasta

FK mladší žáci

Martin Firbacher, Rostislav Doležal, Petr Kycelt, trenéři FK CHLUMEC/RMSK: Na turnaj do Prahy jsme jeli s pokorou a byli jsme sami zvědavi, jak se kluci poperou se soupeři zvučných jmen. Na začátku jsme si říkali, že každá výhra bude pro nás velký úspěch, na konci přišla nečekaná vítězná radost a euforie. Nutno říci, že naprosto zasloužená. Osm výher a jediná prohra s pražskou Spartou, to mluví za vše. Výtečné kolektivní výkony, podpořené několika individualitami, morálka týmu a fotbalovost. To byly hlavní atributy našeho triumfu. Chválíme celý kolektiv hráčů, kteří bojovali jeden za druhého. Individuální výkony vyzdvihovat nebudeme až na jednu výjimku. Tou byl brankář Dominik Šoltys, který zaskočil za nemocného Filipa Firbachera. A nahradil ho naprosto famózně!! Velmi jsme ocenili spontánní akci našich hráčů, kteří se po skončení turnaje rozhodli věnovat právě našemu brankáři krásný míč, který jsme obdrželi za prvenství v turnaji. To byl krásný moment, který nás moc potěšil. Na závěr si kluci užili párty v Mc Donaldu. Potěšilo nás, že s námi celý turnaj absolvoval i předseda FK Chlumec, pan Bránský. Nebývalo v minulosti zvykem, aby se vedení FK takto zajímalo o nejmenší kategorie. Takže ještě jednou velké poděkování všem hráčům i zmrzlým rodičům a věříme, že i nadále nám kluci budou dělat jen radost.

Fotbalový klub Chlumec nad Cidlinou

Ohlédnutí za volejbalovou sezonou 2011

Rok 2011 se blíží pomalu ale jistě ke svému cíli, nový rok již pomalu klepe na dveře a přináší nám nové možnosti, překvapení a volejbalové výzvy. A jaký byl rok 2011, co se týče volejbalu? První víkend v lednu jsme byli již po několikáté pozváni na turnaj do pohádkového města Jičín. Na tento turnaj jezdíme moc rádi, jelikož organizačně je výborný a skvěle si tam protáhneme těla po vánočních svátcích, kdy pohádky a cukroví absolutně vyřadí většinu pohybové aktivity na vedlejší kolej.

Přibližně v polovině března jsme uspořádali jarní turnaj v naší Slavíčkově hale. Od letošního roku jsme se, vzhledem k přihlášeným družstvům, rozhodli chlapský a ženský turnaj spojit. Chřipková sezona si vybrala svou daň, a proto se několik družstev muselo na poslední chvíli odhlásit. Turnaj proběhl bez sebemenšího problému a zranění.

V druhé polovině májových dní nás čekalo dohrávání soutěže 2010/2011. Našim ženám se podařilo po skvělých zápasech obsadit krásné druhé místo. Mužské osazenstvo bohužel prožívalo špatné období a celkově se umístilo až druhé polovině tabulky.

Na přelomu května a června se konal již 9. ročník pouliční volejbalové ligy. Na tento turnaj se přihlásilo pěkných 14 družstev. Počasí nám přálo, nenastaly žádné veliké komplikace, tudíž i tento turnaj prohlašujeme za velmi povedený.

Příprava na náš nejvýznamnější turnaj, volejbalové léto, začíná v podstatě už od výskytu prvních sněženek na zahrádkách a pokračuje až do jeho konání v druhém srpnovém víkendu. Postarat se o to, aby všechno bez chyby klapalo, vyžaduje delší přípravu a aktivní zájem nejen volejbalistů, ale také přátel volejbalu. Letos se konal jubilejní 30. ročník, a proto jsme se snažili pro to udělat maximum a rozhodně se nám naše píle a ctižádost vyplatila. Více o letošním ročníku tohoto víkendového volejbalového klání naleznete v některém předchozím čísle.

Díky tomu, že bylo letos otevřeno místní koupaliště, které nabízí i 2 beach volejbalová hřiště, rozhodli jsme se, že rozhodně stojí za to uspořádat menší turnájek. Hrálo se systémem 2 muži + 1 žena a celkem se přihlásilo 13 družstev.

Poslední víkend v srpnu jsme podnikli výpravu do slovenských Mošovců. Cestu jsme nepodnikli pouze z důvodu odpočinout si po náročném volejbalovém létě, ale jeli jsme tam hlavně za účelem volejbalového turnaje. Prostředí bylo nádherné, kolektiv naprosto fenomenální a celkový dojem bychom ohodnotili velmi kladně.

V ten samý týden, kdy děti zase zavítaly do školních lavic, ženskému i chlapskému družstvu začala opět soutěž. Byla odehrána první polovina zápasů, druhá polovina se bude dohrávat opět až v květnu příštího roku. Vstup do nové sezony byl pro obě družstva různorodý, někdy se holt vede a někdy je to doslova a do písmene provar.

Po odehrání podzimních mistráků přišel poslední antukový turnaj a tím byly volejbalové debly. Celkem se turnaje zúčastnilo 13 smíšených dvojic. Slunce i v posledních zářijových dnech dokázalo velmi příjemně zahřát. Večer proběhla zábava a tím byla venkovní volejbalová sezona 2011 ukončena.

Abychom nezaháleli ani v podzimních a zimních měsících, již druhým rokem hrajeme soutěž AVL. Tato soutěž se hraje přibližně pět sobot a jedná se o turnaj smíšených družstev, kdy v jednom družstvu musí hrát minimálně 2 ženy. Chlumecké družstvo Stádo se zatím po prvních zápasech drží v polovině tabulky.

Od letošního podzimu přišel také impulz začít dělat volejbálek pro naše nejmenší ratolesti. Více informací najdete v příštím čísle nebo na našich webových stránkách www.volejbal-chlumec.cz

Přejeme vám všem příjemné prožití svátků vánočních a šťastný nový rok 2012. **oddíl volejbalu**

Inzerce

NEOBYČEJNÝ PŘÍBĚH

KDO BYL JOSEF HRNČÍŘ?

(Závěr)

Těm dvěma stále ještě mladým lidem, Fanynce Hejcmanové a Josefu Hrnčířovi z Výravy u Hradce Králové, Štěstěna, za války tak skoupá na svou přízeň, popřála po trýzni sedmiletého odloučení nakonec přece jenom radostné naplnění jejich téměř neuvěřitelně věrné a obdivuhodně trvanlivé lásky. Zajisté se vášnivě líbali a objímali a zjišťovali navzájem na svých tvářích, nakolik koho z nich poznamenal uplynulý čas nějakou tou vráskou anebo stříbrnou nitkou ve vlasech. 31. srpna 1920 se dočkali vytoužené chvíle, kdy v ústeckém kostele spolu poklekli před oltářem a německý kněz požehnal jejich manželskému spojení. Byla to svatba skromná, neokázalá. Nevěsta v bílém, ženich v zelené legionářské uniformě. Konala se za přítomnosti rodičů a hrstky přátel. Za svědka jim šel kostelník a náhodný kolemjdoucí, kterého před kostelem požádali o tuto službu. Hlavním chodem střídmé svatební hostiny byly švestkové knedlíky. Válečná nouze nebrala ohledy na to, že už je dva roky mír.

Nedaleké lázeňské Teplice se staly jejich prvním domovem. Josef Hrnčíř, propuštěný se všemi náležitými poctami a vyznamenáními z armády do civilu, byl rozhodnut vrátit se jako vyučený číšník k svému povolání. V Teplicích se mu naskytla příležitost stát se rovnou šéfem číšníků jako nájemce restaurace Národní dům. Tam si také zařídili své první novomanželské hnízdečko. O pět let později se jejich štěstí dovršilo narozením dcerušky, které dali jméno Věruška.

V Teplicích, výstavném lázeňském městě s krásným okolím, se Hrnčířovým nedařilo špatně. Restaurace prosperovala, byli zdrávi, nic jim nechybělo, takže rok za rokem tu ubíhal v životní pohodě. Zdálo se, že rodina v Teplicích zakotvila natrvalo. Cesty lidských osudů jsou však nevyzpytatelné. Kteréhosi dne v roce 1934 obdržel restauratér Josef Hrnčíř pohled z Chlumce nad Cidlinou. Jeho spolubojovník z legií, Janík, mu sděloval, že pro zdejší nádražní restauraci se hledá nájemce. Napadlo ho, jestli by kamarád Pepík neměl zájem. Jako legionář by určitě měl přednost.

Byla to vítaná zpráva. Otvírala před Hrnčířovými možnost opustit už poněkud neurotizující prostředí Teplic, kde sílilo napětí mezi Čechy a Němci. Však zrovna v Teplicích v té době působil jako vzdělavatel a vedoucí mládeže ještědsko-jizerské turnerské rady nadšený obdivovatel Adolfa Hitlera Konrád Henlein a Národní dům se ocital pod silným německým nacionalistickým tlakem, což českému nájemci činilo nemalé obtíže. Namísto kýženého soužití obou národností ve společném státě začalo se rozmáhat hakenkreuzlerské hnutí, takže vlastenecká rodina Hrnčířových přijala s radostí a úlevou možnost přesídlit do Chlumce nad Cidlinou, vnitrozemského města v blízkosti jejich rodiště. Odjeli z Teplic přesvědčení, že v Chlumci se zaručeně budou cítit mnohem více doma než v národnostně rozháraném pohraničí. Ve svém očekávání se nemýlili.

Našli si tu pohodlný byt ve vilce pána a paní Vyskočilových v dnešní Máchově ulici se zahrádkou obrácenou k zadnímu traktu Klicperovu domu, tehdy hostince U Lva. Odtud nebylo pro nového nájemce nijak obtížné docházet pěšky do nádražní restaurace. Josef Hrnčíř se ujal jejího vedení s vervou. Do jejího vzhledu i provozu vložil své bohaté zkušenosti z předválečné číšnické praxe, ale hlavně z poválečné mnohaleté restauratérské činnosti v lázeňských Teplicích. V té době se Chlumec čile rozrůstal. Na parcelách v dnešní Švermově ulici a u nádraží v režii pana stavitele Brádleho vyrůstal jeden rodinný dům za druhým. Tady se Hrnčířovi rozhodli našetřené a hypotékou doplněné peníze vložit do výstavby vlastního pohledného a náležitě prostorného bydlení v bezprostřední blízkosti jejich restaurační provozovny.

Rodina se v Chlumci záhy a bez potíží zabydlela, sžila se s místními lidmi a nalezla tu již natrvalo skutečný, hřejivý domov. Restauratér Hrnčíř jako všeobecně vážený živnostník a podnikatel se zapojil okamžitě do zdejší organizace Sokola i Československé obce legionářské. Chodil cvičit do sokolovny, jezdil na slety a při slavnostních příležitostech, zejména v den státního svátku 28. října se v legionářském stejnokroji se všemi válečnými medailemi účastnil společně s ostatními chlumeckými bojovníky za svobodu v uniformách ruských, francouzských a italských legií mohutného slavnostního průvodu, v němž za zvuku dechových kapel pochodovali městem kromě nich ještě také krojovaní sokolové, skauti, příslušníci Dělnické tělocvičné jednoty, řemeslníci, železničáři a pošťáci, členové nejrůznějších organizací a spolků, příslušníci Selské jízdy na koních a snad všichni ostatní obyvatelé města i s dětmi. Rodina Hrnčířových se také pravidelně účastnila bohatého kulturního života v městě, koncertů a hlavně divadelních představení Pěvecko-ochotnické jednoty Klicpera s vynikajícími herci téměř profesionální úrovně, jakými byli Sláva Cón a Oldřich Eda Lesk s Antonínem Lauterbachem. V době narůstajícího německého ohrožení republiky se začaly organizovat oddíly dobrovolné Národní gardy. V městské kronice se o tom dočítáme v záznamu z roku 1936: „Nebezpečí ohrožení světového míru sousedním Německem, ovládaným fašistickým diktátorem, vyvolalo u nás mimořádná opatření. Především byl zorganizován místní oddíl ozbrojené dobrovolnické Národní gardy číslo 72. Její příslušníci byli oblečeni do šedozelených stejnokrojů vojenského střihu. Na náramenících a na praporu měli odznak města. Velitelem místní Národní gardy byl jmenován náčelník Sokola Antonín Šetlík. Jeho zástupcem, který později převzal velení, se stal Josef Hrnčíř."

Úkolem Národní gardy bylo přispívat k rozvíjení a posilování brannosti organizováním pravidelného vojenského výcviku mužského obyvatelstva. Jako šestiletý kluk jsem si při častých odpoledních výpravách s maminkou z našeho domku u nádraží do města za nákupy cestou podél parku vyškemral její svolení, abych u drátěného školního plotu mohl na ni počkat a dívat se, jak na školním dvoře národní gardisté v uniformách pod velením pana Hrnčíře cvičí obraty na místě i za pochodu a pilují cviky s puškami. My kluci jsme na nich mohli nechat oči a hrozně nás mrzelo, že ještě nemůžeme cvičit s nimi.

6. září 1936, jak je zaznamenáno, se na sokolském stadionu konala za přítomnosti generála Národních gard přehlídka chlumeckého a bydžovského oddílu této organizace. Chlumeckému oddílu velel Josef Hrnčíř. Oba oddíly prokázaly pokročilou pořadovou i taktickou přípravu a vycvičenost i požadované ovládání přidělených zbraní. Na pana Hrnčíře mám živou osobní vzpomínku jako žák sedmé třídy obecné školy. Náš třídní učitel Emil Mička nám připravil milé překvapení. Kterýsi pátek přivedl do třídy pana poručíka Národní gardy Josefa Hrnčíře, svého souseda. Přišel v slušivé uniformě se všemi válečnými medailemi z doby, kdy se jako ruský legionář účastnil bojů na sibiřské magistrále. Celou hodinu nám vyprávěl své zážitky. Jaké tam byly mrazy, že jim ztuhla vazelína v puškách, takže ani nemohli otevřít závěr pušky, aby ji nabili, a při přepadení se museli bránit jen ručními granáty, dokud je měli, a pak bodáky. Viseli jsme na něm očima a poslouchali bez dechu, aby nám z jeho poutavého vyprávění neuniklo ani slůvko.

Nadešel osudový rok 1938. Hitlerovo Německo hrozilo Evropě válkou kvůli Československu. První máj se slavil jako všenárodní manifestace pod heslem Za mír a demokracii. Josef Hrnčíř v čele Národní gardy pochodoval v obvyklém slavnostním průvodu uniformovaných a krojovaných korporací a obyvatelstva. Celé město stejně jako celá republika tehdy žilo přípravami na X. všesokolský slet, který byl tenkrát příležitostí ukázat celému světu, že Československá republika je jednotná a pevná ve svém odhodlání ubránit svou samostatnost. Z Chlumce n. C. se do Prahy vypravila mimořádně početná delegace sokolských cvičenců, mužů, žen i dorostu a žactva župy Denisovy. Členem sokolské výpravy byl samozřejmě i bratr Josef Hrnčíř, nadšený a uvědomělý stoupenec sokolského hnutí a československý vlastenec s legionářskou minulostí. Průběh sletu skutečně vyzněl jako mohutná celonárodní manifestace síly a odhodlanosti. Důvěra v pomoc západních velmocí, Anglie a Francie, byla tehdy již silně otřesena, zvláště po neblahé úloze, kterou sehrál jako zprostředkovatel velmocenského řešení anglický lord Runciman. Co přítel německého aristokrata von Hohenloha se dal obletovat henleinovskou šlechtou v čele se vzdáleným příbuzným chlumeckých Kinských Ulrichem Kinským, o němž Jan Masaryk prohlásil, že se choval zvlášť zavile. Chlumecký hrabě Zdenko Radslav, který na něj jako na zrádce českých zájmů zanevřel, ve snaze paralyzovat jeho názorový vliv na lorda Runcimana, pozval tohoto diplomata do Karlovy koruny na víkend, ale nic užitečného z toho nevzešlo. V zahraničně politických postojích Anglie a Francie Čechoslováci začali tušit zradu. Dosti se spoléhalo

na spojeneckou smlouvu se Sovětským svazem. Zvlášť Rudé právo ujišťovalo čtenáře tlustými titulky, že Sovětský svaz je s námi. Pan restauratér Hrnčíř se před železničáři, kteří se jednou v jeho nádražní restauraci rozhovořili o tom, že kdyby nikdo jiný, tak Rusové nám jistě pomůžou, netajil s odlišným názorem: „Nevěřte tomu. Jak já jsem poznal bolševiky v Rusku, ti nás, Čechoslováky, nenávidí jako kontrarevoluci a klidně nás nechají ve štychu. Nakonec se přidají k Němcům." Vím to, protože můj otec byl toho. Události daly panu Hrnčířovi zapravdu. Potvrzuje to Karel Kaplan v knize Mocní a bezmocní: „Josef Krosnař zařizoval organizaci a účast (na manifestaci před parlamentem). V den manifestace (22. 9. 1938) přišel informovat Gottwalda o stavu příprav a pro další pokyny. Gottwald byl na sovětském vyslanectví, před jehož budovou ho Krosnař očekával. Gottwald se vracel, podle Krosnařova vyprávění, neklidný a mrzutý. Na Krosnařovu otázku o přípravách Gottwald úsečně prohodil, že nikam nejde, že je to zbytečné. Dozvěděl se prý právě, že Sověty nám pomoci nemohou." Nakonec na manifestaci hovořil, ale o sovětské pomoci se nezmínil a revoluční výzvu k nastolení vlády lidové fronty, kterou se chystal vydat, nevydal. Za rok se Stalin opravdu spolčí s Němci na likvidaci Polska a uzavře s nimi Smlouvu o přátelství a hranicích".

Vláda nicméně padla a byla nastolena nová, která vzápětí vyhlásila mobilizaci. Do zbraně bylo povoláváno přes milion dvě stě tisíc mužů. Přes Chlumec jezdily vlaky plné záložníků s černými dřevěnými kufříky, s jakými se tradičně rukovalo na vojnu. Zanedlouho po nich tu zastavovaly transporty vojáků v zánovních uniformách směřující do Sudet. Vagony byly popsány křídovými nápisy: Nedáme republiku německému čalouníku! a Pravda vítězí. Ani jedno ani druhé heslo se tehdy nenaplnilo. Nájemce nádražní restaurace posílal k vlakům pikolíky, aby rukujícím záložníkům i nastupujícím vojákům podávali k občerstvení zadarmo pivo a limonády.

Mnichovská krize skončila, jak víme, špatně. Osamocená, všemi opuštěná republika byla diktátem velmocí zmrzačena odtržením pohraničních krajů a za půl roku poté Hitler rozbil Česko-Slovenskou republiku na tři kusy a její českomoravskou část si pod názvem Protektorát Böhmen und Mähren přivlastnil. Nastaly zlé časy, zejména pro vlastenecky smýšlející Čechy, k nimž patřil Josef Hrnčíř.

1. září 1939, kdy německým vpádem na polské území vypukla 2. světová válka, chlumecká kronika zaznamenává: „V našem městě byli téhož dne zatčeni německými orgány učitel Bohumil Tamele, poštovní úředník Josef Jiránek a nájemce nádražní restaurace Josef Hrnčíř jako vedoucí funkcionáři legionářské organizace, Hrnčíř navíc jako vedoucí činitel organizace Národní gardy, a obchodník Jiří Oliva,

starosta Tělocvičné jednoty Sokol. Zatčení byli odvezeni přes Kolín, Drážďany do koncentračního tábora v Oranienburgu. Všichni byli členy sokolské odbojové organizace, která se hned na začátku okupace ustavila na tajné schůzce v hostinci u Josefa Maliny a navázala součinnostní kontakt s Wurmovou organizací Obrany národa. Nikdo ze zatčených při výsleších gestapa neprozradil nic o ilegální činnosti, jíž se účastnil, takže další členové skupiny, Josef Malina, Jan Kout, Jaroslav Víšek unikli zatčení a pod vedením Antonína Šetlíka pokračovali v konspirativní odbojové činnosti.

Pro rodinu Hrnčířovu začínalo téměř šestileté údobí nevýslovně těžkého života v ustavičném nervovém napětí a obavách o život manžela a otce. Paní Františce navíc připadla nesmírně obtížná úloha zastoupit manžela ve vedení pronajaté nádražní restaurace. Již podruhé v životě ji osud podroboval trýznivé zkoušce psychické i fyzické odolnosti.

Trojice chlumeckých legionářů byla nejprve uvězněna v cele drážďanské vazební věznice číslo 126, Mathyldestrasse 59. Tady panoval přísný režim. Vězňové byli denně podrobováni tvrdým výslechům s použitím zastrašovacího týrání. Gestapáci je podezírali z odbojové činnosti a snažili se je donutit k přiznání a prozrazení všeho, co je jim o protiněmecké ilegální činnosti v Chlumci známo. Nikdo z nich se nedal zlomit řvaním, výhrůžkami, únavnými celodenními i nočními výslechy ani surovým bitím. Vězeňské strázně všichni tři snášeli mužně, s pevnou vůlí odolat jakémukoli psychickému i fyzickému násilí. Domů psal ovšem každý tak, jako Josef Hrnčíř: „Moji drazí. Jsem zdráv a vede se mně dobře. Nouzi nemám žádnou. Nemějte o mě žádnou obavu. Já mám pouze starosti o Vás. Fanynko, požádej pana přednostu, aby to zařídil, a pusť restauraci. Nemuč se s ní, ono to zase bude dobré. Posílám Vám všem pusu a mnoho pozdravů. Věruška ať se hodně učí. S pozdravem Váš taťka.“ Fanynka ovšem vedení podniku nezanechala, a tak jí alespoň radí, jak si má počínat: „...nezapomeň každý měsíc zaslati příspěvky za číšníky penzijnímu ústavu. Složenky pro vrchního jsou ve stole a pro ostatní Ti snad poslali. Také plať pivní dávku. Když to jde, objednej malinovou šťávu k dodání po novém roce... Lituji, že je toho na Tebe mnoho a nevím, jak dlouho to budeš moci dělat. Věruška je asi ráda, že jí bude škola končit. A co děda?“

Po třiapůlměsíčním vazebním věznění gestapáci konečně pochopili marnost svého vyšetřování a 16. prosince rozhodli odeslat trojici chlumeckých legionářů do koncentračního tábora Oranienburg. Hned po příjezdu jim bylo dáno na vědomí, že den jejich propuštění nelze určit, návštěvy v táboře jsou zakázány a každý vězeň smí dvakrát měsíčně odeslat dopis nebo pohlednici psanou německy. Špatně čitelné nebo nesrozumitelné dopisy budou zničeny.

O tom, jak se chlumeckým vězňům dařilo v novém prostředí, svědčí dochovaný dopis jejich spoluvězně Josefa Hornycha z Kutné Hory, který byl nepředvídaně propuštěn v srpnu 1943 a slíbil, že podá zprávu jejich manželkám: „...Tento dopis je pro Vás všechny tři dohromady... Věřím, že tak, jak drží dohromady Vaši chlapci v koncentráku, tak se držíte dohromady i Vy doma. Vaši hoši jsou vzácná trojice. Říkali jsme jim chlumečtí rytíři. Spějí vedle sebe. Vedle sebe sedí při snídani. Pak jdou na krátkou procházku zase jeden vedle druhého, to si vypravují, co se komu zdálo, a tak to jde celý den. Ti se neodloučí až do večera. Po celé čtyři roky. A víte, co to znamená, když si za celé čtyři roky neřekli jedno špatné slovo. To je v koncentráku vzácná trojice... Vám všem třem mohu vyříditi pozdrav veselý, protože pevně věřím, že se Vaši chlapci vrátí.“ Pisatel samozřejmě o životě v koncentráku nevypovídá celou pravdu. Tu se dozvídáme až ze svědectví Hrnčířova spoluvězně Josefa Jiránka: „Za 120 dlouhých dní a ještě delších nocí, které jsem s ním společně strávil mezi čtyřmi stěnami vězeňské cely, poznal jsem dokonale jeho upřímnou a přímou povahu, bez falše, klamu a sobectví. Ve věznici jsme byli hluboce poníženi, ale přece jenom byli jsme ještě lidmi. Když však před Vánocemi nás všechny převezli do koncentračního tábora Oranienburg, to již cestou zbytek našeho lidství vyprchával. Tam se z nás každého stalo číslo, pouhé číslo. I Josef Hrnčíř jako druzí se tam stal pouhým červem, kterého mohl kdokoliv z esesmanů beztrestně zašlápnout. Tu šlo v každé chvíli o život. A v takové zkoušce se ukazovaly duše všech v pravdivé skutečnosti.“ Josef Jiránek vzpomínal, jak nerad chodil Josef Hrnčíř kolem bloku ruských zajatců, protože tam vždycky u vchodu byla naházena hromada sedmi až dvanácti nahých mrtvol zajatců, kteří zemřeli během noci, a jak se chvěl vnitřním rozčilením, když kolem musel projít. Podle Jiránkova svědectví, kdykoli se v koncentráku konala nějaká tajná záchranná akce, třeba i ve prospěch jemu neznámého ubožáka, byl Hrnčíř vždy mezi těmi, kteří ze svého mála pomáhali těm, kdo byli na tom ještě hůře. Když byl v roce 1942 v souvislosti se zvýšeným pracovním nasazením vězňů zmírněn táborový režim a povoleno přijímání balíčků a peněz, Pepík Hrnčíř, který dostával od své milované ženy balíčky s hodnotným obsahem, značnou část rozdal Polákům a Rusům, kterým zásilky nebyly povoleny, bez ohledu na to, že pak sám zůstal na nějakou dobu odkázán jen na tu nehodnotnou a nedostatečnou lágernickou stravu. Celá řada Čechů, Poláků a Rusů to byla, jimž takto pomohl zachránit život. Zde se projevila naplno jeho ušlechtilá duše a předobré srdce, ale i houževnatost. Celý život v lágru byl neustálým náporem na tělesnou výdrž, ale i na nervy a srdce. A Pepík vzdoroval těmto útokům statečně a nakonec vítězně.

Však již v době drážďanské vazby se snažil s Pepíkem Jiránkem, pokud to bylo možné, každodenním sokolským cvičením si udržovat tělesnou výdrž. To se mu vyplatilo. Neujišťoval své drahé nadarmo, že je zdráv, i když se mu nedařilo tak dobře, jak se je snažil o tom ujistit. Dočkal se živ a poměrně zdráv 4. února 1945, kdy byli vězňové z Oranienburgu přepraveni do Buchenwaldu, kde je 6. února ráno esesácké stráže vyháněly z nákladních vagonů. Všichni prošli dezinfekcí, při níž byl Josef Hrnčíř bezectným chmatákem z řad heftlinků okraden téměř o všecky svršky. Deset dnů strávili v baráku speciálního bloku 56 v karanténě, než je ubytovali na 20. bloku. Válka už zřetelně spěla ke konci a vězňové si umiňovali: Vydržet, vydržet až do konce! V Buchenwaldu Josefa Hrnčíře zastihly ještě v březnu dva balíčky od Fanynky, ale za pár dní nastala náhlá evakuace lágru. Sám si poznamenal, co se dělo: „Okna vytlučena, vykrádání. Odjely dva transporty. 10. 4. neuposlechnutí rozkazu esesmanů k nástupu. Dne 11. 4. nařízení, že tábor bude do 11 hodin večer vyklizen. Můj přechod na blok. (Ještě stihl odeslat domů vzkaz, že je v Buchenwaldu, úplně zdráv a těší se na ně až dětinsky). Po několik dnů střelba z děl, kterou bylo slyšet ještě 11. 4., pak už střelba z kulometů a pušek. Ve 4 hodiny odpoledne vztyčena na věži bílá vlajka. Esesmani utíkají, heftlinkové je odzbrojují. Odjezd z Buchenwaldu 6. 5. 1945 autobusy a nákladními auty (noc ve vesnici). Příjezd do Františkových Lázní 12. 5. autobusem, v noci příjezd do Roudnice. Časně ráno odjezd a před sedmou příjezd do Prahy. V půl desáté odjezd z Prahy...“ Již po příjezdu do Františkových Lázní sehnal německou pohlednici a ve spěchu na ni tužkou napsal zprávu domů: „Moji draze milovaní! Sděluji Vám, že jsem se konečně zbavil koncentračního tábora a dnes jsem přijel do Františkových Lázní... Zdravím a líbám vás všechny a těším se na brzké shledání, Váš otec.“

Okamžik, kdy Josef Hrnčíř po šesti letech, někdy už beznadějných fyzických i duševních útrap, stanul u vrátek rodinného domu v Nádražní ulici, patřil zajisté k nejšťastnějším, jaké kdy prožil. Slzy radostného dojetí se mu draly do očí, když vroucně a láskyplně objímal svou statečnou a bezvýhradně spolehlivou ženu. Dcerušku Věru málem nepoznával. Viděl ji naposledy jako sedmnáctiletou studentku. Teď mu padla kolem krku pohledná dívka v plném rozpuku mladého ženství. V době jeho věznění zakončila své novobydžovské gymnaziální studium maturitní zkouškou a s pomocí chlumeckého přednosty stanice, který ji zaměstnal v nádražní pokladně u výdeje jízdenek, unikla totálnímu nasazení na práci v reichu. Poznala se přitom s přednostovým synem Ladislavem, zaměstnaným u Kinských na pile. Zahleděli se do sebe a podle mocných zákonů zamilovanosti došlo mezi nimi k něžnému sblížení, jemuž bylo předurčeno dospět k uzavření trvanlivého manželského svazku, z něhož vzešla dcera Hana, která se stane profesorkou na gymnáziu, kde studovala. Na svého dědečka po jeho návratu z koncentráku se dobře pamatuje. Vrátil se do nádražní restaurace a snažil se navázat předivo životních zvyklostí, v místě, kde je přerval zásahem gestapa. Prožité utrpení však zanechalo stopy na jeho horšícím se zdravotním stavu. Ke všemu ještě únorové Vítězství pracujícího lidu ho zbavilo vedení znárodněné restaurace. Jeho zdraví se přitom stále horšilo. Nemoc si nakonec vynutila odvoz do havlíčkobrodské nemocnice, kde 13. ledna roku 1953 v 67 letech svého věku zemřel. O čtyři dny později se jeho spoluvězeň Josef Jiránek s ním loučil nad hrobem slovy: „My, kteří jsme tě znali, na tebe nikdy nezapomeneme.“ Ani dnešní Chlumečané, kteří Josefa Hrnčíře, hrdinu prvního i druhého odboje, neznali, jsou si jistě vědomi své povinnosti nezapomínat na zasloužilé spoluobčany, jejichž činy vešly do dějin města.

Karel Richter

Inzerce

Inzerce

KAPITÁN JAROŠ A CHLUMEC N. C.

V březnu se vzpomínalo nejenom na rozbití předválečné Československé republiky a začátek německé okupace, ale připomínal se i heroický boj československých vojáků na východní frontě při obraně ukrajinské vesnice Sokolovo. V souvislosti s líčením urputných bojů se zpravidla objevuje jméno nadporučíka Jaroše, udatného velitele 1. roty, která bránila vesnici proti přesile německých tanků. Málokdo ví, že Otakar Jaroš, tento proslulý hrdina z dějin československého odboje, byl spolužákem a blízkým přítelem Chlumečana Miroslava Havlína. Je tomu již dvacet let, bože, jak ten čas letí, co jsem ho navštívil v jeho pražském bytě, abych se od něho dozvěděl něco o Jarošově mládí pro knihu, kterou jsem tehdy psal. Vidím to jako dnes.

Sedím v útulném pokoji nad šálkem kouřící kávy. Hostitel rozkládá po stole hromádku zažloutlých fotografií. Táhlo mu tehdy pomalu na šedesátku, ale nevypadal na to. Nevysoká, pevně tesaná postava nezapřela někdejšího fotbalového obránce AFK Chlumec n. C., jehož řízné zákroky mi zůstaly v paměti z klukovských let. Podává mi šedavou podlouhlou obálku. Dvacetihaléřová známka, kulaté razítko: Hranice, 23. VIII. 37. Adresa napsaná úhledným klopeným písmem: Miroslav Havlín, technický úředník. Uvnitř na tuhé dvojité kartičce se znakem školy natištěno: Vojenský akademik Otakar Jaroš dovoluje si oznámiti své jmenování poručíkem telegrafního vojska čs. armády při slavnostním vyřazení důstojníků 29. srpna 1937. „Tohle mi Ota poslal," vyprávěl pan Havlín. „Byli jsme kamarádi. Kdy jsme se poznali? V prvním ročníku Vyšší elektrotechnické školy v Praze. To bylo něco jako průmyslovka. Snad jediná škola toho druhu v republice. On dojížděl z Mělníka. Byl to fešák, měl vlnité vlasy vprostřed na pěšinku. Pěkně se oblékal, vždycky měl čistou košili a kravatu... A už tenkrát hodně sportoval. Dělal závodně veslařinu, jezdil za mělnickou osmu, jestli se nemýlím. A byl výborný nářaďovec, dokonce sokolský dorostenecký přeborník. Bylo to taky na něm vidět. Měl náramnou figuru, ramena, hrudník samý sval..."

Ota Jaroš hodně a rád jezdil na kole. Jednou přijel za spolužákem Mirkem do Chlumce a hrál s chlumeckými dorostenci fotbal v Olešnici. „On tedy zrovna na fotbal moc nebyl, ale měl běhy a sílu v nohách, a to i ve fotbale platí. Hrál v obraně, levého beka. Ota byl do každého sportu jako ďas. Vím, že jeho rodiče to zrovna dvakrát rádi neviděli. Jednou si mi stěžoval, že má doma potíže. Báli se, aby mu to nevadilo při učení. To víš, jeho táta byl železničář, moc peněz doma nebylo, aspoň, co já vím. Otík byl věčně švorc. Když dali kluka študovat, však víme, jak to chodilo, chtěli, aby to někam dotáhl." Pan Havlín se rozvzpomínal. Sotva jsem stačil zapisovat. Jejich školní jedenáctka hrála jednou proti obchodní akademii Karlín. Organizoval to profesor Šára, jejich tělocvikář. „Vidíš..." ukazoval mi fotografie. Už jsme si tykali. (Přece mi nebudeš vykat, vždyť jsme oba Chlumečáci!) „Na téhle fotce jsme už v dresech. Ty jsou vypůjčeny z Olešnice. No - a tady ten, to je Ota. Jo... to je zajímavá věc. Ota má na všech fotografiích orlí nos, že jo. Tak se dobře podívej. Na téhle má ještě nos rovný. To je před zápasem. Pak se začalo hrát. Ota vletěl do skrumáže a dostal zblízka prudkou ránu míčem do obličeje. Hned byl samá krev a na trávníku jsme mu rovnali přeraženou nosní kost. Říkal: Máma to nesmí na mě poznat, to by bylo zle. Ale zápas dohrál, to by ani nebyl on. Od té doby se mu drobet změnil profil. Tady máš důkaz."

Se spoluhráči z fotbalového mužstva Vyšší elektrotechnické školy (uprostřed nad trojicí; čtvrtý zprava spolužák M. Havlín)

Škola? Tu dokončili v třiatřicátém roce. Jak to bývá, rozprchli se každý jinam. Ale ta náhoda! Za rok šel Mirek Havlín na vojnu a s kým se tam nesešel jako s Otou! Oba narukovali k 3. telegrafnímu praporu v Trnavě. Mirek byl v druhé rotě, Ota ve třetí. „Mě to táhlo k fotbalu. Však jsem předtím už hrál pravidelně za Chlumec. Tak jsem začal kopat za Trnavu. Ota zase hrál za ně hokej. Jinak u praporu vynikal v lehké atletice a v gymnastice. Z Trnavy nás oba poslali do ešdézetky, školy pro důstojníky v záloze, do Turnova. Ota byl desátníkem. Tady ho máš. To už vypadá jako na těch obrázcích z války, co? On měl odjakživa hroznou zálibu ve vojančení. Prostě ho to bavilo. Pochody a cvičení, to byl jeho živel, ve všem vynikal. Pěkný kluk, taky na něj holky letěly. Měli jsme velitele, poručíka, takovýho vejtahu. Ten chodil s nějakou slečnou a Ota mu ji přebral. Poručík mohl prasknout vztekem, ale na Otu si netroufl. Viděl, že spolu kamarádíme, tak si místo něho zasedl na mě. Ale to už je jiná historie."

Byl šestatřicátý rok, s Hitlerem to začalo přituhovat a v armádě dělali nábor důstojníků. Ota se přihlásil. Voják byl tělem i duší a nacisty nemohl ani cítit. Odešel do Akademie. Ztratil se Mirkovi z očí. Až pak od něj dostal to oznámení o jmenování poručíkem. Mrzelo ho, že tehdy nemohl přijet. Jistě by to spolu oslavili.

„Jestli jsme se ještě někdy viděli? Ano, viděli. Dva nebo tři měsíce po tom, co nás obsadili Němci. Potkali jsme se v Praze na Václaváku. Ahoj, jak se máš, co děláš. Řekl mi, že dělá v Náchodě na poštovním úřadě. Šli jsme kus cesty spolu, hovořili jsme o všem možném. Hned mi bylo jasné, že se s německou okupací nesmíří. Byl zapojen do nějaké ilegální organizace. Moc o tom nemluvil. Jen se mě zeptal, jestli bych byl ochoten pomoci s vysílačkou, ale nic bližšího mi neřekl. Vzal jsem s radostí na vědomí, že se mnou může počítat. Pokud šlo o něj samotného, svěřil se mi, že chce ven, za hranice a že si rozmyslí, jak a kam. A s tou vysílačkou že mi dá vědět. Já mu řekl: Oto, jestli chceš utýct, já ti poradím. Byl jsem totiž zaměstnán na Moravě u Jablunkova a znal jsem terén u hranic jako své boty. Věděl jsem o místě, kde se dalo přejít do Polska jako nic, skoro bez rizika. Vzal jsem kus papíru a na rubu aktovky jsem mu nakreslil, kam má jít, kde odbočit, jak daleko, zkrátka všechno. Popřál jsem mu hodně štěstí. Ten můj plánek si vzal a jak jsem slyšel, přešel hranice do Polska právě v těch místech, jak jsem mu radil. Měl jsem ho rád. Byl to skvělý kluk, ohromný kamarád."

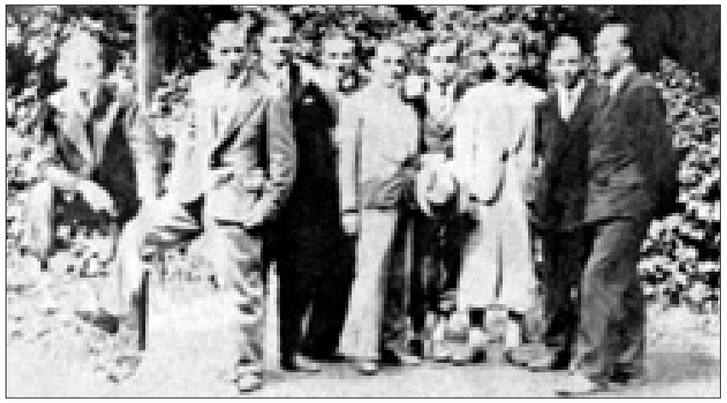

V hloučku spolužáků (čtvrtý zleva)

I Miroslav Havlín byl pro Otu Jaroše jistě kamarád, jaké je dobré mít. Škoda, že jim život nedopřál, aby své přátelství mohli dovést až do poválečných let. Teď už jsou oba tam vysoko nahoře spolu a mají si jistě o čem vyprávět.

Karel Richter

Inzerce

Povídky ze vzpomínek policejního důchodce mjr. Strnada

ZAHOŘENÍ NA FARMĚ OKTAVIANOV

V letošní únorové sněhové nadílce jsem od vnuka dostal za úkol absolvovat s ním lyžařskou trasu z obce Kosičky do Chlumce. Trasa vedla přes zasněžené pole a kolem velmi zchátralé bývalé farmy Oktaviánov.

V druhé polovině 70. let minulého století tato farma patřící pod ředitelství Státního statku Chlumec s ředitelem panem Myškou byla zaměřena na produkci hovězího skotu, výkrm prasat a odchov selat, o což se staraly dvě až tři rodiny zde bydlící. V této době s nárůstem různých onemocnění veškeré velkovýkrmny v celé republice počaly využívat k ozdravění chovu veterinárních výzkumů amerických a holandských chovných stanic, a tudíž obdobný experiment byl zaváděn i zde na této farmě.

Na tento nový způsob odchovu selat byl pozván na jistý páteční den tehdejší ministr zemědělství. Již několik dnů dopředu byl prováděn mimořádný úklid na farmě, veškeré opravy hrazení, neustálé vápnění a kropení, a tudíž na zemi byla 1 cm silná vrstva vápna, včetně infrazářičů zavěšených nad kotci. Ministerská návštěva byla stanovena na 13.00 hodin, ovšem stalo se, že v kotci, kde byla skladována sláma pro podestýlku, začalo kolem 9.00 hodin hořet, což bylo v zárodku uhašeno. Sice malé zahoření, které včasným zjištěním bylo lokalizováno, ovšem mohlo mít katastrofální následky. V daném případě nebylo vyloučeno ani úmyslné jednání, ovšem v průběhu šetření všechny tyto okolnosti včetně nedopalku cigarety byly vyloučeny.

Z možných příčin vzniku požáru zůstaly pouze dvě verze, a to buď od zavěšeného infrazářiče nad skladovanou slámou, a nebo několikadenním vrstvením vápna na chodby a jejich kropení, čímž docházelo k částečnému hašení, a se slámou mohlo dojít k zahoření.

Veškeré tyto důkazní materiály byly zaslány ke zkoumání na Kriminalistický ústav v Praze, který potvrdil, že ke vzniku požáru mohlo dojít i touto pracovní činností.

V dalším období se dařilo ošetřovatelům dosahovat dobrých výsledků v odchovu selat a k jejich dalšímu výkrmu přes farmu Olešnice do velkovýkrmny Převýšov.

Poděkování patří pozdějšímu řediteli panu Nývltovi za poskytnutí odborných informací k tomuto článku.

Inzerce

Inzerce

Dne 30. 12. 2011 se dožívá 82 let
pan
Josef BAŽANT
z Nového Města.

Do dalších let mu hodně zdraví
a spokojenosti
přeje rodina Gonšenicova a Bažantova.

BLAHOPŘÁNÍ
k významnému výročí

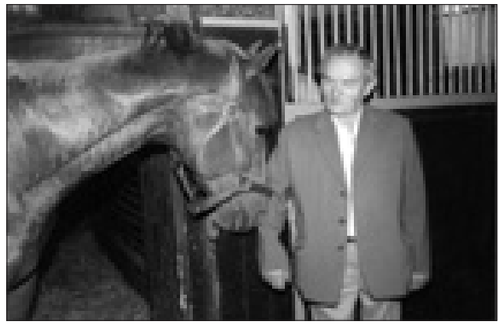

Dne 31. 12. 2011 se dožívá 90 let **pan Jaroslav Louda**, rodák z Kněžiček – Obory. V průběhu svého života byl nejprve zaměstnán ve službách pana hraběte Kinského na zámku v Chlumci nad Cidlinou a hned po válce a vykonání vojenské služby u jezdeckého pluku v Pardubicích nastoupil do zaměstnání do hřebčína v Kladrubech nad Labem. Již v roce 1949 se zúčastnil s koněm **Čingischán** Velké pardubické steeplechase, byl československým reprezentantem v parkurovém skákání s dvojnásobnou účastí na mezinárodním festivalu jezdectví v Cáchách s koněm **Patricie**, je držitelem titulu mistr ČSSR v parkurovém skákání, který získal společně **s Ing. J. Davidem, V. Kurkou a MVDr. Hrejsou**. Svoje jezdecké a chovatelské zkušenosti uplatňoval po dobu 26 let jako trenér dostihové stáje překážkových koní v **PP Kladruby nad Labem**. V průběhu celé svojí aktivní činnosti, kterou zasvětil jezdeckému sportu a chovu koní, se následně po jejím ukončení plně věnoval propagaci chovu koně starokladrubského a hřebčína v Kladrubech nad Labem od jeho historie až po nedávnou současnost. V rámci svého sportovního života i působení ve veřejném životě v obcích Lučice, Kolesa a Kladruby nad Labem si získal velké množství přátel v Pardubickém a Královéhradeckém kraji. Ve svém osobním životě si pan **Jaroslav Louda** dokázal najít vždy čas na svoji rodinu, které se velmi obětavě s láskou a pochopením věnoval, a především výchově svých tří synů. V současné době s radostí a zaslouženým potěšením přihlíží životu a výchově svých vnoučat a pravnoučat.

K významnému životnímu výročí blahopřejí, za všechnu lásku a obětavost děkují a přejí do dalších let hlavně hodně zdraví, štěstí a spokojenosti manželka Anežka, synové Ladislav, Jiří a Jaromír s rodinami a všechna vnoučata a pravnoučata.

Maminko naše milá,
už jen vzpomínka na tebe zbyla.

Dne 22. prosince 2011 vzpomínáme
10. výročí úmrtí
paní
Marie KONČICKÉ
z Kladrub.

Vzpomínají syn Jiří a děti s rodinami.
Kdo jste ji znali, vzpomeňte s námi.

Dne 24. prosince 2011 uplyne již 20 let od úmrtí
pana
Jozefa JOHANIDESE.

Vzpomíná syn s rodinou.

Už jen kytičku na hrob
Ti můžeme dát,
chviličku postát
a tiše vzpomínat.

Dne 29. prosince 2011
uplynou 2 roky od úmrtí
pana **Jiřího MORÁVKA**.

Stále vzpomíná manželka a dcery s rodinami.

31. prosinec - Silvestr je pro nás
tím nejsmutnějším dnem,
neboť před pěti lety
navždy odešel náš milovaný manžel,
tatínek a syn,
Karel DRAHORÁD.

Stále nám chybíš
a neustále vzpomínáme na Tvoji lásku,
se kterou jsi dovedl rozdávat radost a štěstí,
na Tvůj optimismus,
se kterým jsi pomáhal překonávat starosti druhých,
na Tvůj přátelský úsměv,
jenž dovedl potěšit všechny kolem.

Neustále vzpomíná zarmoucená manželka,
děti Marek s Tomášem a rodiče.

Narozené děti s trvalým bydlištěm v Chlumci n. C.

Adam Černík
Jiří Hansl
Viktorie Matějcová
Maya Skjevik

Odešli z našich řad

Marie Jeřábková	90 let	**Petr Cibulka**	40 let
Marcela Moravcová	57 let	**Růžena Drahorádová**	74 let
Vladimír Vaňura	62 let	**Věra Vaľková**	85 let
Václav Janeček	82 let		
Jaroslava Kociánová	89 let		
Jiřina Kleinová	83 let		

Za evidenci obyvatel: **I. Fölklová**

Sňatky uzavřené v obřadní síni radnice

18. 11. 2011

Jiří Havel	Bašnice
Lenka Bučeková	Chlumec nad Cidlinou

25. 11. 2011

Jiří Moravec	Vysoké Mýto
Marcela Steinocherová	Michnovka

Sňatek uzavřený v zámecké oranžerii

12. 11. 2011

Michal Svoboda	Krnov
Hana Mazánková	Dymokury

Za matriku: **I. Uchytilová**

Výročí narození - leden 2012

80 let

Pan **Rudolf Kubík** nar. 24. 1. 1932
Lučice 28

Pan **Jaroslav Čermák** nar. 25. 1. 1932
Nádražní 686, Chlumec nad Cidlinou

85 let

Pan **František Koníček** nar. 20. 1. 1927
Zimova 593, Chlumec nad Cidlinou

90 let

Paní **Anežka Šubrtová** nar. 17. 1. 1922
Říhova 365, Chlumec nad Cidlinou

Srdečně blahopřejeme.

Za správní odbor: **Mgr. Zdena Valentová**

CHLUMECKÉ LISTY • Periodikum - 12x ročně • Číslo 12, vydáno 22. prosince 2011 • Náklad 1050 ks • Vydává Město Chlumec nad Cidlinou, Klicperovo nám. 64/I., IČO: 00268861 pod registrační značkou MK ČR E 11410 • Místo vydání - Chlumec nad Cidlinou • Řídí redakční rada • Vytiskl TNM Print, s.r.o., Poděbrady • Příspěvky nejsou honorovány a nevracejí se • Příspěvky zasílejte **psané na stroji ob řádek** nebo **v digitální formě (na disketě)** na adresu: Městský úřad - správní odbor, 503 51 Chlumec nad Cidlinou, telefon 495 703 891 nebo **elektronickou poštou** na adresu: chlisty@seznam.cz • Názory vyjádřené v článcích se nemusí shodovat s názorem redakce a vydavatele • Foto na první straně obálky Ant. Fibigr • **Uzávěrka příštího čísla 5. 1. 2012**

Inzerce